

Kas yra Biblija?

„Biblija“, „Raštas“ arba „Dievo Žodis“ yra krikščioniškos religijos tikėjimo pagrindas. Ši knyga visiškai skiriasi nuo kitų knygų. Visa Biblija susideda iš 66 atskirų knygų, kurias užrašė apie 40 skirtingų autorių iš Azijos. Visi šie vyrai buvo skirtingų profesijų - karaliai, muitininkai, žvejai, ūkininkai, tarnai, įstatymų žinovai ir t.t... Šie vyrai Bibliją rašė daugiau nei 1500 metų. Dauguma šių vyrų nepažinojo vienas kito ir gyveno skirtingose vietose, tačiau kai atskiros knygos ir Biblijos dalys buvo galiausiai sudėtos kartu, Biblija įgavo vieną prasmę ir pasakojo tą pačią istoriją. Tai yra įmanoma tik dėka Dievo Šventosios Dvasios įkvėpusios šiuos vyrus užrašyti kiekvieną jos dalį. Todėl Biblija yra sena knyga - nepaprastai populiari ir šiandieną. Biblija buvo pirmoji kada nors atspausdinta ir į daugelį kalbų išversta knyga.

Biblija yra padalinta į dvi pagrindines dalis: Senąjį ir Naująjį Testamentą. Senasis Testamentas susideda iš 39 atskirų knygų padalintų į 927 skyrius. Senasis Testamentas originaliai buvo užrašytas žydų kalba, kuri atrodo taip:

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ

Šis Senasis Testamentas apie kurį mes kalbame, žydams yra šventas Raštas iki šiandien.

O Naujasis Testamentas susideda iš 27 knygų ir 260 skyrių. Šios Biblijos dalies užrašytojai visi naudojo graikų kalbą, kuri atrodo taip:

εν αρχη ην ο λογος και ο λογος ην προς τον θεον και θεος ην ο λογος

Biblija yra tikras pasaulio istorijos pasakojimas, o taip pat išpranašauja jos pabaigą. Ji pasakoja apie žmonijos pradžia, kodėl atsirado nuodėmė, o taip pat apie dangų ir pragarą.

Tai, kas iš tikrųjų įrodo, kad Biblija yra antgamtiška knyga yra tai, kad Biblija vėl ir vėl išpranašauja ateitį, o pranašystės visuomet išsipildo.

Biblijoje galite rasti teisingus atsakymus į svarbiausius jūsų klausimus, tokius kaip:

Kodėl mes čia esame? Koks yra mūsų tikslas?

Kodėl gimę turime mirti?

Kur po mirties pateks mūsų siela?

Ar po mirties mes sugrįšime tam, kad reinkarnuotumėmės?

Ar velniai skiriasi nuo žmonių sielų, kurios miršta?

Kuo mes, žmonės, skiriamės nuo gyvūnų?

Kas iš tikrųjų yra nuodėmė?

Ką mes turime padaryti, kad būtume išgelbėti nuo nuodėmės ir jos pasekmių?

Ar iš tikrųjų yra Dievas?

Kodėl žmonės patiria kentėjimus, nusivylimą ir galiausiai miršta?

Atsakymus į šiuos ir daugelį kitų klausimų skaitykite...

Skyriai

1. PRADŽIA	1
2. ABRAOMAS	21
3. MOZÈ	36
4. IŠÈJIMAS	65
5. PRANAŠAI	95
6. KRISTAUS PRANAŠYSTÈS	141
7. NAUJAS TESTAMENTAS, KRISTAUS GIMIMAS IR GUNDYMAS	157
8. ŽEMIŠKOJI TARNYSTÈ	177
9. STEBUKLAI IR PALYGINIMAI	208
10. PASCHA IR KRISTAUS KENTÈJIMAS	241
11. PRISIKÈLIMAS, SEKMINÈS IR ANKSTYVOJI BAŽNYČIA	271
12. VISAM PASAULIUI	299

Gèris ir Blogis®

Autoriaus teisès © 2006 Michael ir Debi Pearl

Spausdinta No Greater Joy Ministries, Inc.

1000 Pearl Road

Pleasantville, TN 37033

www.NoGreaterJoy.org

Visos teisès priklauso autoriui. Be autoriaus leidimo šio leidinio negalima kopijuoti, perrašyti, laikyti atgavimo sistemoje, perduoti jokia forma, elektroniniu ar mechanišku būdu, išskyrus kaip numatyta Jungtinių Valstijų autoriaus teisių įstatyme.

1 SKYRIUS:
PRADŽIA

לְאֵלֵינוּ יְיָ יְהוֹה שְׁמֵךְ קָדוֹם לֵבָרְכֵנוּ וְלֵבָרְכֵהוּ וְלֵבָרְכֵהוּ וְלֵבָרְכֵהוּ וְלֵבָרְכֵהוּ
וְיִהְיֶה יְיָ קִרְיָת יְהוּדָה וְיִהְיֶה יְיָ קִרְיָת יְהוּדָה וְיִהְיֶה יְיָ קִרְיָת יְהוּדָה

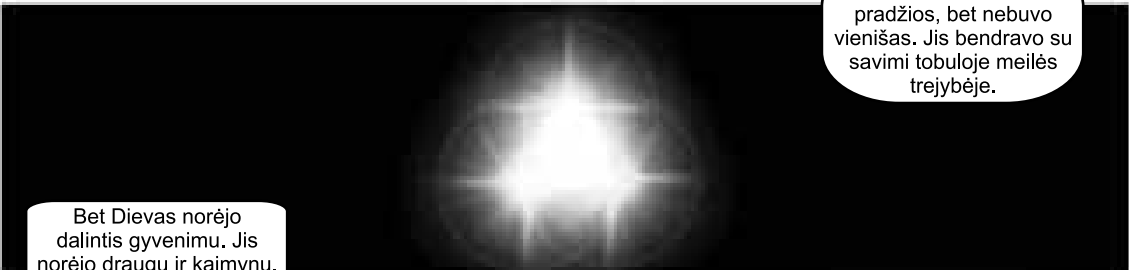
Ši istorija pasakojama tūkstančio metų senumo knygoje. Kiekvienas žodis, kurį pasakysiu, yra tiesa. Kai kuriais bus sunku patikėti,

Bet tiesa dažnai yra keistesnė už grožinę literatūrą.

Pradžioje...Ne, prieš pradžią; prieš pirmo žmogaus sukūrimą; prieš žemės, saulės, žvaigždžių, netgi prieš šviesos ir laiko sukūrimą,

Buvo Dievas. Jis buvo vienas be pradžios, bet nebuvo vienišas. Jis bendravo su savimi tobuloje meilės trejybėje.

Bet Dievas norėjo dalintis gyvenimu. Jis norėjo draugų ir kaimynų.

Biblija mums sako, kad amžinybėje Dievas sukūrė daugybę angeliškų būtybių, kad jos šlovintų Dievą aplink Jo sostą, bet Liuciferis vieną trečdalį paskatino maištui. Dievas išmetė juos iš dangaus ir Liuciferio vardas buvo pakeistas į Šėtono.

Bet tai ne jų istorija.

Tai istorija apie Dievą, dirbantį su žmonija.

Šėtono istoriją ir ateitį galime rasti:

Izaijo 14:12-14; Ezechiello 28:13-19; Mato 25:41; Luko 10:18; Apreiškimo 12:4, 20:2, Izaijo 45:18.

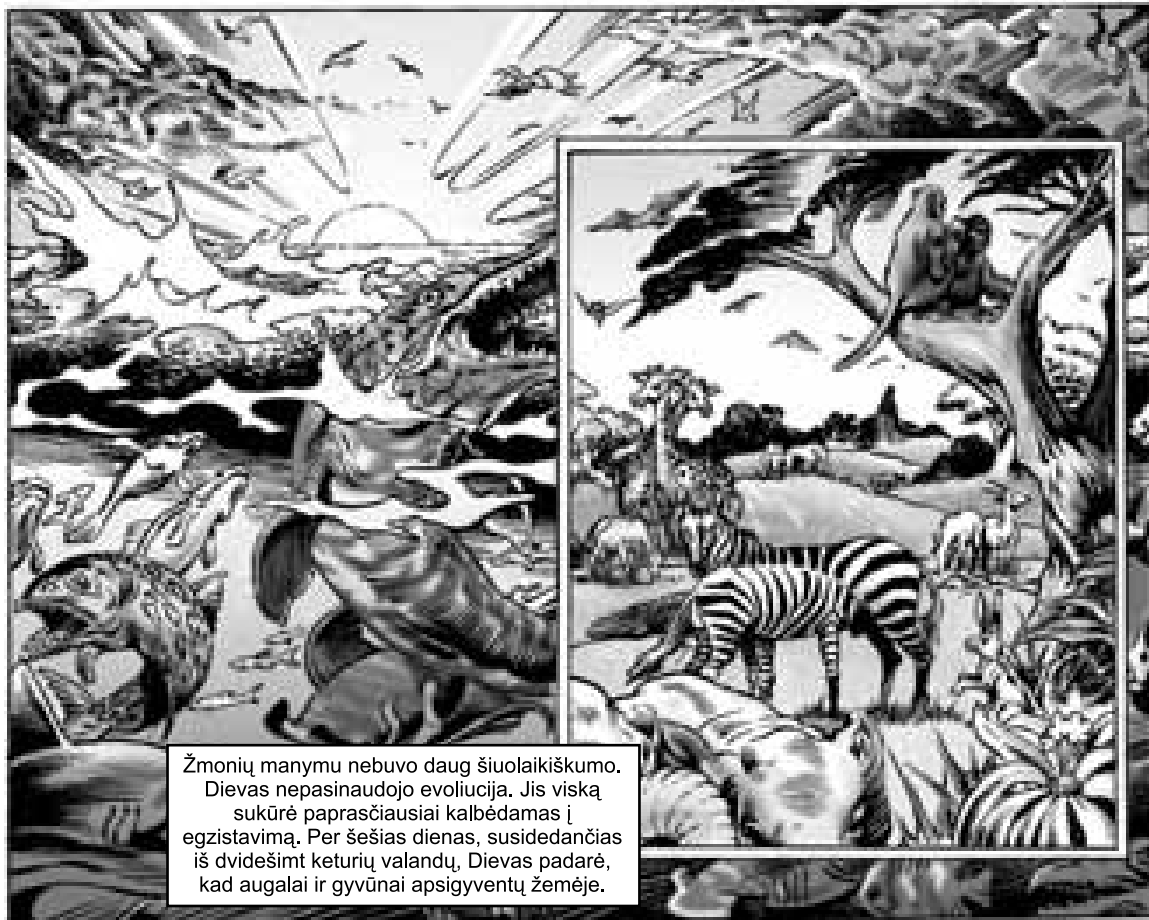
Pradžioje Dievas sukūrė dangus ir žemę ir taip jau buvo, kad žemė buvo beformė ir tuščia, ir Kūrėjas pajudėjo link vandenų.

Staiga Dievas prakalbo tamsoje...

Te atsiranda šviesa!

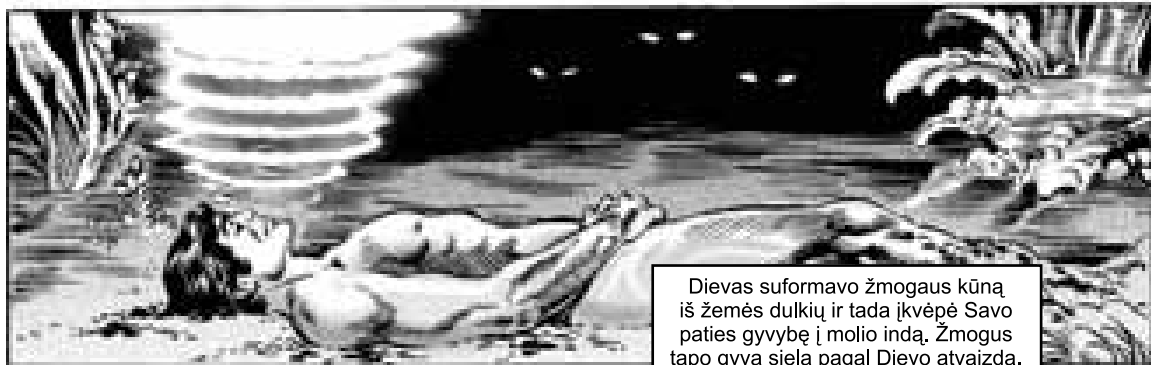
...Ir, žmogaus supratimu, prasidėjo laikas.

Žmonių manymu nebuvo daug šiuolaikiškumo. Dievas nepasinaudojo evoliucija. Jis viską sukūrė paprasčiausiai kalbėdamas į egzistavimą. Per šešias dienas, susidedančias iš dvidešimt keturių valandų, Dievas padarė, kad augalai ir gyvūnai apsigyventų žemėje.

Šeštą dieną iš žemės dulkių
Dievas sukūrė naują būtybę.

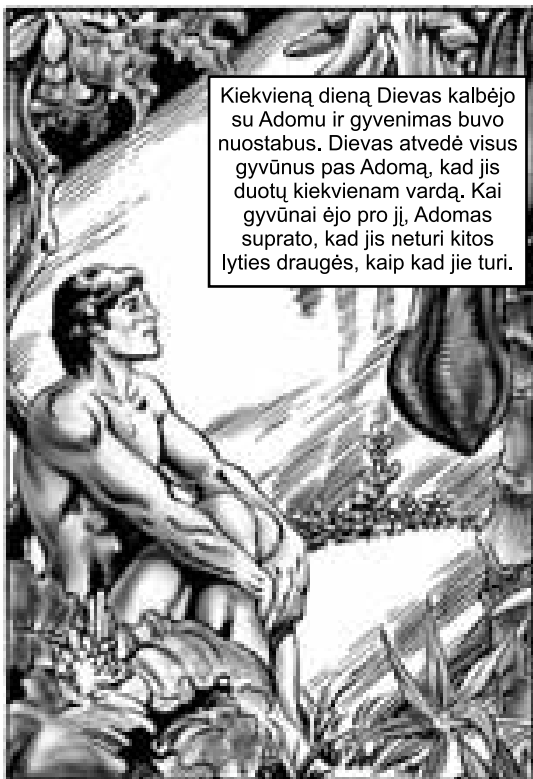

Dievas suformavo žmogaus kūną
iš žemės dulkių ir tada įkvėpė Savo
paties gyvybę į molio indą. Žmogus
tapo gyva siela pagal Dievo atvaizdą.

Naują būtybę Dievas
pavadino žmogumi ir
davė jam Adomo vardą.

Dievas pažvelgė į visą savo
kūriniją ir tarė: „Tai labai gerai“.

Kiekvieną dieną Dievas kalbėjo su Adomu ir gyvenimas buvo nuostabus. Dievas atvedė visus gyvūnus pas Adomą, kad jis duotų kiekvienam vardą. Kai gyvūnai ėjo pro jį, Adomas suprato, kad jis neturi kitos lyties draugės, kaip kad jie turi.

„Aš sukursiu padėjęją Adomui.“

Dievas giliai užmigdė Adomą ir tada išėmė šonkaulį iš jo šono. Iš šonkaulio Dievas padarė nuostabią moterį, kad ji būtų mylima Adomo padėjęja.

Dievas pažadino Adomą ir atvedė jam moterį. Jis liepė jiems susilaukti vaikų ir apgyvendinti žemę.

Jie abu buvo nuogi, bet kaip vaikai, jie to nežinojo.

Ji yra kaulas iš mano kaulo, kūnas iš mano kūno.

Šėtonas Blogasis stebėjo.

Jie buvo laimingi sode. Nebuvo ten nei nuodėmės, nei alkio; niekada nebūdavo per karšta ar per šalta.

Galite valgyti vaisius nuo visų medžių, esančių sode, bet nevalgykite nuo esančio viduryje sodo, nes tą dieną, kai valgysite, mirsite.

Šėtonas nekentė Dievo ir norėjo sugriauti visa, ką Dievas darė, bet jam reikėjo būdo pakalbėti su Ieva, taigi jis įėjo į gražios būtybės kūną ir kalbėjo jos burna.

Ar Dievas liepė jums nevalgyti nuo kiekvieno medžio, esančio sode?

Jis sakė, kad mes galime valgyti nuo kiekvieno medžio, išskyrus nuo šio, bet jei mes paliesime jį, mirsime.

Cha! Jūs nemirsite. Kai suvalgysite, tapsite kaip dievai. Jums atsivers akys, ir kaip mes sužinosite viską apie gera ir bloga.

Gražu jį pažiūrėti ir jis atrodo tinkamas maistui. Ir suvalgius aš įgysiu išminties, bet Dievas liepė nevalgyti šio vaisiaus.

Ieva nežinojo, kas buvo gera ir bloga.

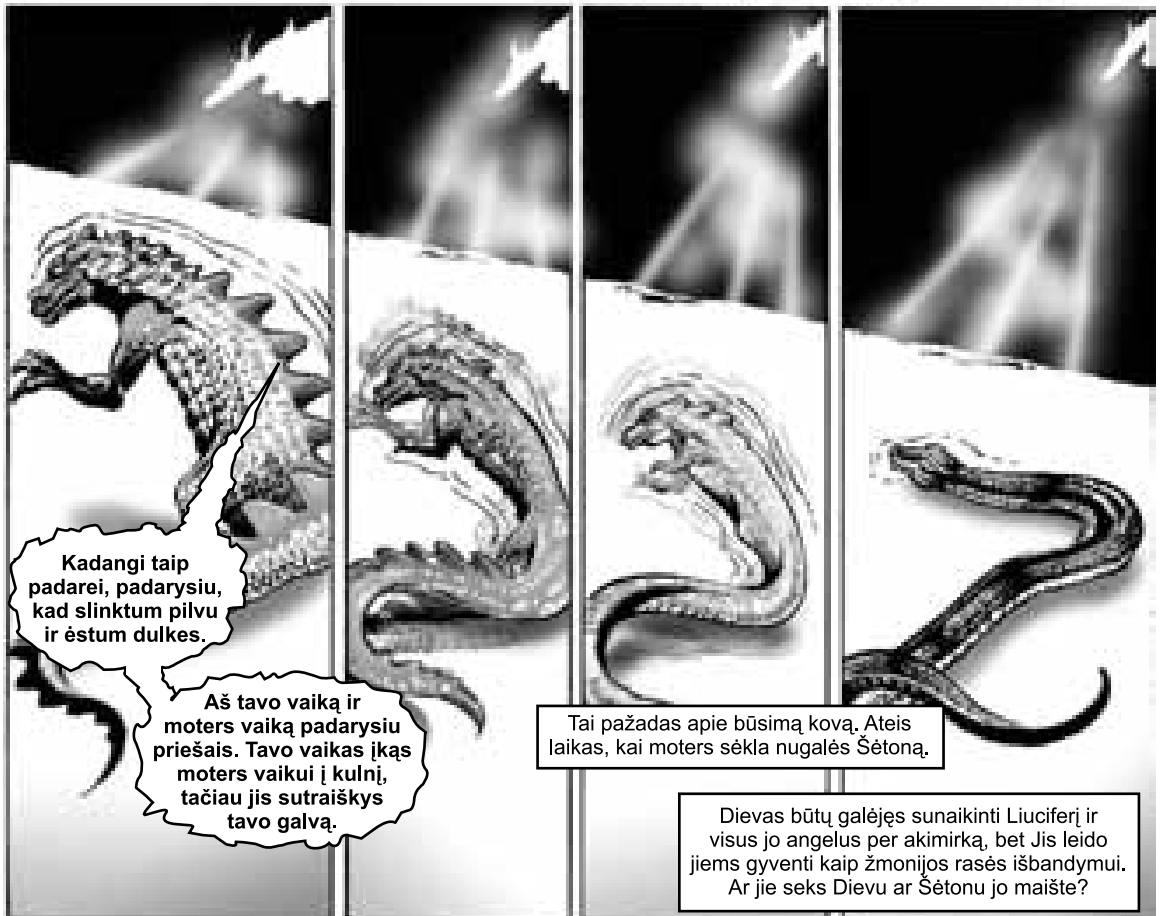
Ieva nunešė vaisių savo vyrui ir davė jo valgyti.

Ieva nepakluso Dievui ir valgė vaisių.

Per vėlavai Ieva suprato, kad buvo apgauta. Tai privertė ją suprasti, kas yra gera ir bloga, bet blogis valdė.

Matai, aš nemiriau. Valgyk ir jis tau taip pat suteiks išminties.

Adomai, kadangi tu pasidavei savo žmonos įkalbinėjimui ir nepaklusai man, Aš prakeiksiu šią žemę ir erškėčiai bei usnys augs geriau nei daržovės, ir tau reiks dirbti sunkiai, kad žemė duotų kažką valgyti.

Tiek, kiek gyvensi, tu patirsi liūdesį dirbdamas prakaituotu veidu kol mirsi ir grįši į žemę, iš kurios buvai padarytas.

Dabar laikas Adomui ir Ievai mirti, kaip Dievas pažadėjo. Bet vietoj to, kad nužudytų žmones, Dievas vietoje jų nužudo gyvūnus ir iš jų odos padaro Adomui ir Ievai drabužius.

Jis nenužudė mūsų! Mes dar gyvi!

Vietoj mūsų Jis nužudė gyvūnus!

Adomas ir Ieva tą dieną nemirė, nes nekalti gyvūnai mirė jų vietoje. Bet mirties nuosprendis perėjo jiems ir galiausiai jie taip pat mirs. Mirtis yra bausmė už nuodėmę.

Kadangi Adomas ir Ieva dabar buvo nusidėjėliai, Dievas išvarė juos iš nuostabaus sodo, kad jie nevalgytų nuo gyvybės medžio ir amžinai gyventų nuodėmingoje būsenoje.

Dievas pastatė cherubus prie įėjimo į sodą, kad niekas neitų prie gyvybės medžio. Sodas buvo galiausiai sunaikintas ir medis pašalintas nuo žemės. Vieną dieną jis bus grąžintas į žemę, bet aš užbėgu savo istorijai už akių.

Adomas ir Ieva turėjo daug vaikų.
Vėliau jų sūnūs ir dukros vedė
vienas kitą ir susilaukė vaikų.

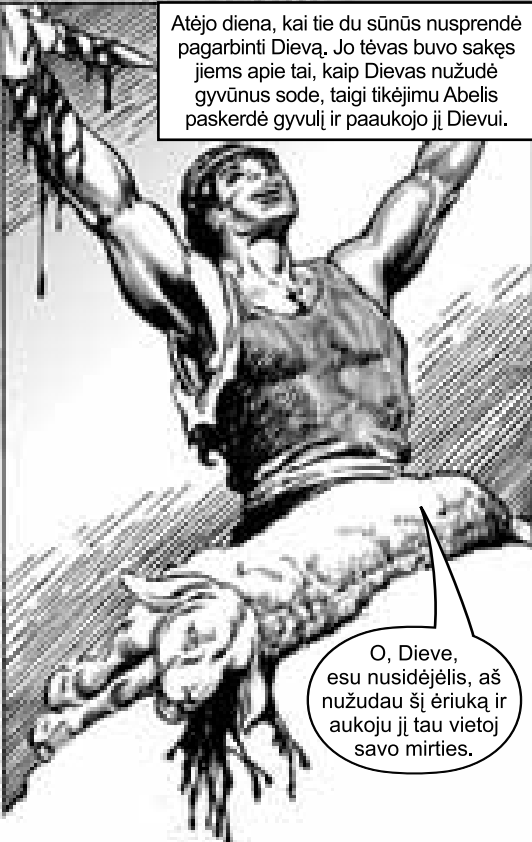

Jų pirmas sūnus Kainas augino
daržoves ir vaisius. Jų antras sūnus
Abelis augino gyvulius. Ar galėtų būti,
kad vienas iš šių būtų pažadėtasis
sūnus, kuris sunaikintų Šėtoną?

Kainas ir Abelis žinojo apie Dievą
ir įvykius sode. Bet Dievas daugiau
nevaikščiojo ir nekalbėjo su žmonija.
Adomas ir visi jo palikuonys buvo atskirti
nuo Dievo dėl Adomo nepaklusnumo.
Gyvenimas be Dievo buvo sunkus.

Atėjo diena, kai tie du sūnūs nusprendė
pagarbinti Dievą. Jo tėvas buvo sakęs
jiems apie tai, kaip Dievas nužudė
gyvūnus sode, taigi tikėjimu Abelis
paskerdė gyvulį ir paaukojo jį Dievui.

O, Dieve,
esu nusidėjėlis, aš
nužudau šį ėriuką ir
aukoju jį tau vietoj
savo mirties.

Kainas paaukojo geriausią ką turi, bet tai
nebuvo kraujo auka. Kainas nesuprato,
kad jo auka įžeidė Dievą.

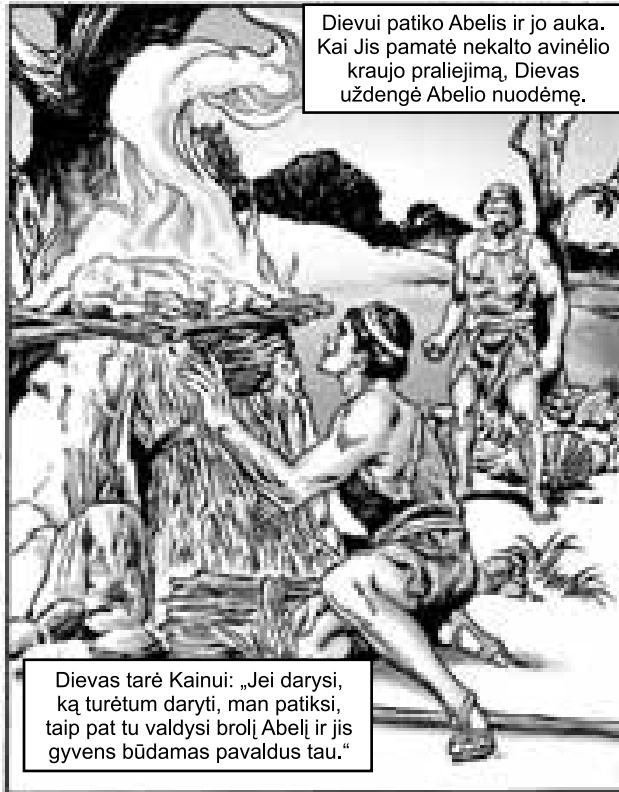
Dieve, prašau,
priimk šią dovaną iš
geriausio, ką turiu.

Ar vienas iš šių vyrų bus
pažadėtasis atpirkėjas?

Kainas

Dievas atmetė Kaino auką,
nes ji buvo be kraujo.

Dievui patiko Abelis ir jo auką.
Kai Jis pamatė nekalto avinėlio
kraujo praliejimą, Dievas
uždegė Abelio nuodėmę.

Dievas tarė Kainui: „Jei darysi,
ką turėtum daryti, man patiksi,
taip pat tu valdysi brolių Abelį ir jis
gyvens būdamas pavaldus tau.“

Kas manai
esąs? Mano vaisiai
ir daržovės buvo
vertingesni nei tas
kraujuotas Avinėlis.
Kas daro tave tokiu
ypatingu?

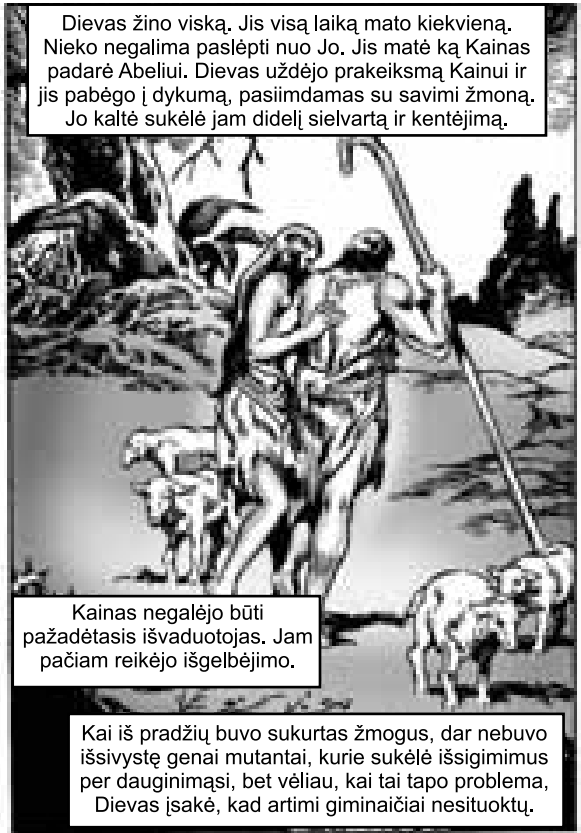
Mano broli,
dar yra laiko
paaukoti kraujo
auką.

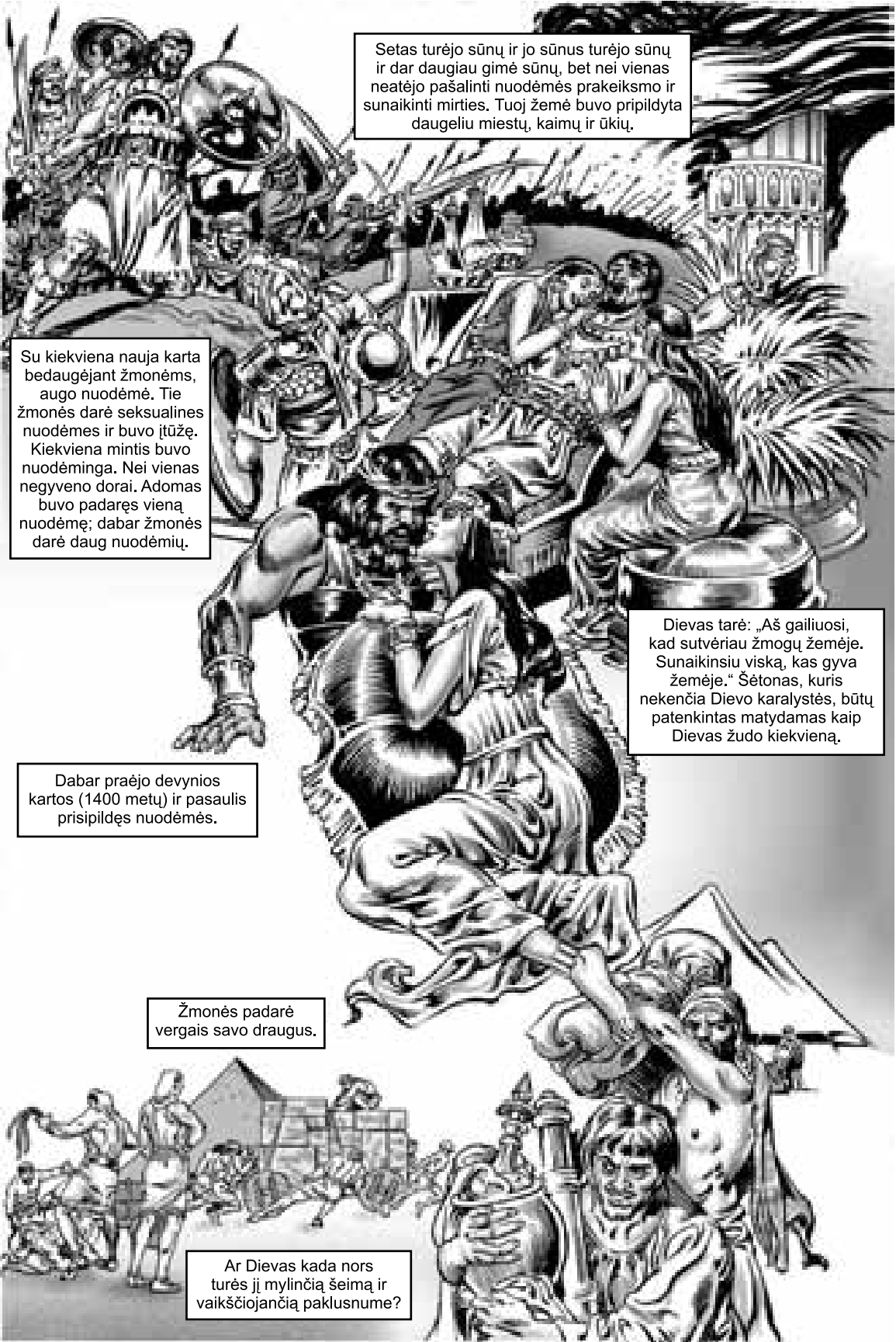

Man užteks
viso to!

Trink!
(smūgio garsas)

Abelis mirė ir Kainas bandė paslėpti
savo žmogžudystės nuodėmę.

Setas turėjo sūnų ir jo sūnus turėjo sūnų ir dar daugiau gimė sūnų, bet nei vienas neatėjo pašalinti nuodėmės prakeiksmo ir sunaikinti mirties. Tuoj žemė buvo pripildyta daugeliu miestų, kaimų ir ūkių.

Su kiekviena nauja karta bedaugėjant žmonėms, augo nuodėmė. Tie žmonės darė seksualines nuodėmes ir buvo įtūžę. Kiekviena mintis buvo nuodėminga. Nei vienas negyveno dorai. Adomas buvo padaręs vieną nuodėmę; dabar žmonės darė daug nuodėmių.

Dievas tarė: „Aš gailiuosi, kad sutvėriau žmogų žemėje. Sunaikinsiu viską, kas gyva žemėje.“ Šėtonas, kuris nekencia Dievo karalystės, būtų patenkintas matydamas kaip Dievas žudo kiekviena.

Dabar praėjo devynios kartos (1400 metų) ir pasaulis pripildęs nuodėmės.

Žmonės padarė vergais savo draugus.

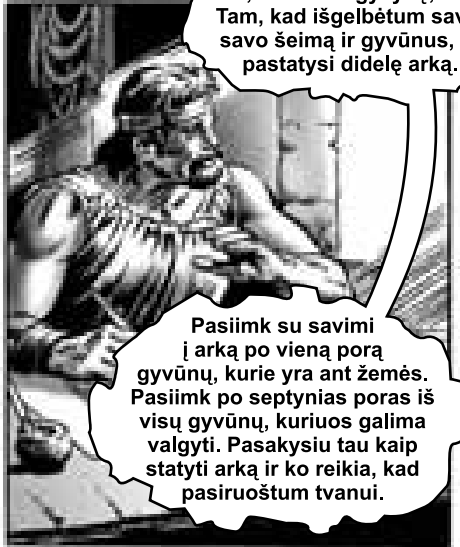
Ar Dievas kada nors turės jį mylinčią šeimą ir vaikščiojančią paklusnume?

Maždaug 2500 m. pr. Kr.

Bet buvo vienas vyras, kuris buvo teisus ir visada darė tai, kas teisinga. Dievas nusprendė būti jam maloningu ir nežudyti jo ar jo šeimos, kai Jis žudė visus kitus.

Nojau, Aš siūsiu didelį tvaną visai žemei. Visi, kurie turi gyvybę, mirs. Tam, kad išgelbėtum save, savo šeimą ir gyvūnus, tu pastatysi didelę arką.

Pasiimk su savimi į arką po vieną porą gyvūnų, kurie yra ant žemės. Pasiimk po septynias poras iš visų gyvūnų, kuriuos galima valgyti. Pasakysiu tau kaip statyti arką ir ko reikia, kad pasiruoštum tvanui.

Ar Nojus galėtų būti pažadėtasis vaikas, kuris sunaikins Šėtono darbus? Ar jis paklus Dievui ar jam taip pat nepavyks?

Dievas pasakė Nojui kokio didumo turi būti arka, kad išlaikytų po porą kiekvienos būtybės, kvėpuojančios oru žemėje ir taip pat maistą, kurį jos valgys.

Nojus buvo liūdnas galvodamas apie kiekvieną, kuris žus ateinančiam tvane, taigi kiekviena proga, kurią jis turėjo, jis įspėdavo juos, kad jie liautųsi darę nuodėmes.

Paskutinį kartą jums sakau. Dievas sunaikins pasaulį didžiulių tvanu. Turite manim tikėti ir prisijungti prie manęs arkoje.

Kodėl mylintis Dievas sunaikintų savo vaikus?

Dėl nuodėmės. Turite liautis daryti nuodėmes ir elgtis su artimu meiliai ir teisingai.

Tu, senas kvailys!

Kai arka buvo užbaigta, Dievas padarė taip, kad gyvūnai ateitų pas Nojų iš viso pasaulio.

Žiūrėk, ateina daugiau gyvūnų. Jie eina patys, lyg juos kas šauktų.

Kai kurie taip keistai atrodo. Net nežinojau, kad tokie gyvūnai egzistuoja. Ar manai, kad gali būti kažkas, ką Nojus sako apie tai, kad Dievas siųs tvaną?

Be šansų. Kur gautum tiek vandens užtvindyti visą žemę?

Maždaug 2348 m. pr. Kr.

Tuo metu, kai žmonės
suvokė, kad Nojus sakė
tiesą, buvo per vėlu.

Lijo 40 dienų ir naktų, kol vanduo
uždengė kiekvieną kalną visoje
žemėje. Mirė kiekviena gyva
būtybė kvėpuojanti oru, išskyrus
tuos, kurie buvo arkoje su Nojumi.
Praėjo daugiau laiko nei vieneri
metai, kai jie paliko arką.

Džiaugsiuosi,
kai vanduo nulsūs
ir galėsime palikti
šią arką.

Galiausiai Nojus paleido balandį
ir jis sugrįžo su šakele snape, kas
reiškė, jog kažkur buvo jau augantis
medis. Vėliau jis vėl jį išleido ir tąkart
jis nesugrįžo, tai reiškė, kad jis
buvo radęs gerą vietą gyventi.

Greitu laiku arka nusileido ant Ararato kalno viršūnės. Visi išlipo į naują pasaulį - pasaulį be nuodėmės.

Nojus pastatė aukurą ir nužudė po vieną iš švartų gyvūnų ir paaukojo juos kaip auką Dievui. Nors Nojus buvo teisus vyras, jo širdyje vis dar buvo nuodėmė. Šios kraujo aukos buvo paaukotos Dievui vietoj Nojaus ir visos jo šeimos gyvybių.

Duosiu jums vaivorykštę danguje kaip priminimą, kad Aš niekada nebesunaikinsiu žemės vandeniu. Turėtum turėti daug vaikų, kad iš naujo apgyvendintum visą žemę.

Padarysiu, kad gyvūnai bijotų žmonių. Galite valgyti bet kokį gyvą ir judantį žeme gyvį, kaip kad valgate daržoves ir augalus. Bet nevalgykite nė jokio gyvūno kraujo. Nieko nežudykite.

Tie gyvūnai vaizdavo tuos aštuonis, kurie turėjo mirti tvane, bet kurių pasigailėjo Dievas. Tai buvo panašu į tai, ką Dievas padarė sode, kai nužudė gyvūnus, kad padarytų rūbus Adamui ir Ievai.

Jei kažkas bus kaltas dėl nužudymo, tada jis bus nužudytas kitų žmonių. Jei žmogus pralies kito žmogaus kraują, tada kiti žmonės turėtų pralieti jo kraują, kad užmokėtų už jo nusikaltimą, nes gyvybė yra kraujyje.

Nojus tapo ūkininku ir sodino vynuoges. Naujasis pasaulis buvo vienišas tik su keturiomis šeimomis, bet jo sūnūs turėjo savo pačių vaikų.

Nojus atrado, kad įdėjęs vaisius į tarą ir palikęs juos keletui savaitių, gaunasi alkoholinis gėrimas, kuris jį pralinksmindavo. Nojui taip patiko tas gėrimas, kad jis kartais net negalėdavo dirbti. Jis nugrūdavo be sąmonės. Jis darė dalykus, kurie nepatiko Dievui.

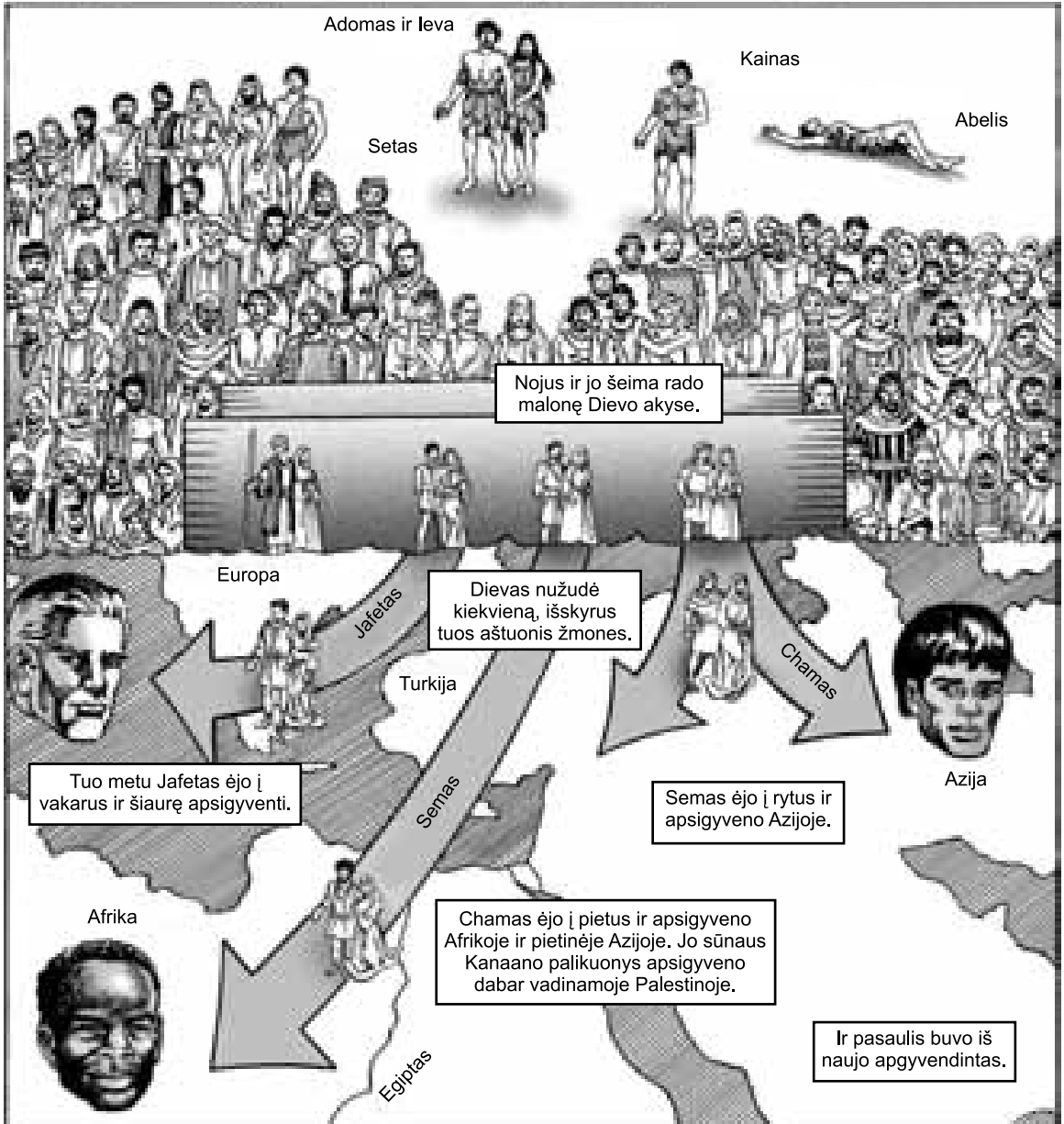
Vieną dieną, kai Nojus taip nusigėrė, kad apsinuogino ir apalpo. Jo sūnus Chamas pažiūrėjo į savo tėvo gėdą ir rado malonumą tame. Jis pasakė savo broliams pašėpiančiu tonu apie tai, ką buvo matęs.

Kai Nojus pabudo, jo sūnūs papasakojo jam ką Chamas buvo padaręs.

Tavo sūnus, Kanaanas, ir visi jo palikuonys bus tavo brolio Semo palikuonių tarnais.

Po daug metų, ši pranašystė išsipildė.

Adomas ir Ieva

Kainas

Abelis

Setas

Nojus ir jo šeima rado malonę Dievo akyse.

Dievas nužudė kiekvieną, išskyrus tuos aštuonis žmones.

Europa

Jafetas

Turkija

Chamas

Azija

Tuo metu Jafetas ėjo į vakarus ir šiaurę apsigyventi.

Semas ėjo į rytus ir apsigyveno Azijoje.

Afrika

Chamas ėjo į pietus ir apsigyveno Afrikoje ir pietinėje Azijoje. Jo sūnaus Kanaanas palikuonys apsigyveno dabar vadinamoje Palestinoje.

Ir pasaulis buvo iš naujo apgyvendintas.

Egiptas

Maždaug 2247 m. pr. Kr.

Nojaus sūnus Chamas turėjo sūnų, vardu Kušas ir Kušas turėjo sūnų, vardu Nimrodas. Nimrodas užaugo smarkiu medžiotoju ir buvo gerai žinomas visoje žemėje. Jis atsisakė paklusti Dievui ir pradėjo savo klaidingą religiją Babilone.

Babilono žmonės nenorėjo išsibarstyti ir apgyvendinti žemę kaip Dievas buvo liėpęs, taigi jie susirinko kartu ir pastatė didį ir aukštą bokštą, kaip garbinimo centrą.

Bet jie garbino ne savo Kūrėją. Šėtonas paskatino juos sukurti savo pačių dievus iš medžio, akmens ir metalo.

Dievas supyko dėl jų atsisakymo išsisklaidyti po visą žemę, todėl Jis padarė taip, kad žmonės kalbėtų daugeliu skirtingų kalbų.

โธ้ย...คุดยไม่เข้าใจกันเลย

我要讲述的一个故事

Darbininkai nebesuprato vieni kitų ir negalėjo tęsti darbo.

Kiekviena kalbos grupė ėjo skirtingu keliu. Kai kurie žmonės vyko į tolimas vietas žemėje, kiti keliavo laivais į tolimas salas, dar kiti į šiaurę, kur buvo šalta ir kiti į dykumas, kur buvo karšta. Ir Dievo įsakymas apgyvendinti žemę buvo įvykdytas.

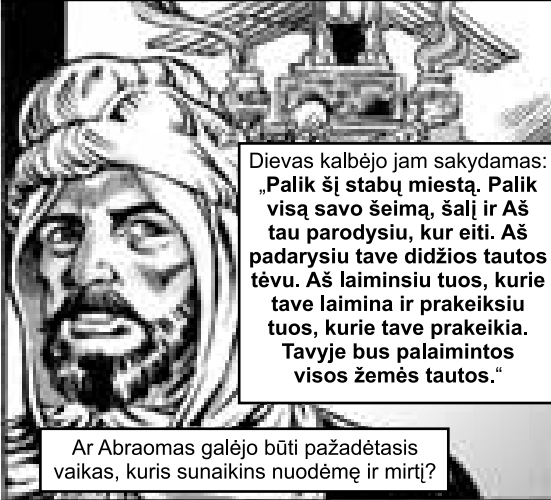
Kadangi žemė buvo pripildyta žmonėmis, vėl išaugo nuodėmė. Tie žmonės lenkėsi stabams ir pamiršo gyvąjį Dievą.

2 SKYRIUS:
ABRAOMAS

קָאָה יְהוָה שָׂדֵה קָרָא קִיָּה וַיֵּד
וַיְהִי בִּקְרַת יוֹם אֶחָד: פַּי אִמֵּר אֵל

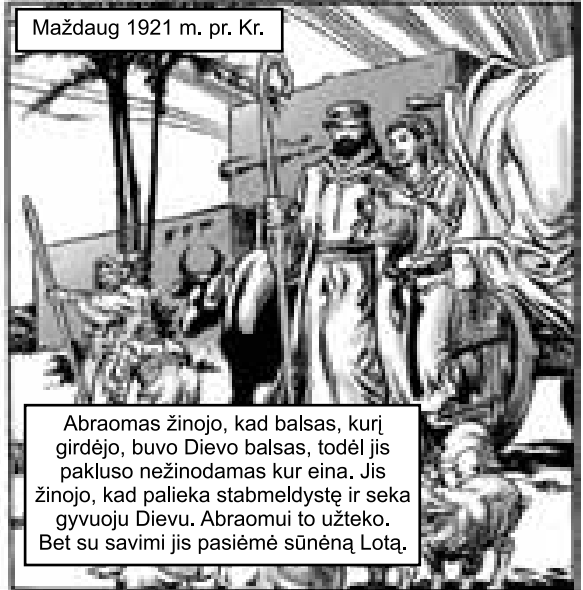
Buvo vienas vyras vardu Abraomas, kuris netikėjo, kad statulos buvo tikrai dievai. Jis žinojo, kad Dievas buvo kūrėjas ir negalėjo būti garbinamas per stabus.

Dievas kalbėjo jam sakydamas: „Palik šį stabų miestą. Palik visą savo šeimą, šalį ir Aš tau parodysiu, kur eiti. Aš padarysiu tave didžios tautos tėvu. Aš laiminsiu tuos, kurie tave laimina ir prakeiksi tuos, kurie tave prakeikia. Tavyje bus palaimintos visos žemės tautos.“

Ar Abraomas galėjo būti pažadėtasis vaikas, kuris sunaikins nuodėmę ir mirtį?

Maždaug 1921 m. pr. Kr.

Abraomas žinojo, kad balsas, kurį girdėjo, buvo Dievo balsas, todėl jis pakluso nežinodamas kur eina. Jis žinojo, kad palieka stambeldystę ir seka gyvuoju Dievu. Abraomui to užteko. Bet su savimi jis pasiėmė sūnėną Lotą.

Abraomo kelionė atvedė jį į Kanaano šalį. Ten Dievas kalbėjo jam:

Abraomai, eik per šį kraštą nuo vieno galo iki kito. Aš atiduosiu visą Kanaano šalį tavo palikuonims. Tu turėsi tiek palikuonių, kad jų negalima bus suskaičiuoti. Jų bus daug kaip žemės dulkių.

Sara, Dievas pasakė man, kad po visų šių metų tu turėsi vaikų.

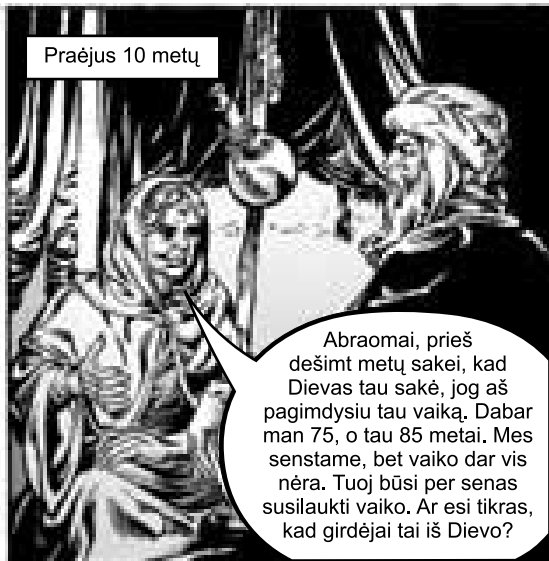
Tu žinai, kad aš niekada negalėjau turėti vaiko ir dabar jau praėjęs vaiku gimdymo amžius. Kaip galiu turėti vaikų?

Dievas pasakė, kad turėsi.

Kai Abraomas keliavo po šalį, retkarčiais sustodavo ir paaukodavo kraujo auką Dievui. Kaip Abelis, jis aukojo tikėjimu, žinodamas, kad buvo nusidėjėlis, vertas mirties.

Avinėlio auka negalėjo pašalinti jo nuodėmės, bet kai Dievas pamatė Abraomo tikėjimą, Dievas uždegė jo nuodėmę.

Praėjus 10 metų

Abraomai, prieš dešimt metų sakei, kad Dievas tau sakė, jog aš pagimdysiu tau vaiką. Dabar man 75, o tau 85 metai. Mes senstame, bet vaiko dar vis nėra. Tuoj būsi per senas susilaukti vaiko. Ar esi tikras, kad girdėjai tai iš Dievo?

Žinau, kad Dievas kalbėjo, bet nesuprantu kodėl taip ilgai užtruko. Jis sakė, kad būsiu didžios tautos tėvas, bet viskas, ką turiu yra senas kūnas, sena žmona, kuri negali turėti vaikų ir didelė kaimenė avių.

Nebijok, Abraomai, Aš esu tavo skydas ir labai didelis atlygis.

Kokį atlygį man duosi, jei aš neturiu vaiko?

Tu ir Sara turėsite vaiką.

Ateik Abraomai, Pažvelk į dangų ir, jei gali, suskaičiuok žvaigždes. Tiek bus tavo palikuonių.

Aš tikiu, kad įvyks tai, ką tu sakai.

Kadangi tu tiki manimi, Aš įskaitysiu tavo tikėjimą teisumu. Žinok, kad tavo palikuonys bus ateiviai svetimame krašte. Po 400 metų vergijos, Aš nubausiu tą tautą ir tavo palikuonys išeis su dideliu turtu. Tada jie sugrįš čia ir apgyvendins šią šalį.

Abraomui buvo 86 metai, kai gimė Izmaelis. Tuoj po Izmaelio gimimo Abraomas buvo per senas duoti vaikų. Ar Izmaelis būtų Dievo pažadėtas vaikas Abraomui? Bet Dievas sakė, kad vaikas atsiras per Abraomą ir Sarą.

Kaip gali Dievas išpildyti pažadą, jei tiek Abraomas, tiek Sara yra per seni turėti vaikų?

Kai Izmaeliui buvo trylika metų ir Abraomui 99 metai, Dievas vėl jam kalbėjo.

Abraomai, Aš esu Visagalis Dievas. Daryk viską, ką liepiu ir nenusidėk. Kaip anksčiau esu sakęs, Aš padauginsiu tavo palikuonis ir tu būsi daugelio tautų tėvas. Sudarysiu sandorą su tavimi ir tavo palikuonimis.

Tavo palikuonims atiduosiu Kanaano šalį amžinai nuosavybei. Sara pastos, ir kaip žadėjau, pagimdys vaiką. Tą, kuris bus daugelio tautų vadovu.

Cha, cha. Kaip tai gali būti? Dabar man 99 metai, o Sarai 89. Mano kūnas nedaug tesiskiria nuo mirusio. Negalime susilaukti vaikų. Prašau leisk Izmaeliui būti pažadėtuojau vaiku.

Ne, kaip nuo pradžių esu sakęs, tu ir Sara turėsite savo vaiką, iš jūsų pačių kūnų. Palaiminimų pažadas bus perduotas per jį, o ne Izmaelį. Po metų Sara pagimdys berniuką.

Ar tai įmanoma?...
Taip! Tas Dievas, kuris sukūrė žmogaus kūną, tikrai gali paimti du senus, apmirusius kūnus ir padaryti juos vėl vaisingais...
Žinoma. Dievas gali tai padaryti!

Po keleto dienų pasirodė trys vyrai iš dykumos. Neatrodė, kad jie būtų keliavę toli. Nei buvo panašūs į vietinius. Jie buvo stiprūs, pasitikintys ir nesenstantys.

Abraomas stebėjo juos artėjančius ir žinojo, kad jie buvo kitokie. Bet tai, ko jis nežinojo, buvo tai, kad šie svečiai buvo ne iš šio pasaulio.

Du iš jų buvo teisingi angelai ir trečiasis buvo pats Dievas, pasirodantis angelo pavidale, kad galėtų kalbėti su Abraomu. Abraomas išėjo jų pasitikti.

Abraomai,
tavo žmona Sara
turės sūnų.

Chi, chi, chi

Būdama
pasenusi ir
Abraomas dar
senesnis, ar gi
dar turėsiu
malonumą?

Kodėl Sara juokiasi,
kai Dievas sako, jog ji
pagimdys vaiką?

Aš nesijuokiau.

Tu juokeisi.
Tu netiki. Ar yra kas nors
per sunku Dievui? Aš ateisiu dar
kartą, kai tau bus tinkamas metas
pastoti ir tu turėsi vaiką.

Sodomos ir
Gomoros nuodėmė
labai sunki. Aš sunaikinsiu
kiekvieną žmogų abejuose
miestuose - vyrus, moteris
ir vaikus.

Ar pasakyti
Abraomui ką ketinu daryti?
Jis taps daugelio tautų tėvu ir
mokys savo vaikus ir anūkus
paklusti man.

Taip, jam
reikia žinoti.

Bet ten
gyvena mano
sūnėnas Lotas
su šeima!

Dievas buvo žadėjęs, kad Sara turės vaiką. Abraomas ir Sara pradėjo jausti seniai pamirštų aistrų pabudimą.

Abraomai, kas tau atsitiko? Jau daug metų tu nežiūrėjai į mane...taip.

Tai buvo stebuklas! Po trijų mėnesių visi žinojo, kad Sara nešiojo vaiką!

Taip kaip Dievas sakė, mes pavadinsim jį Izaoku (kuris reiškia juoka). Jis bus didžios tautos tėvu.

Taip, kai Dievas pasakė mums, kad pagimdysiu vaiką, tai prajuokino mane. Kas būtų patikėjęs, kad sename savo amžiuje aš žindysiu savo pačios vaiką?

Dievas ištesėjo pažadą. Jis visada ištesi.

Izmaelis, Abraomo sūnus iš Hagaros dabar buvo keturiolikos metų ir jis nekentė naujagimio.

Mažasis kvailys tyčiojasi iš manęs. Aš nelaikysiu to egiptiečio tuose pačiuose namuose su mano Izaoku.

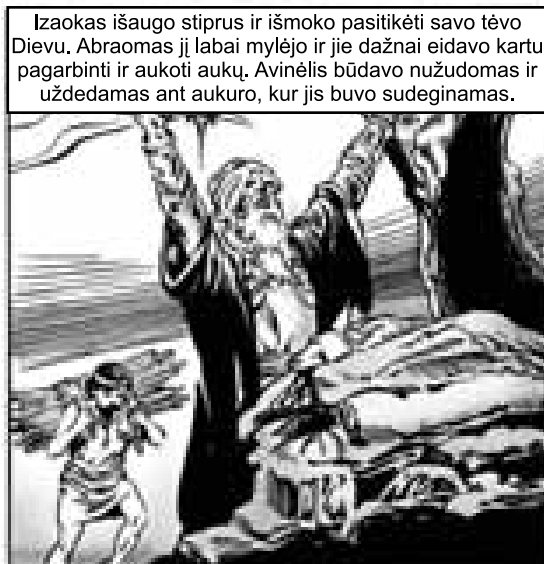
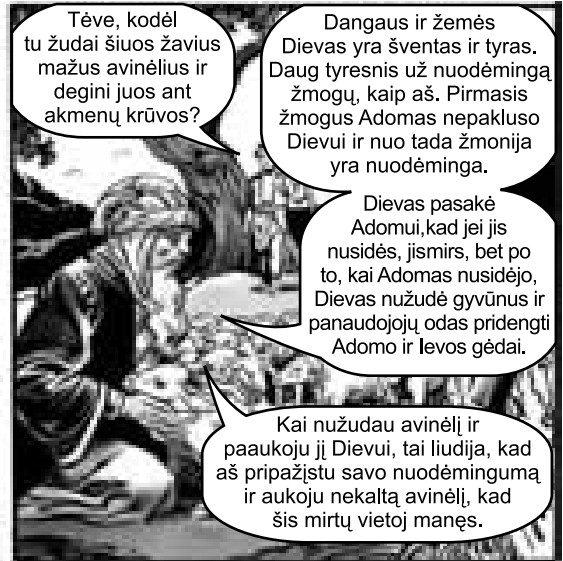

Išmeskit tarnaitę moterį ir jos sūnų. Jie negaus jokio palikimo kartu su Izaoku, pažadėtuojau vaikui.

Dievas kalbėjo Abraomui ir sakė: „Sara teisi. Išsiušk Hagarą ir Izmaelį. Izmaelis nebus bendrapaveldėtojas su Izaoku. Tegul tai neliūdina tavęs; Aš jais pasirūpinsiu. Kadangi Izmaelis tavo sūnus, padarysiu, kad iš jo kiltų didi tauta taip pat. Bet pažadėtasis išlaisvintojas, tas kuris nugalės Šėtoną, kils iš Izaoko, ne Izmaelio.“

Izmaelis išaugo ir tapo visų arabų tėvu, tuo tarpu Izaakas užaugo ir tapo visų žydų tėvu. Arabai ir žydai yra pusbroliai.

Tai trijų dienų kelionė, todėl mes būsim išvykę maždaug savaitę.

Būkit atsargūs, aš pasimelsiu už du savo vyrus.

Tėve, ten kalnas. Mes ten būsim prieš sutemstant.

Taip, mes eisim, pagarbinsim ir vėl grįšim.

Tėve, mes atsinešėm malkų ir tu turi pastatyti aukurą, bet kur yra auka?

Izaakai, ar pameni kaip tau pasakojau, kaip Dievas kalbėjo man ir padarė taip, kad tavo motina ir aš turėtume vaiką būdami seno amžiaus? Na, Jis vėl man kalbėjo.

Šį kartą Jis sakė, kad paaukočiau tave kaip deginamąją auką.

Mane? Tėve, ar esi tikras?

Argi Dievas nesakė tau, kad aš būsiu didžios tautos įpėdinis, kad mano palikuonių bus tiek, kiek žvaigždžių danguje? Jei dabar mirsiu, kas liks iš Dievo pažado?

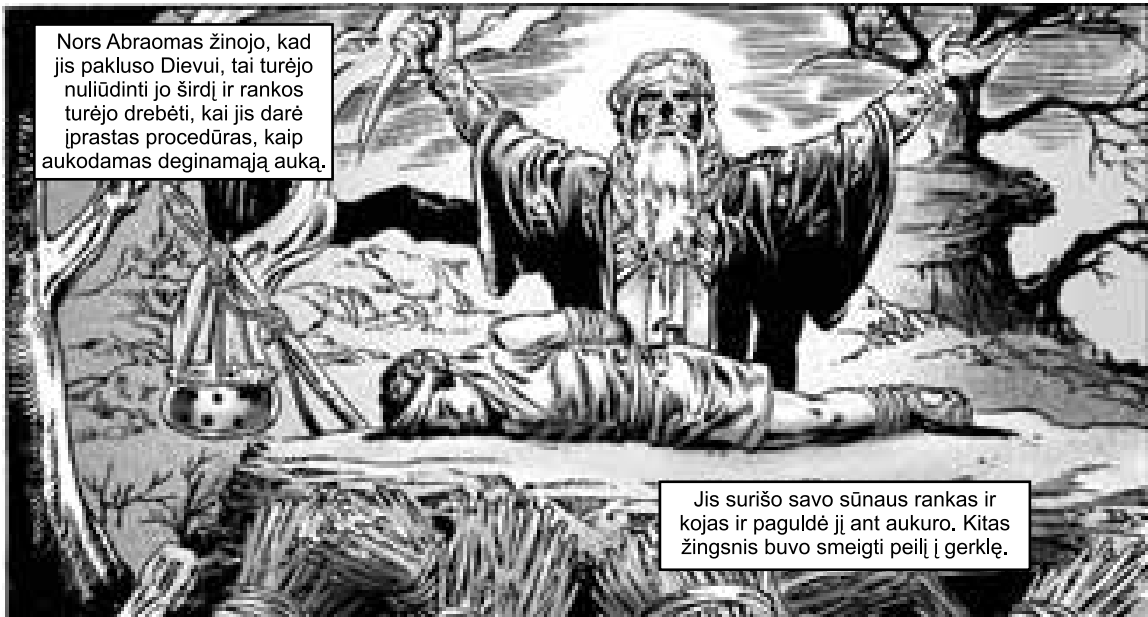
Bet kaip tai galėtų būti, jei būčiau negyvas?

Tėve, kas bebūtų, turime paklusti Dievui.

Aš sužinojau, kad ką Dievas pažada, Jis tą ir įvykdo. Jei Jis sako, kad būsi didžios tautos tėvu, tada reiškia, kad būsi, netgi jei mirsi.

Nežinau, nebent Jis prikels tave iš numirusių.

Nors Abraomas žinojo, kad jis pakluso Dievui, tai turėjo nuliūdinti jo širdį ir rankos turėjo drebėti, kai jis darė įprastas procedūras, kaip aukodamas deginamąją auką.

Jis surišo savo sūnaus rankas ir kojas ir paguldė jį ant aukuro. Kitas žingsnis buvo smeigti peilį į gerklę.

Su tikėjimo malda Dievui Abraomas pakėlė peilį. Kai jis ruošėsi smeigti, jis staiga išgirdo balsą iš dangaus:

Abraomai!
Abraomai!
Nesužeisk
vaiko.

Dabar žinau,
kad pasitiki manimi,
kadangi tu norėjai paklusti
netgi atiduodamas man
savo vienintelį sūnų.

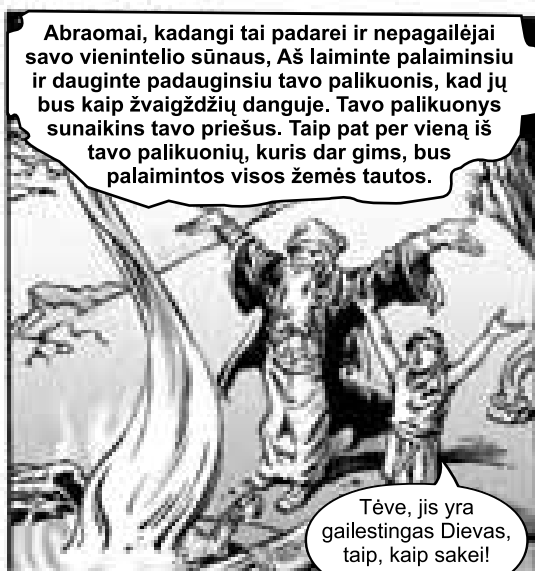

Kai Abraomas pažvelgė aukštyn, jis pamatė aviną, įstrigusį į tankų krūmokšnį.

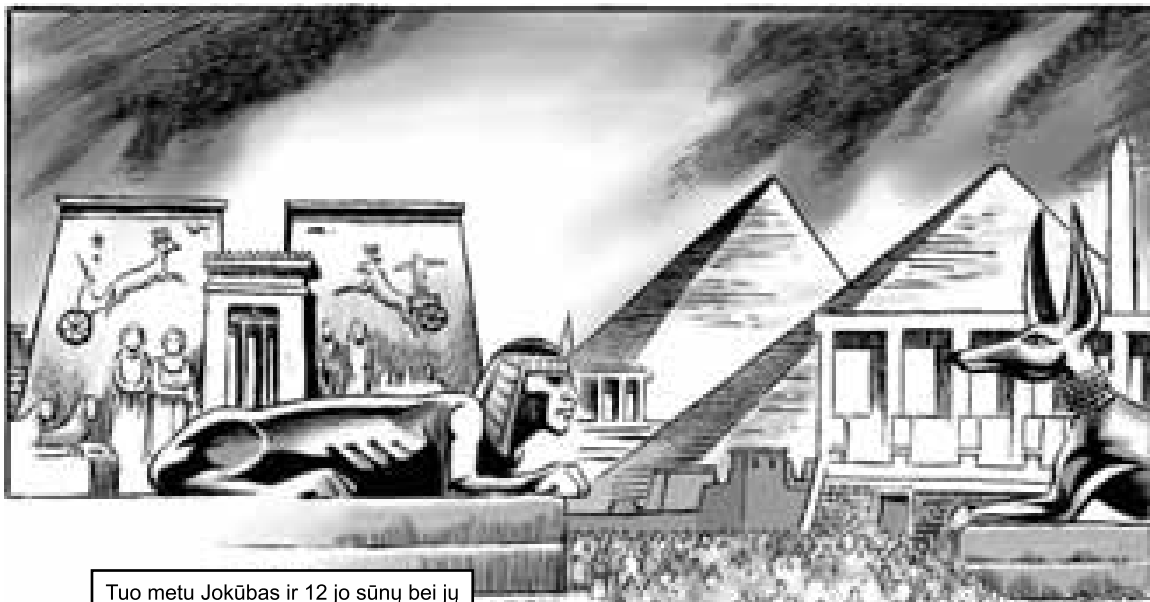

Tėve,
pažiūrėk,
Dievas parūpino
aviną vietoj
manęs.

Abraomai, kadangi tai padarei ir nepagalėjai savo vienintelio sūnaus, Aš laiminte palaiminsiu ir daugintę padauginsiu tavo palikuonis, kad jų bus kaip žvaigždžių danguje. Tavo palikuonys sunaikins tavo priešus. Taip pat per vieną iš tavo palikuonių, kuris dar gims, bus palaimintos visos žemės tautos.

Tėve, jis yra
gailėstingas Dievas,
taip, kaip sakei!

Tuo metu Jokūbas ir 12 jo sūnų bei jų šeimos ėjo į Egiptą, kur jie galiausiai taps vergais. (1875 m. pr. Kr.)

Jokūbo dvylika sūnų tapo dvylika Izraelio giminių.

Izmaelis turėjo dvylika sūnų kunigaikščių ir tapo jie arabais.

Jokūbas, Izaoko sūnus, turėjo dvylika sūnų.

Izmaelis

Abraomas

Izaokas

Jokūbas
1836 m. pr. Kr.

1896 m. pr. Kr.

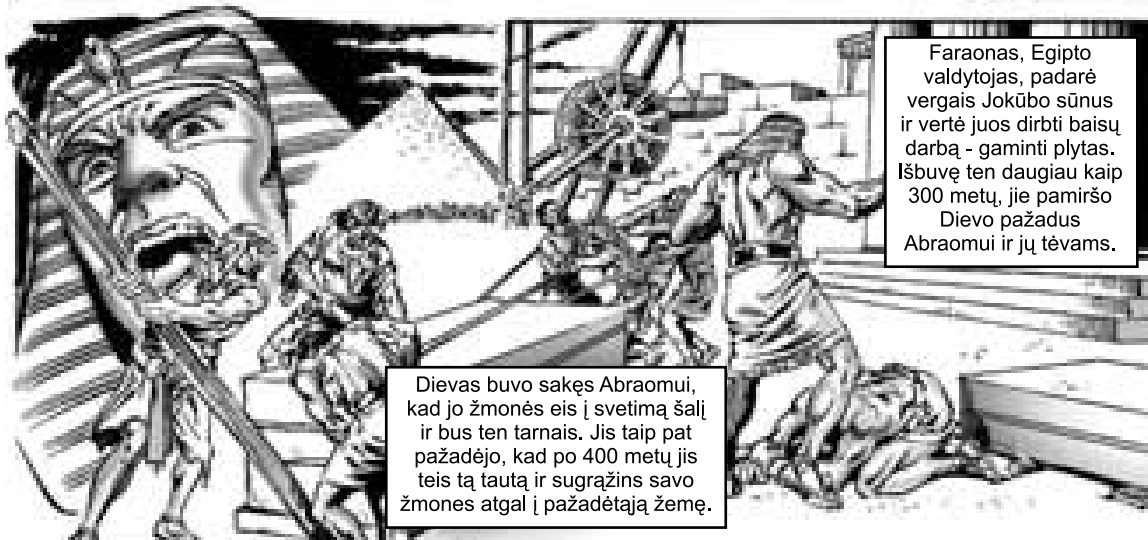
3 SKYRIUS:
MOZÈ

1706 m. pr. Kr.

„Bado metu Jokūbas, kuris buvo Abraomo anūkas, pasiėmė dvylika sūnų su jų vaikais ir tarnais gyventi į Egiptą. Egipte jie dauginosi kaip žemės dulkės.

Greitai Jokūbo sūnūs, kurio vardas buvo pakeistas į Izraelio varda, viršijo skaičiumi egiptiečius.

Faraonas, Egipto valdytojas, padarė vergais Jokūbo sūnus ir vertė juos dirbti baisų darbą - gaminti plytas. Išbuvę ten daugiau kaip 300 metų, jie pamiršo Dievo pažadus Abraomui ir jų tėvams.

Dievas buvo sakęs Abraomui, kad jo žmonės eis į svetimą šalį ir bus ten tarnais. Jis taip pat pažadėjo, kad po 400 metų jis teis tą tautą ir sugrąžins savo žmones atgal į pažadėtąją žemę.

Saku jums tai tiesa! Faraonas bijo, kad mūsų darosi per daug. Jis žudo visus kūdikius. Egiptiečiai silpni ir tingūs. Mūsų vyrai stiprūs nuo sunkaus darbo. Jie mūsų bijo.

Jie nenužudys mano kūdikio. Dievas jį apsaugos.

Cha! Ką gali padaryti Dievas prieš faraono galią?

Ne! Ne mano kūdikį. To negalit padaryti.

Faraonas, bijodamas, kad žydų darėsi per daug, nusprendė išžudyti visus naujagimius berniukus.

Kaip įvaikintas faraono dukters sūnus, Mozė augo, kad taptų didžiu žmogumi Egipte. Jam buvo numatyta būti turtingu ir galingu, bet jis niekada nepamiršo savo palikimo.

Sakau tau, Moze, Dievas mūsų protėvių Abraomo, Izaoko ir Jokūbo, pasakė Abraumui, kad ši sėkla pasidaugins ir jie taps svetimšaliais šalyje, kuri ne jų. Štai mes ir čia!

Taip, ir jis taip pat sakė Abraumui, kad mes būsime prispaušti toje svetimoje šalyje 400 metų. Čia esam jau 359 metus - liko tik 41 metai.

Jis taip pat pasakė Abraumui, kad jis teis tą tautą už tą blogį, kurį mums daro, ir kad mes išeisime su dideliu turtu ir sugrįšime į žemę, kurią Dievas davė mūsų protėviams.

Atrodo neįtikėtina. Faraonas niekada neleistų visiems jo vergams išeiti, ir žinoma, neleistų jiems išeiti su turtu. Bet tikriausiai yra išeitis. Kodėl dar laukti 41 metus?

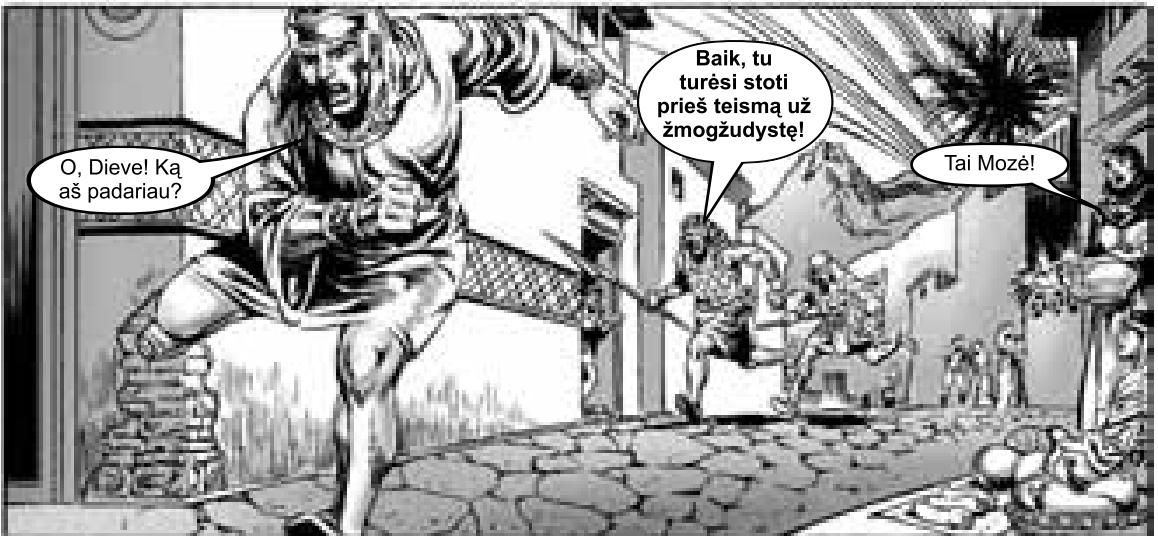

Žydų palikuonys kentėjo valdant jų šeiminkams. Jie turėjo dirbti purvo duobėse darydami plytas. Mozė negalėjo išverti matydamas juos kenčiant, todėl jis nusprendė kažką dėl to daryti.

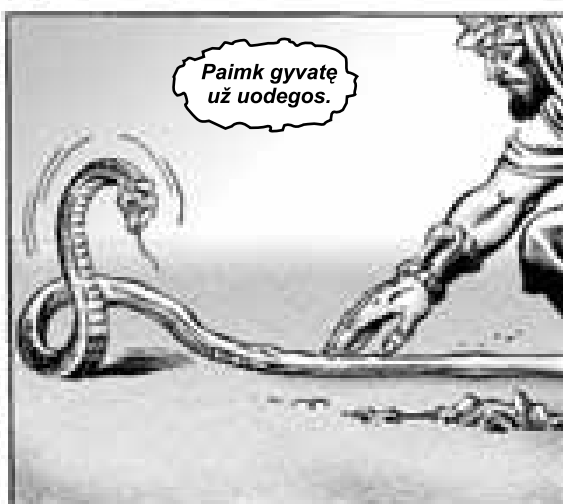
Kelkis kol jis tavęs mirtinai neprimušė!

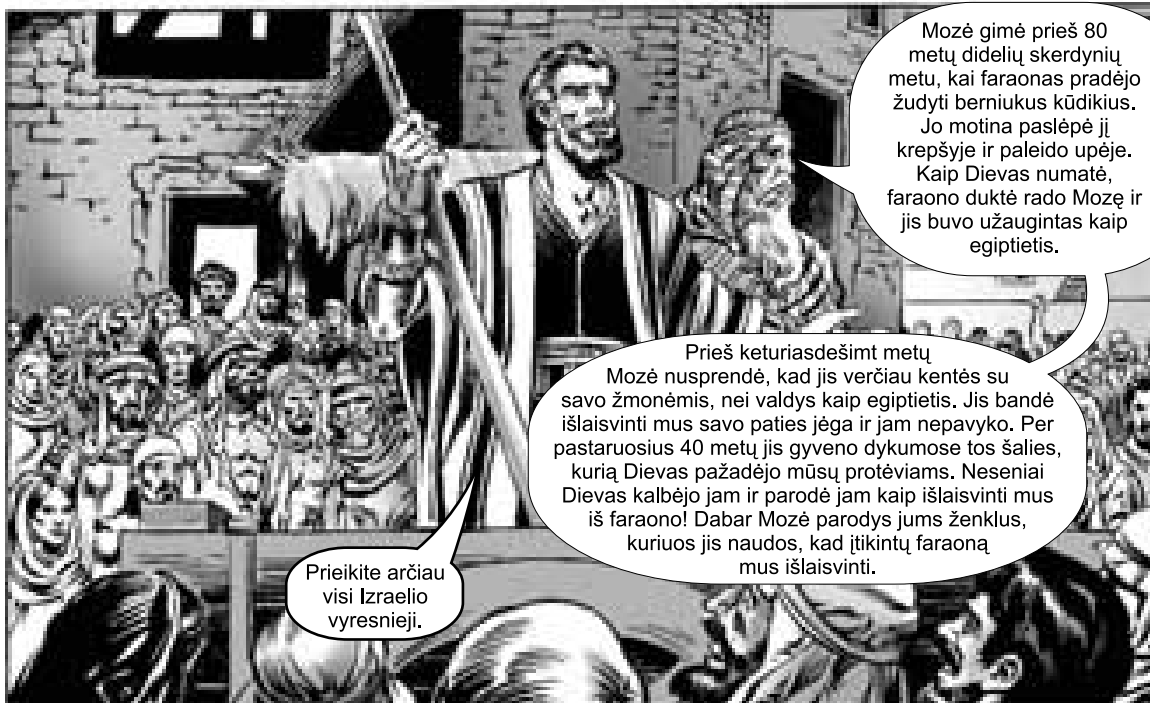
Kelkis tu, purvina kiaule!

Ei, kelkis.

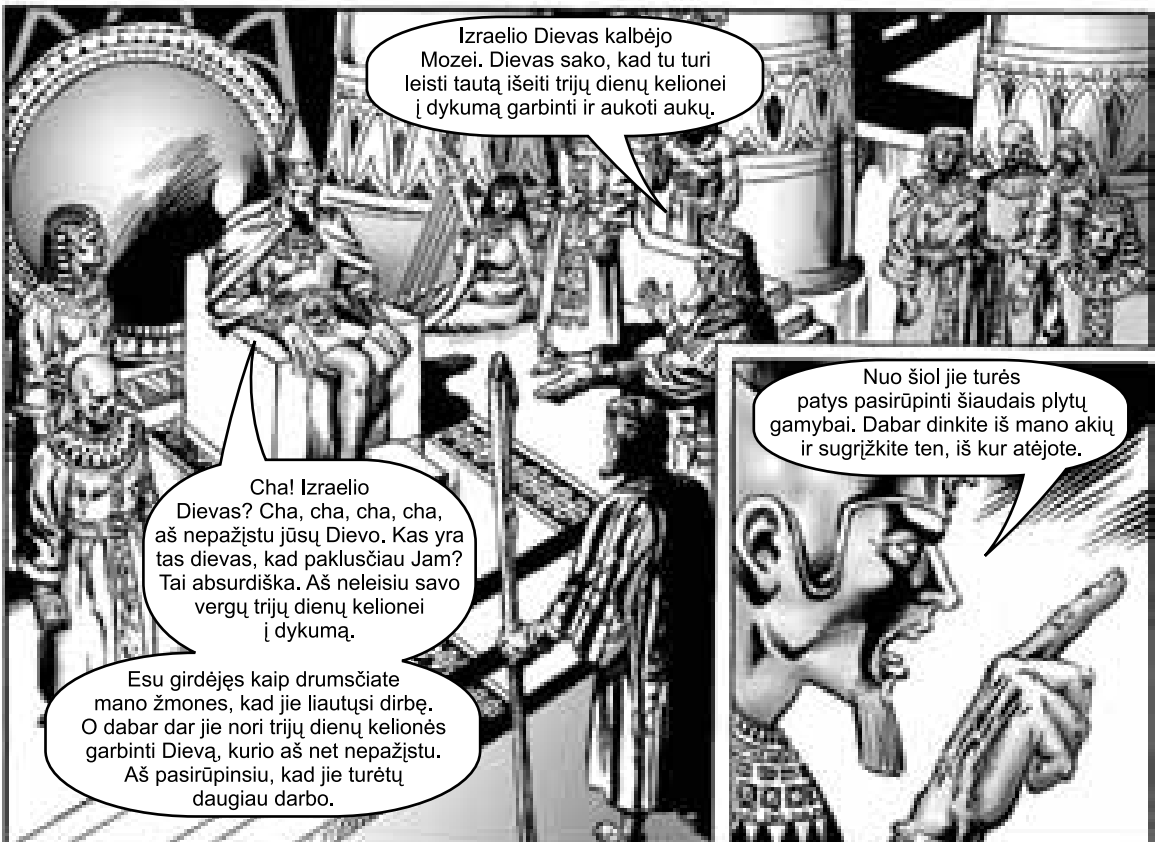

Nepasikeitė
nuo tada, kai aš
išėjau prieš 40 metų.
Nepamiršk pasakyti
to, ką tau sakiau.

Izraelio Dievas kalbėjo
Mozei. Dievas sako, kad tu turi
leisti tautą išeiti trijų dienų kelionei
į dykumą garbinti ir aukoti aukų.

Cha! Izraelio
Dievas? Cha, cha, cha, cha,
aš nepažįstu jūsų Dievo. Kas yra
tas dievas, kad paklusčiau Jam?
Tai absurdiška. Aš neleisiu savo
vergų trijų dienų kelionei
į dykumą.

Esu girdėjęs kaip drumsčiate
mano žmones, kad jie liautųsi dirbę.
O dabar dar jie nori trijų dienų kelionės
garbinti Dievą, kurio aš net nepažįstu.
Aš pasirūpinsiu, kad jie turėtų
daugiau darbo.

Nuo šiol jie turės
patys pasirūpinti šiaudais plytų
gamybai. Dabar dinkite iš mano akių
ir sugrįžkite ten, iš kur atėjote.

Ar galite patikėti įžūlumu?

Tai buvo juokinga. Jie čia įžingsniuoja lyg būtų Dievo balsas.

Tu mums sakai, kad viskas, ką įvykdei buvo padvigubinimas darbo naštos. Kaip ir kažkoks išlaisvinimas. Ir manai, kad Dievas siuntė tave?

Kas manosi esąs?

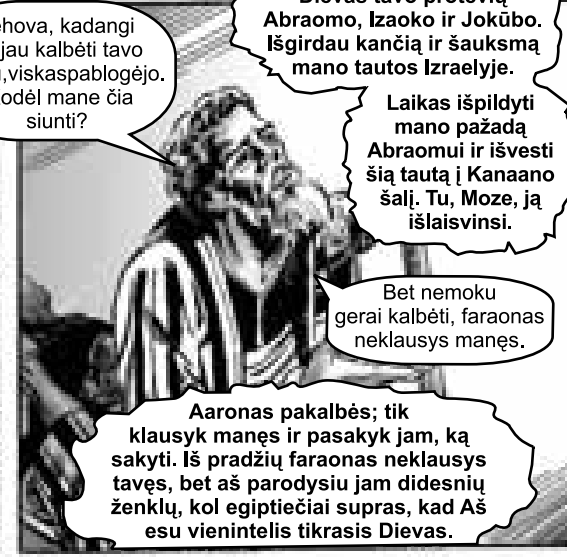
Kažkoks fanatikas!

Negali patikėti, kad mes susižavėjom jo išdaigom.

Neturi ką veikti. Nori eiti garbinti Dievą. Išmokysim nebūti tinginiu.

Jehova, kadangi atėjau kalbėti tavo vardu, viskas pablogėjo. Kodėl mane čia siunti?

Aš esu Jehova, Dievas tavo protėvių Abraomo, Izaoko ir Jokūbo. Išgirdau kančią ir šauksmą mano tautos Izraelyje.

Laikas išpildyti mano pažadą Abramui ir išvesti šią tautą į Kanaano šalį. Tu, Moze, ją išlaisvinsi.

Bet nemoku gerai kalbėti, faraonas neklausys manęs.

Aaronas pakalbės; tik klausyk manęs ir pasakyk jam, ką sakyti. Iš pradžių faraonas neklausys tavęs, bet aš parodysiu jam didesnių ženklų, kol egiptiečiai supras, kad Aš esu vienintelis tikrasis Dievas.

Cha, cha, ką vėl čia veiki?

Jehova sako: „Leisk mano tautai eiti“.

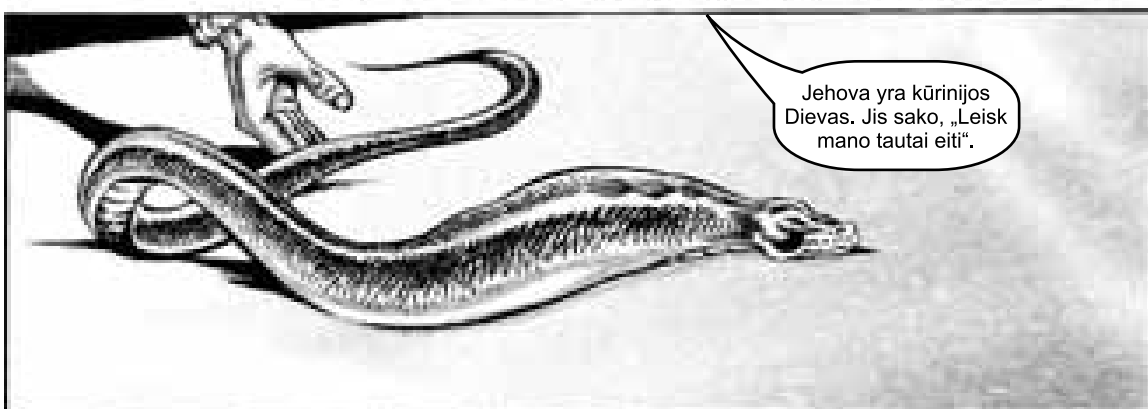
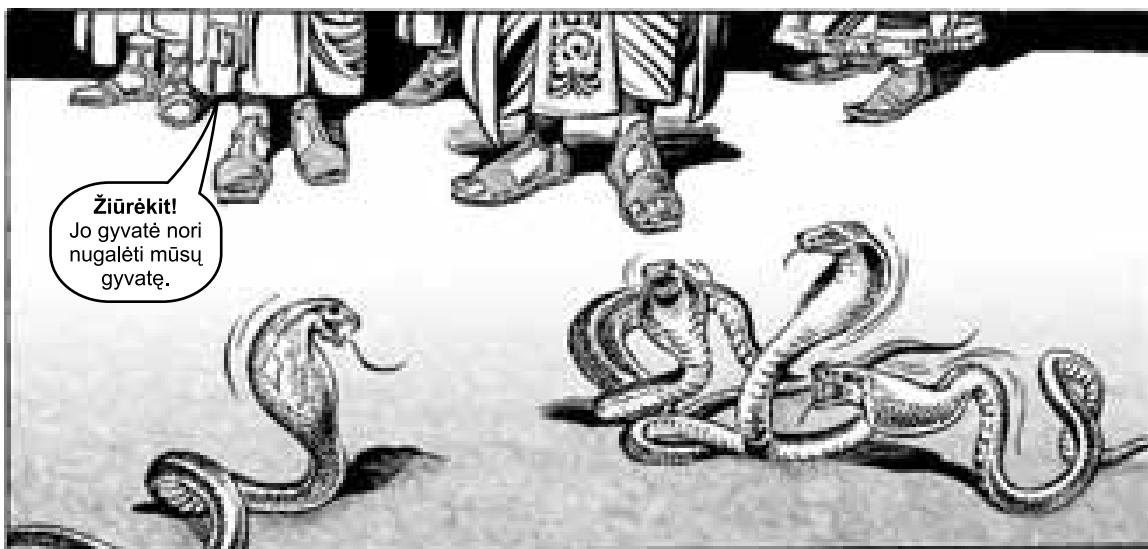
Štai ženklas, kad Jehova kalbėjo.

Cha-cha-cha, stebuklingas triukas, a? Tai, žinoma, gašdina mane. Pašauk mūsų burtininkus.

Jis tai padarė tikrais klandžiai. Atrodė tikrai, ar ne?

Įdomu, kur jis išmoko tai daryti?

Dievas vėl susitiko su Moze ir pasakė jam, ką daryti. Egipčiai buvo išjuokę Mozę. Jo paties žmonės atmetė jį, nes faraonas padarė jų vergiją sunkesne, bet Mozė tikėjo Dievu ir pakluso netgi to nesuprasdamas.

Matote, mano žyniai gali taip pat tai padaryti. Manęs neįtikinsit savo stebuklingais triukais.

Niekada savo gyvenime to anksčiau nebuvau matęs. Net upeliai ir maži tvenkiniai pavirto krauju. Koku vardu jie pavadino savo Dievą?

Niekada negirdėjau jų sakant. Koks skirtumas? Turime tūkstančius dievų, Nilo Upės dievas turi būti įpykęs.

Tas vyrukas Mozė sako, kad jo dievas yra vienintelis Dievas.

Vienas dievas? Tai absurdiška.

Praėjus septynioms dienoms po to, kai vanduo pavirto krauju, Mozė vėl atneša Dievo bausmę Egiptui.

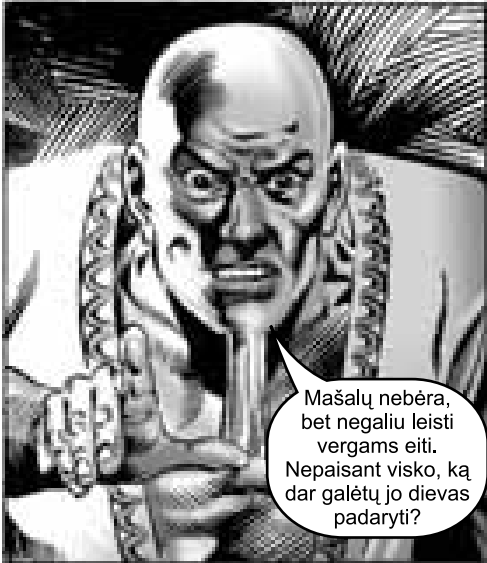
Tegul vandenys pagimdo daugybę varlių.

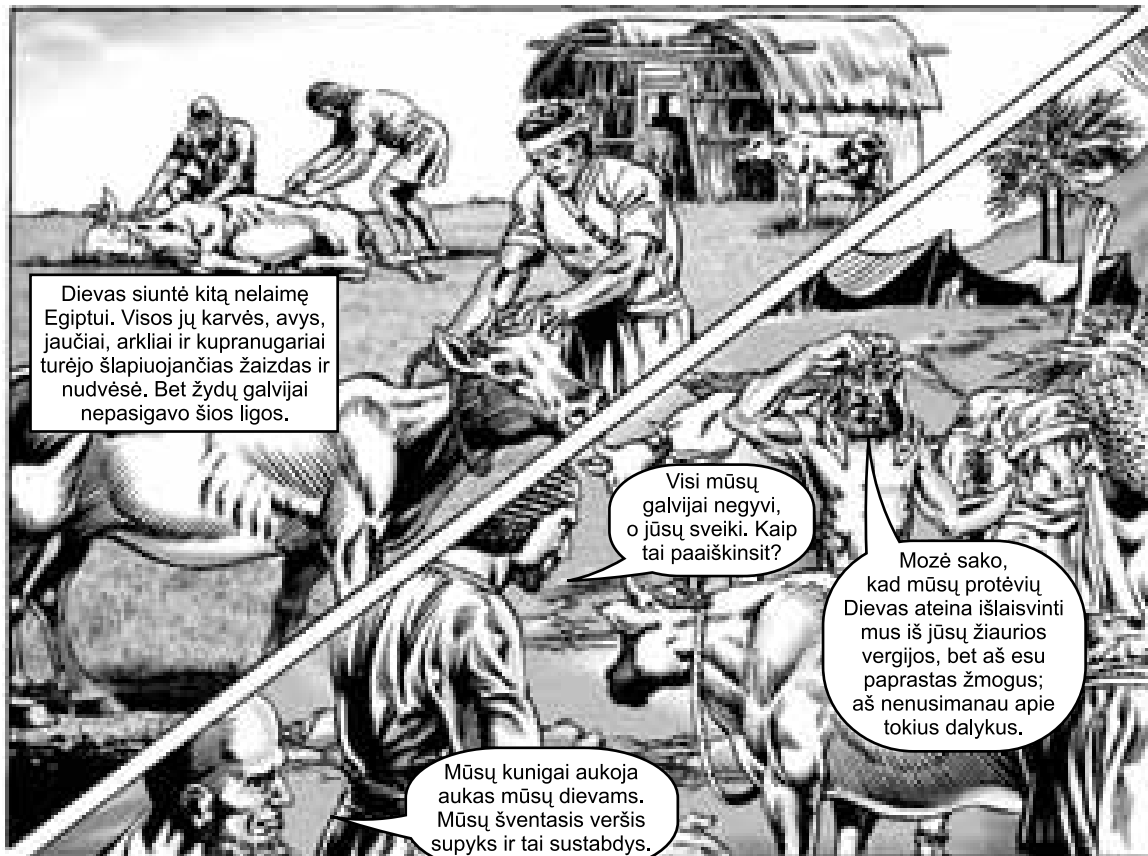

Dvokiantys kraujo vandenys staiga davė milijonus varlių.

Dievas siuntė kitą nelaimę Egiptui. Visos jų karvės, avys, jaučiai, arkliai ir kupranugariai turėjo šlapiojančias žaizdas ir nudvėsė. Bet žydų galvijai nepasigavo šios ligos.

Visi mūsų galvijai negyvi, o jūsų sveiki. Kaip tai paaiškinsit?

Možė sako, kad mūsų protėvių Dievas ateina išlaisvinti mus iš jūsų žiaurios vergijos, bet aš esu paprastas žmogus; aš nenusimanau apie tokius dalykus.

Mūsų kunigai aukoja aukas mūsų dievams. Mūsų šventasis veršis supyks ir tai sustabdys.

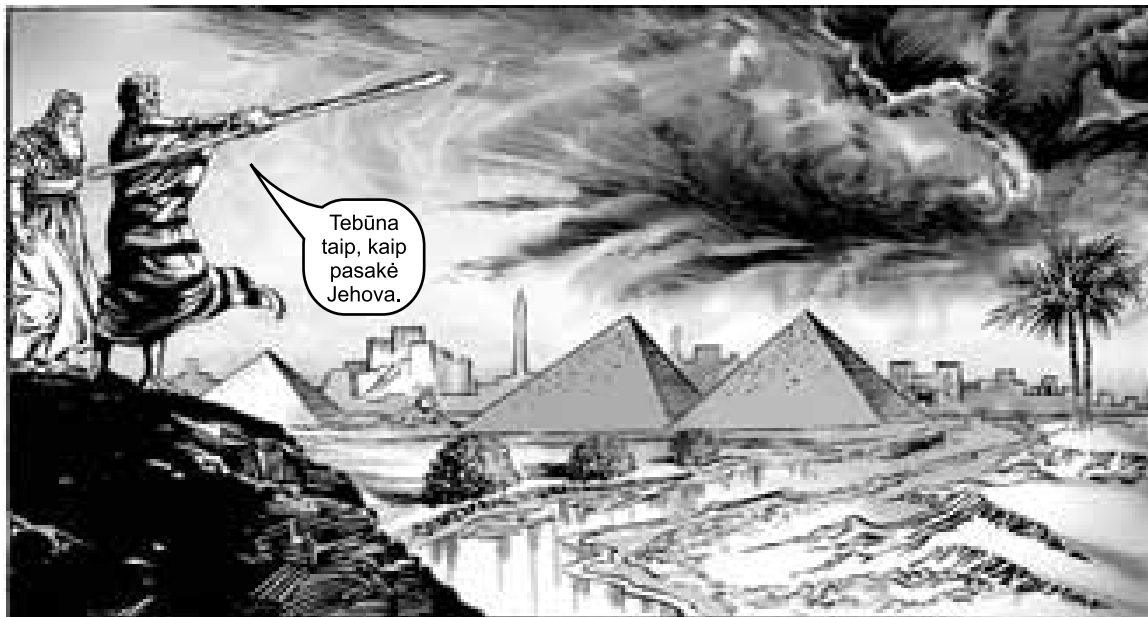

Pasakyk faraonui, kad per vėlu. Visi mūsų šventieji veršiai nudvėsė. Žmonės supyks, kai sužinos, kad mūsų dievai negalėjo apsaugoti nuo šio iliuzinio žydų Dievo.

Kur egiptiečių dievai? Ar jie neturi galios?

Bet faraonas užkietino širdį.

Tebūna
taip, kaip
pasakė
Jehova.

Tie, kurie neatsižvelgė į
įspėjimą ir buvo lauke, mirė.

Kaip gali
toks dalykas vykti,
susimaišiusi ugnis
su kruša?

**Galingasis
dievas Setai,
gelbėk mus.**

Aaaaa.

Tėve, kaip tas vyras
Mozė tai padaro? Ar jo dievas
galingesnis už Setą, chaoso
ir audrų viešpatį?

Jis tvirtina,
kad yra tik vienas
dievas ir šie žydai
yra jo vaikai.

Bet niekas nėra matęs jo
dievo, netgi žydai. Jo dievas,
kuris, jo tvirtinimu yra tik dvasia,
bando įtikinti faraoną išleisti
juos į dykumą garbinti.

O, galingasis Setai,
chaoso ir audrų viešpatie,
maldaujame tave sustabdyti šias
baisias audras. Tu, žinoma, esi
stipresnis už šį nematomą
Mozės dievą.

Ji neartėja prie mūsų
- tik prie egiptiečių.

Tėveli, aš bijau.
Ar ugnis ir kruša
kris taip pat ir ant
mūsų?

Ne, vaikeli, Jehova
baudžia egiptiečius už
nepaklusimą jam. Jis jiems
parodo, kad jų audrų
dievas Setas yra bejėgis
jiems padėti.

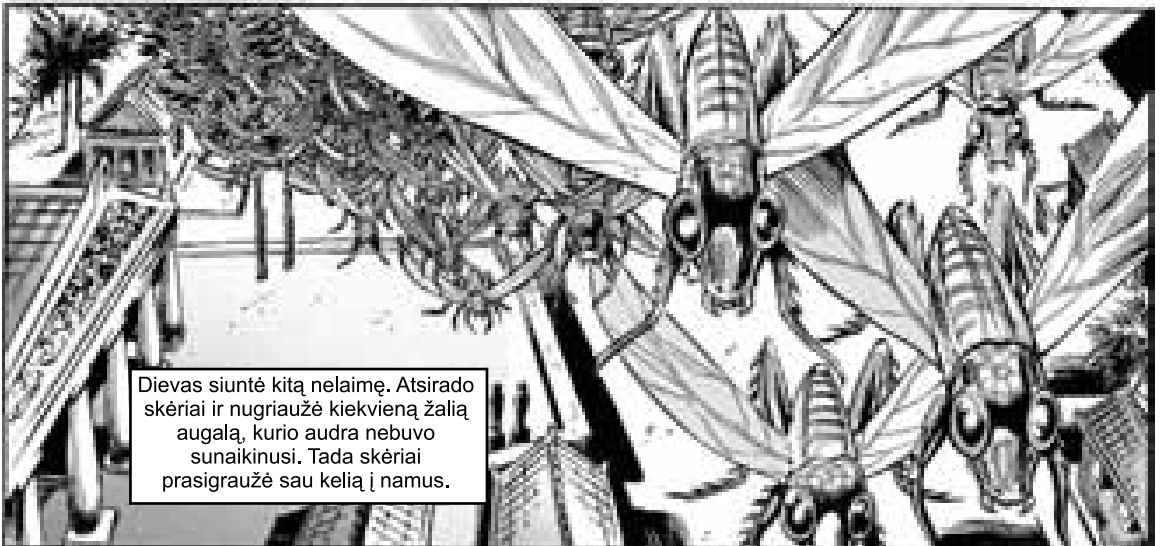
Tai taip
baisu.

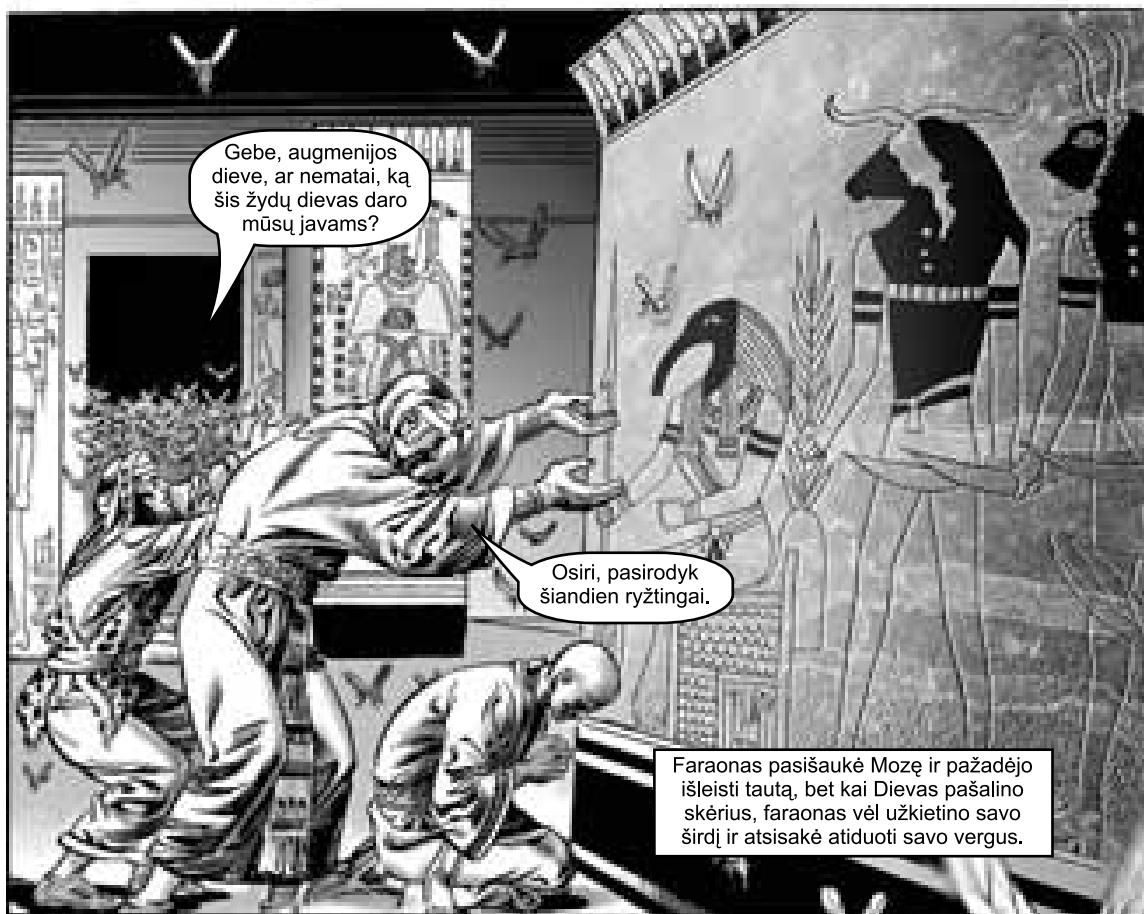
Nusidėjau prieš Jehovą. Žydu
Dievas yra teisus ir aš su savo
žmonėmis esame nedori. Paprašyk
Jehovos nutraukti ugnį, bei krušą ir aš
išleisiu tavo žmones greitai išeiti.

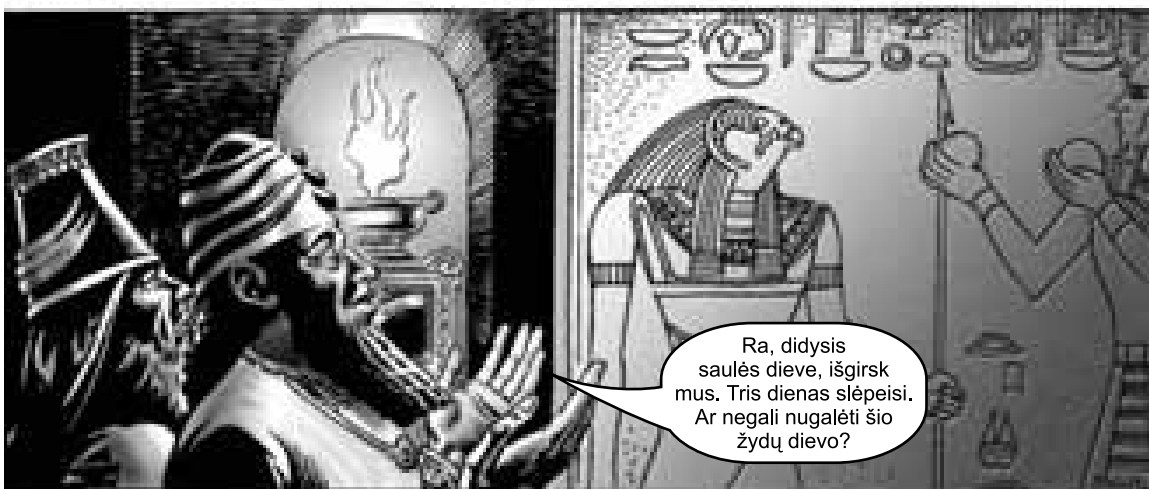
Kai tik išeisiu iš miesto,
pakelsiu rankas į dangų ir nelaimė
liausis. Iš to suprasi, kad žemė
priklauso Jehovai, bet nesilaikysi
savo žodžio. Tu dar nebijai Dievo.

Kai faraonas pamatė, kad audra
buvo praėjusi; jis dar daugiau
nusidėjo ir užkietino savo širdį.
Jis neleido žmonėms išeiti.

Dievas siuntė kitą nelaimę. Atsirado
skėriai ir nugriaužė kiekvieną žalią
augalą, kurio audra nebuvo
sunaikinusi. Tada skėriai
prasigrauzė sau kelią į namus.

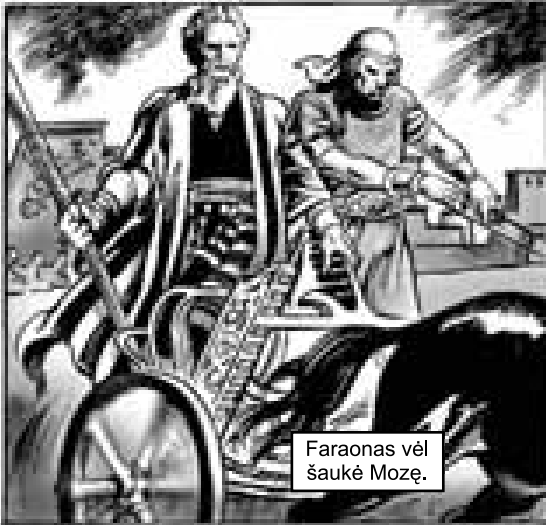

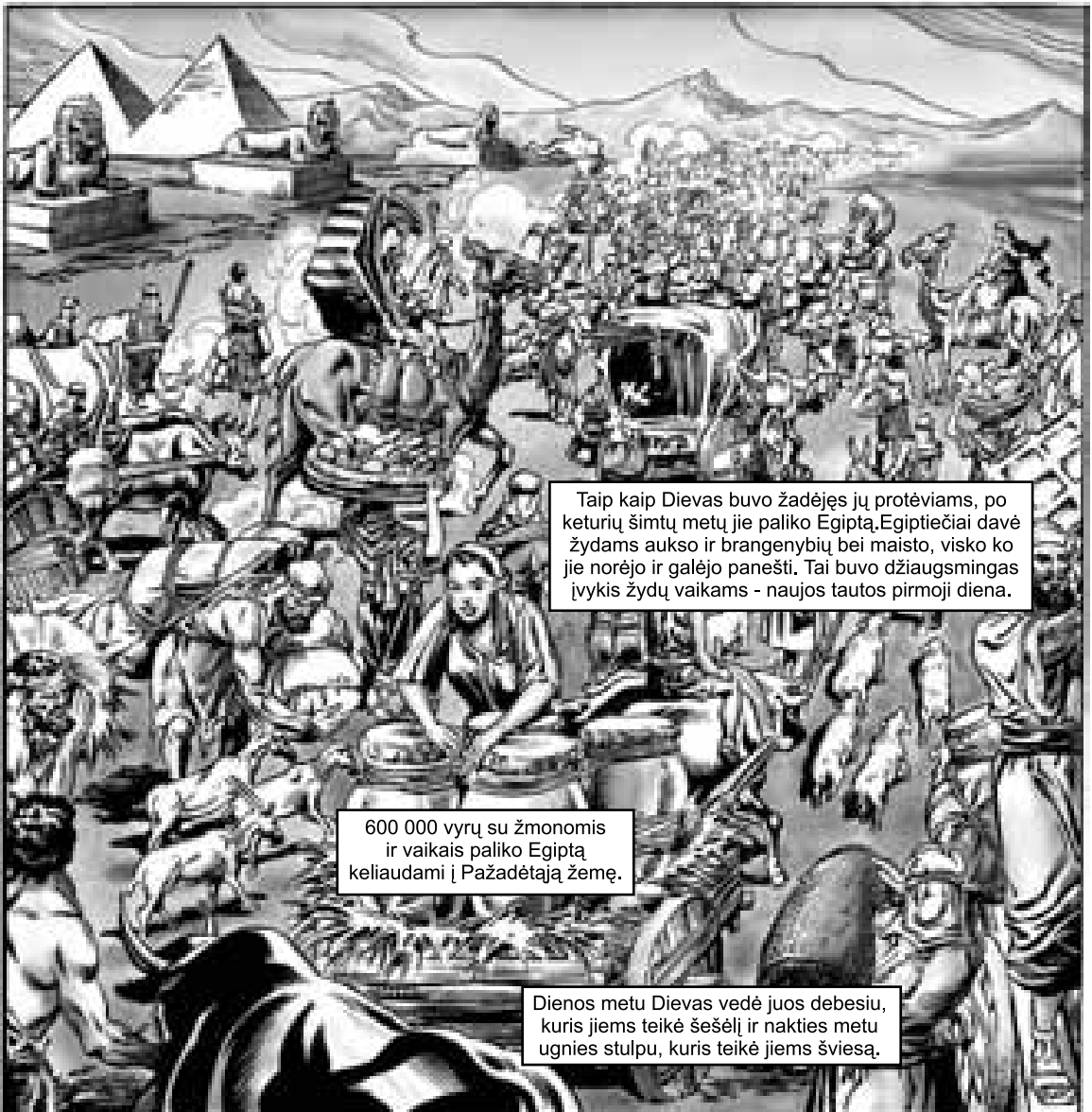

Faraonas vėl šaukė Mozę.

Bet faraonas nežiūrėjo į Mozės veidą.

Aš nusidėjau. Prašau, išei iš Egipto ir pasiimk visus žydus su savimi. Tavo Dievas Jehova yra daugiau nei galiu pakelti. Palaimink mane prieš išeidamas.

Taip kaip Dievas buvo žadėjęs jų protėviams, po keturių šimtų metų jie paliko Egiptą. Egiptiečiai davė žydams aukso ir brangenybių bei maisto, visko ko jie norėjo ir galėjo panešti. Tai buvo džiaugsmingas įvykis žydų vaikams - naujos tautos pirmoji diena.

600 000 vyrų su žmonomis ir vaikais paliko Egiptą keliaudami į Pažadėtąją žemę.

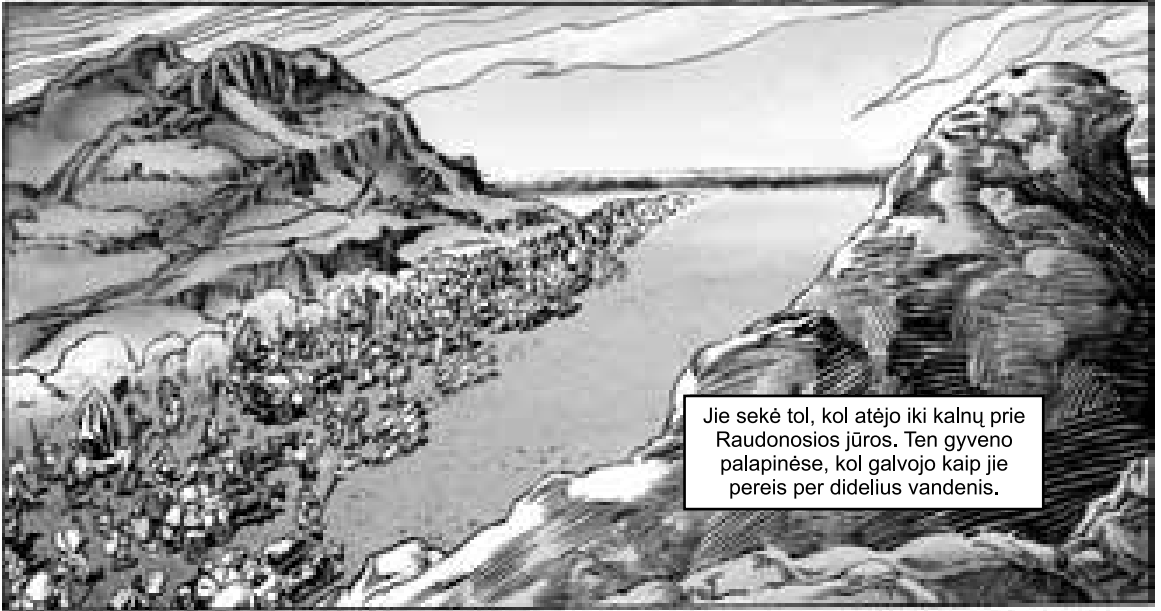
Dienos metu Dievas vedė juos debesiu, kuris jiems teikė šešėlį ir nakties metu ugnies stulpu, kuris teikė jiems šviesą.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן לֵאמֹר
תִּהְיֶה תְהוֹמָה וְרוּחַ אֵל הַיָּם מִרְחַפֶּת עַל-פְּנֵי
הַיָּם: וַיֹּאמֶר אֵל הַיָּם יְהִי אֹר וַיִּהְיֶה-אֵר

**4 SKYRIUS:
IŠĖJIMAS**

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן לֵאמֹר
תִּהְיֶה תְהוֹמָה וְרוּחַ אֵל הַיָּם מִרְחַפֶּת עַל-פְּנֵי
הַיָּם: וַיֹּאמֶר אֵל הַיָּם יְהִי אֹר וַיִּהְיֶה-אֵר

Jie sekė tol, kol atėjo iki kalnų prie Raudonosios jūros. Ten gyveno palapinėse, kol galvojo kaip jie pėris per didelius vandenius.

Po to, kai faraonas gedėjo savo vaiko, jo pyktis išaugo labiau nei kada nors. Kodėl jis leido vergams išėiti?

Paruoškite kovos vežimus. Persekiokite žydus. Nužudykite juos visus arba sugražinkite.

Bus taip, kaip pasakėte, jūsu didenybe.

Žiūrėkite,
egiptiečių armija atlekia!
Mes spąstuose šioje
dykumoje!

Mozė atvedė mums čia
numirti. Buvo geriau gyventi,
kaip vergui, nei mirti šioje
Dievo apleistoje vietoje.

Kai egiptiečiai pamatė
bejėgius žydus ir prisiminė
visas bėdas, kurias jie sukėlė
Egipte ir buvo pasiruošę žudyti.

Iš šonų yra kalnai
ir vanduo priešais mus.
Mes spąstuose.

Nieko nėra, ką
Dievas padarytų, kad
išgelbėtų mus.

Stovėkite
kur esate. Dievas
išgelbės mus
galingu būdu.

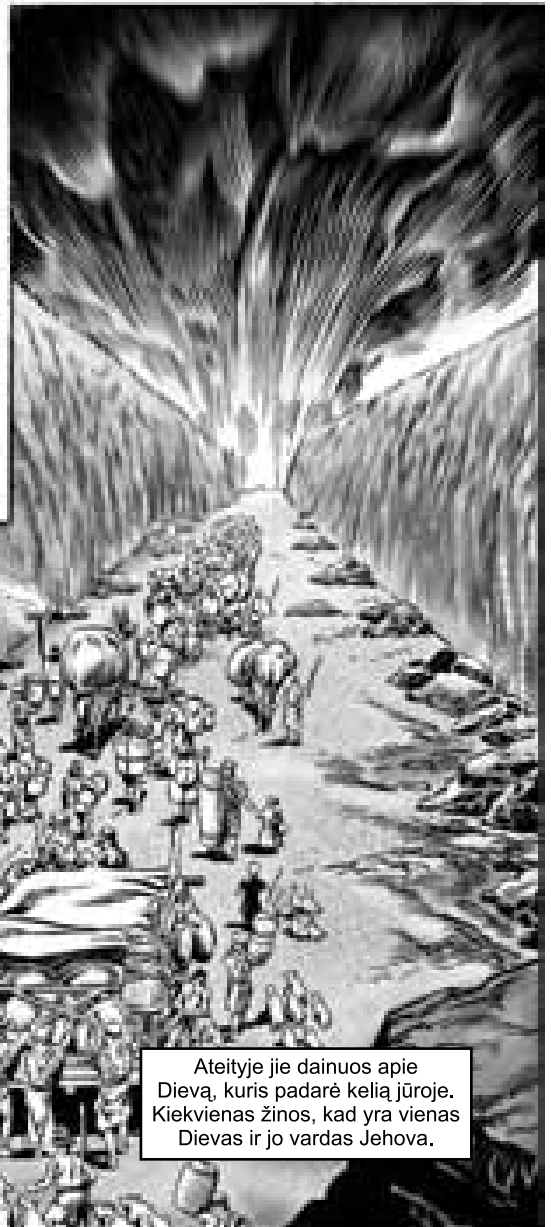
Dievas dar kartą
užkietino faraono širdį. Po
šios dienos daugiau niekada
nebepamatysite egiptiečių
armijos.

Kai atrodė, kad egiptiečių armija puls žydus, staiga didelis ugnies stulpas nusileido iš dangaus ir užkirto jiems kelią. Tą naktį žydai turėjo šviesą, bet egiptiečiai buvo tirstoje tamsoje.

Mozė iškėlė savo lazda virš jūros ir iš dangaus pakilo stiprus vėjas, pūsdamas į jūrą ir ji persiskyrė, palikdama sausą kelią jūros dugne.

Tai buvo didingiausias stebuklas. Izraelio vaikai ėjo per jūrą sausu dugnu.

Ateityje jie dainuos apie Dievą, kuris padarė kelią jūroje. Kiekvienas žinos, kad yra vienas Dievas ir jo vardas Jehova.

Tai pralenkia
bet ką, ką matėme
Egipte.

Oho, mūsų
Dievas geriausias iš
visų dievų! Mes esame
jūros viduryje.

**JOZIJAU! AR
TU PAKVAIŠĖS? EIK IŠ
TEN! TU ŽINAI, KAD
NEMOKI PLAUKTI!**

Aš tik noriu
paliešti gražias
žuvis.

Kai žydai buvo beveik
perėję, Dievas panaikino
ugnies sieną, kuri sulaukė
egiptiečius. Jie nebuvo
matę jūros prasiskiriant,
todėl jie lėkė tiesiai
paskui žydus.

**Pirmyn,
nužudykit
žydus!**

Pažiūrėkit į jų kūnus. Jūra pripildyta negyvų egiptiečių kūnais.

Žinoma, Jehova yra vienintelis Viešpats Dievas. Nėra jokio kito, kuris galėtų padaryti tokį dalyką. Visam laikui prisiminsime šią dieną.

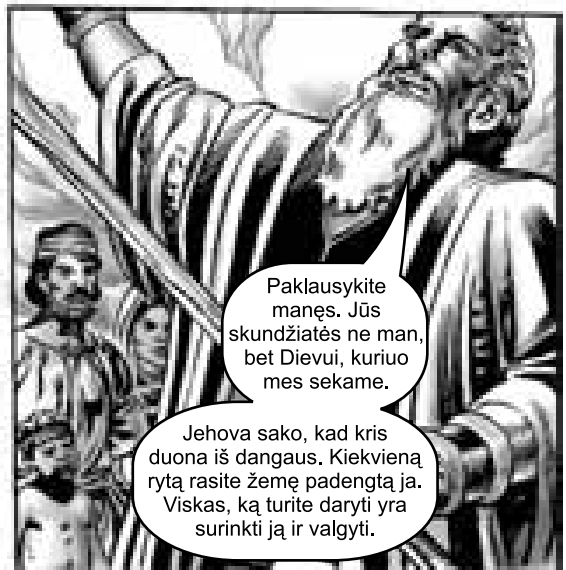
Palikdami jūrą ir mirusią egiptiečių armiją už savęs, žydų vaikai sekė Moze ir debesiu į neaprepiamą dykumą. Jie ir toliau valgė ir gėrė tai, ką nešėsi iš Egipto.

Po kelių kelionės dienų juos vedęs debesis sustojo prie vandens šaltinių. Žydai ten apsistojo palapinėse kol baigėsi maistas. Nebuvo vietos, iš kur gauti maisto. Atradė beviltiška.

Mes galėjome pasilikti Egipte ir gyventi geriau nei šitai. Būdami vergai turėjome pakankamai valgyti. Čia nėra nieko valgyti.

Taip, ar mus atvedei čia numirti iš alkio?

Paklausykite manęs. Jūs skundžiatės ne man, bet Dievui, kuriuo mes sekame.

Jehova sako, kad kris duona iš dangaus. Kiekvieną rytą rasite žemę padengtą ja. Viskas, ką turite daryti yra surinkti ją ir valgyti.

Ką Mozė pasakė? Kaip gausime maisto? Vaikai alksta.

Jis sako, kad Jehova... kiekvieną rytą duos duonas iš dangaus.

Jau kaip ir laikas saulei pakilti. Ar tiki, kad bus duona ant žemės kaip Mozė sakė?

Mes badausime, jei nebus.

Ar kada nors girdėjai, kad duona kristų iš dangaus?

Ne, bet ir niekad nebuvau girdėjęs apie kelią per jūrą. Šis Mozės Dievas turi būti Pasaulio Kūrėjas. Nemanau, kad jam per sunku padaryti, kad duona kristų iš dangaus. Eime, jau laikas. Eime pažiūrėti.

Duona iš dangaus, kaip ir jis sakė.

Kodėl mes visada abejojame?

Žiūrėk! Ji visur!

O, ji skani! Ji medaus skonio.

Tikrai Jehova yra Dievas ir Mozė Jo pranašas.

Tol, kol jie buvo dykumoje, Dievas maitino juos dangiška angelų duona.

Kol debesis buvo virš jų stovyklos, žydai pasilikdavo prie vandens šaltinių ir valgė duoną iš dangaus, bet pradėjus debesiai judėti, jie susikraudavo savo palapines ir sekdamo juo į nepažįstamą dykumą.

Bet atėjo laikas kai jiems pritrūko vandens.

Taigi, jis davė mums duonos, bet dabar nužudys mus troškuliui.

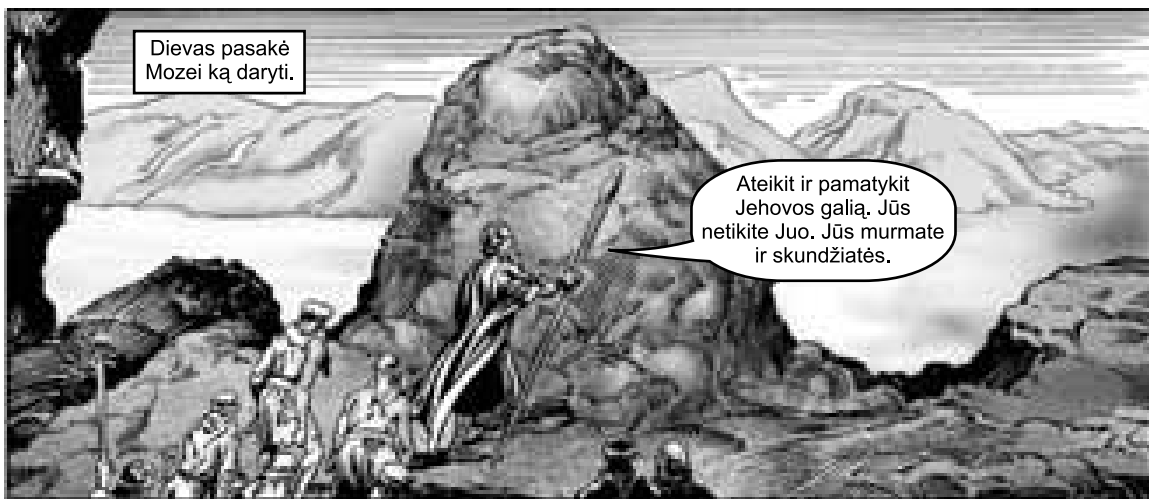
Mano maža mergaitė mirs, jei greit neatsiras vandens.

Turėjome pasilikti Egipte. Kitą dieną visi mūsų galvijai bus negyvi ir po to pradės mirti vaikai. Mes turėtume trenkti tau į galvą akmenimis.

Ar Dievas su mumis ar ne?

Eisiu ir pakalbėsiu su Jehova.

Dievas pasakė
Mozei ką daryti.

Ateikit ir pamatykit
Jehovos galią. Jūs
netikite Juo. Jūs murmate
ir skundžiatės.

Jis davė jums
duonos ir dabar duoda
vandens iš šios tuščios
uolos.

Pliaukšt!

Aiiiii!

Vanduo
tekėjo kaip
upė.

Debesis vėl pajudėjo ir
žydai susikrovė viską ir sekė į
dykumą prie Sinajaus kalno.

Ten Mozė meldėsi ir
Dievas vėl jam prakalbo.

Primink jiems
apie viską, ką padariau
egiptiečiams ir kaip Aš
išlaisvinau juos, maitinau juos
ir daviau jiems vandens
iš uolos.

Pasakyk jiems, kad
jeigu jie klausys mano
įsakymų, jie bus mano
ypatinga tauta virš kitų
tautų, esančių žemėje.
Jei jie paklus, jie taps
kunigų karalyste.

Moze, kai kalbėsiu
su tavimi, Aš ateisiu tirštu
debesiu, kad tauta galėtų
pamatyti ir išgirsti bei
žinoti, kad tai Aš.

Moze nusileido nuo kalno ir pasakė tautai viską, ką Dievas buvo sakęs.

Tada eikite, išplaukite savo drabužius ir apiplaukite kūnus, pasiruoškite garbinti Dievą. Praėjus trimis dienoms jus aplankys Dievas.

Mes paklusime. Darysime viską, ką Dievas sako.

Kaip Dievas nurodė, trečią dieną visa tauta susirinko prieš kalną laukti, kada Dievas kalbės. Keistas debesis nusileido ant kalno ir tada...

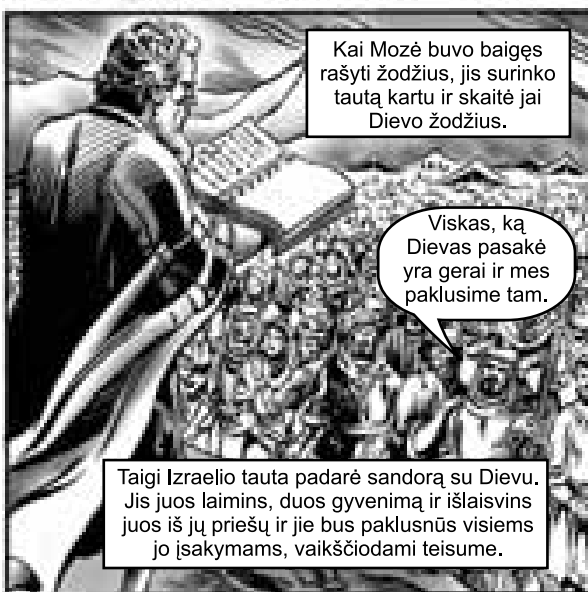
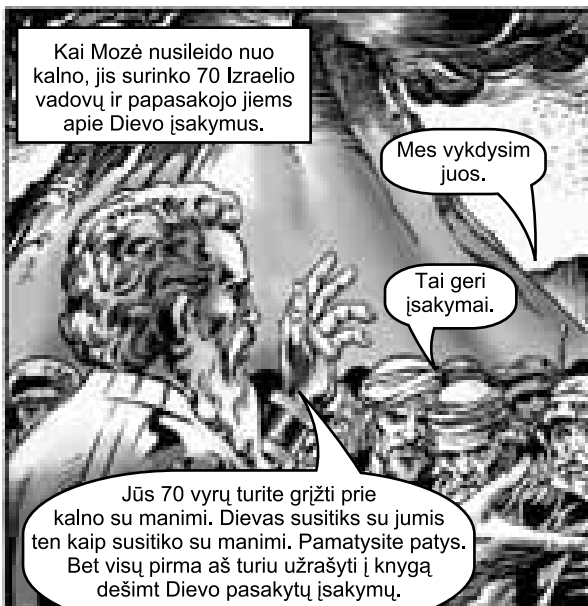
Moze, užlipk ant kalno.

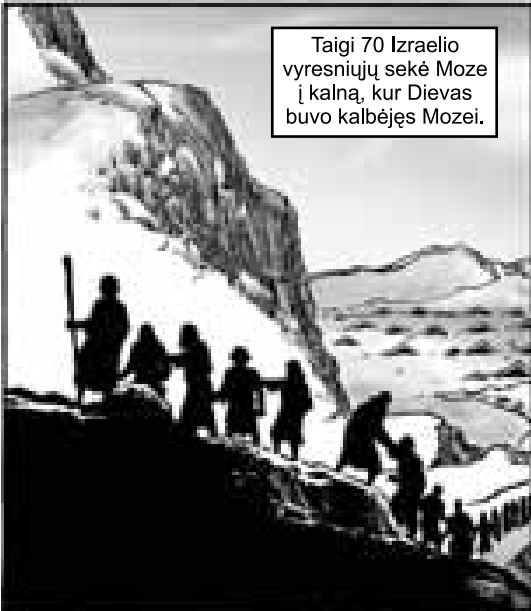

Moze, Aš esu Dievas Jehova, kuris išvedė jus iš Egipto šalies. Kai leisies žemyn, nužymėk ribas aplink šį kalną.

Jei bet koks žmogus palies šį kalną, mirs. Aš duosiu dešimt įsakymų, kuriuos tu turi pasakyti tautai.

Taigi 70 Izraelio vyresniųjų sekė Moze į kalną, kur Dievas buvo kalbėjęs Mozei.

Staiga priešais jus pasirodė Dievo sostas.

DIEVO ŠLOVĖ!

Tie 70 vyresniųjų žiūrėjo kaip Mozė lipo į kalną ir pradingo spindinčioje Dievo šlovėje.

TOKS GROŽIS!

IR ŠLOVĖ.

Nėra kito žmogaus kaip Mozė, kuris kalba su Dievu veidas į veidą.

Moze, tu liepsi tautai padaryti šventyklą, kurioje garbinsit mane. Joje bus aukuras aukų aukojimui ir šventa vieta, kur Aš galėsiu susitikti su vyriausioju kunigu kartą per metus, per visas kartas.

Aš tau tiksliai pasakysiu kaip pastatyti šventyklą. Levio giminė bus mano kunigai ir Aaronas bei jo sūnūs po jo bus vyriausias kunigais. Jie mokys žmones teisumo ir jie aukos aukas, kai tauta nusidės.

Prieš kelias savaites jis pradingo ugnyje ant to kalno. Šiuo laiku turėtų būti miręs.

Taip, mes negalime sėdėti čia, šioje dykumoje amžinai.

Mums reikia dievo, kuris vestų mus kaip vedė Mozė.

Pasidarykime auksinį mūsų dievo atvaizdą.

Mozė miręs. Aaronas padarys mums dievą iš aukso, kuris nuves mus atgal į Egiptą.

Duokite mums savo auksą.

Savo pačių rankomis neišmanėliai sukūrė veršio statulą ir pavadino ją dievu. Pirmasis Šėtono atvaizdas prieš jam nusidedant buvo veršio. Nors ta tauta nežinojo, Šėtonas buvo įkvėpęs juos garbinti jį.

Aaronas sekė tautos norais ir padėjo jiems pastatyti auksinį veršį.

Štai jūsų dievas, kuris išvedė jus iš Egipto šalies. Rytoj mes parodysim didelę auką ir garbinsim Jehovą.

Aaronas buvo toks kvailas. Jis žinojo, kad atvaizdas nebuvo dievas, bet jis bijojo tautos.

Dievas jau buvo įsakęs nedaryti jokio atvaizdo garbinimui, bet jie sekė savo pačių sivaizdavimais.

Tauta šokoirapsinuogino. Jie pasigėrė ir turėjo nesantuokinių santykių. Dievas buvo pasiruošęs juos visus sunaikinti ir siųsti juos į liepsnas, kurias Jis buvo paruošęs Šėtonui ir jo angelams.

Dievas kalbėjo Mozei ir sakė: „Leiskis dabar žemyn. Tauta labai nusidėjo. Jie apsinuogino ir šoka priešais stabą. Turėčiau visus juos nužudyti. Jų širdys užkietėjusios. Jie nevaikšto teisume.“

Mozē supyko, kai pamatē, kad tauta buvo pamiršusi Dievą, ir kad pasidarė sau staba.

Jūs
sulaužėte Dievo
įsakymus!

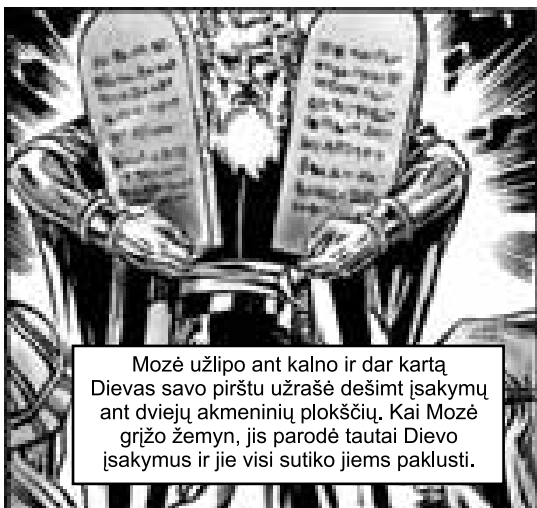
Mozė sudaužė akmenines
plokštes, ant kurių buvo
užrašyti įsakymai.

Ar jis nesakė
neturėti kitų dievų tik
Jehovą? Ar gali jūsų rankomis
padaryta statula būti
jūsų kūrėja?

Mozė sudaužė auksinį
veršį ir sutrynė į dulkes.

Možė užlipo ant kalno ir dar kartą Dievas savo pirštu užrašė dešimt įsakymų ant dviejų akmeninių plokščių. Kai Možė grįžo žemyn, jis parodė tautai Dievo įsakymus ir jie visi sutiko jiems paklusti.

Dievas sako, kad esate kietos širdies ir maištinga tauta. Kai nusidėjote, Jis pasakė man, kad jus visus nužudys. Meldžiausi už jus ir jis pašalins jūsų nuodėmę. Jehova tikrai yra gailestingas ir atlaidus.

Dievas davė nurodymus šventyklos statymui. Jei statysime ją pagal Jo reikalavimus, jis susitiks su mumis tenai. Kadangi visi esam nuodėmingi, Dievas parūpino būdą, kuriuo galime priartėti prie Jo.

Levitų giminė kasdien aukos kraujo aukas. Kiekvienais metais vieną kartą kraujas bus padedamas ant Sandoros skrynios. Kai Dievas matys kraują antskrynios, taip kaip jis darė Egipte, Jis paslėps mūsų nuodėmes ir mes nemirsime. Tai Dievo atleidimo būdas.

Ir šventykla buvo baigta ir kunigas pradėjo aukoti kasdienes aukas. Kai Dievas matė tikėjimą tų, kurie aukoję gyvulių kraują, Jis paslėpė jų nuodėmes.

Bet tauta nebuvo laiminga pasilikdama dykumoje, todėl ji visą laiką skundėsi.

Tačiau atėjo diena, kai jų skundai ir netikėjimas privertė Dievą jiems atnešti bausmę.

Aaa! Žiūrėkite. Gyvatės....jūsų daugybė!

Dievas paruošė daug nuodingų gyvačių, kad jos įeitų į stovyklą ir ieškotų šilto kūno. Dievas gailestingas, bet jis neleis nuodėmei tęstis amžinai.

Tuoj stovykla prisipildė nuodingų gyvačių.

Dieve padėk mums!

Bet gyvatės juos rasdavo net naktį jų palapinėse.

SSSSSSSS

Padėkite man. Man įkando.

Neeeeeee!

Ne, Joabai!

Mama!

Net vaikai nukentėjo dėl tėvų nuodėmių.

Iš visos stovyklos buvo girdėti šaukšmai ir sielvartai. Atpildas už nuodėmę yra bausis.

Šitai yra visoje stovykloje ir net kas minutę blogėja. Daugelis jau mirė.

Turime surasti Mozę. Tai tikrai Dievo darbas. Jis supykęs ant žmonių už jų nuodėmes.

Taukšt!

Turi pakalbėti su Dievu. Mes nusipelnome tokios bausmės, bet paprašyk jo parodyti gailingumą.

Kada tie žmonės išmoks, kad Dievas rimtai žiūri į nuodėmę? Jie turi paklusti jo įsakymams ir būti šventa tauta.

O, Dieve, prašau būk gailingas savo žmonėms. Atleisk jų nuodėmes.

Eik. Pasidirbk žalvarinę gyvatę kaip tos, kurios kanda žmones. Uždėk ją ant stulpo. Kad visi matytų. Pasakyk jiems paprasčiausiai žiūrėti į žalvarinę gyvatę ir jie iš karto pagis.

Surinkite jų varinius smilkytuvus ir iš jų padarykite uždengimą aukurai.

Kai matysite varinį aukuro uždengimą, prisiminsite šią dieną, kai vyrai nepaisė Dievo įsakymų ir patys siekė būti kunigais.

Tai buvo diena, kurios Izraelio vaikai niekada nepamirš. Dievas aiškiai parodė, kad Mozė buvo jo pranašas ir tik tie, kuriuos jis paskyrė, galėjo būti kunigais.

Dievo šlovė visada buvo virš palapinės ir žmonės noriai sekė Moze atgal ir pirmyn per dykumą dar 40 metų.

Dievo šlovė su mumis ir Jis duoda mums duonos iš dangaus.

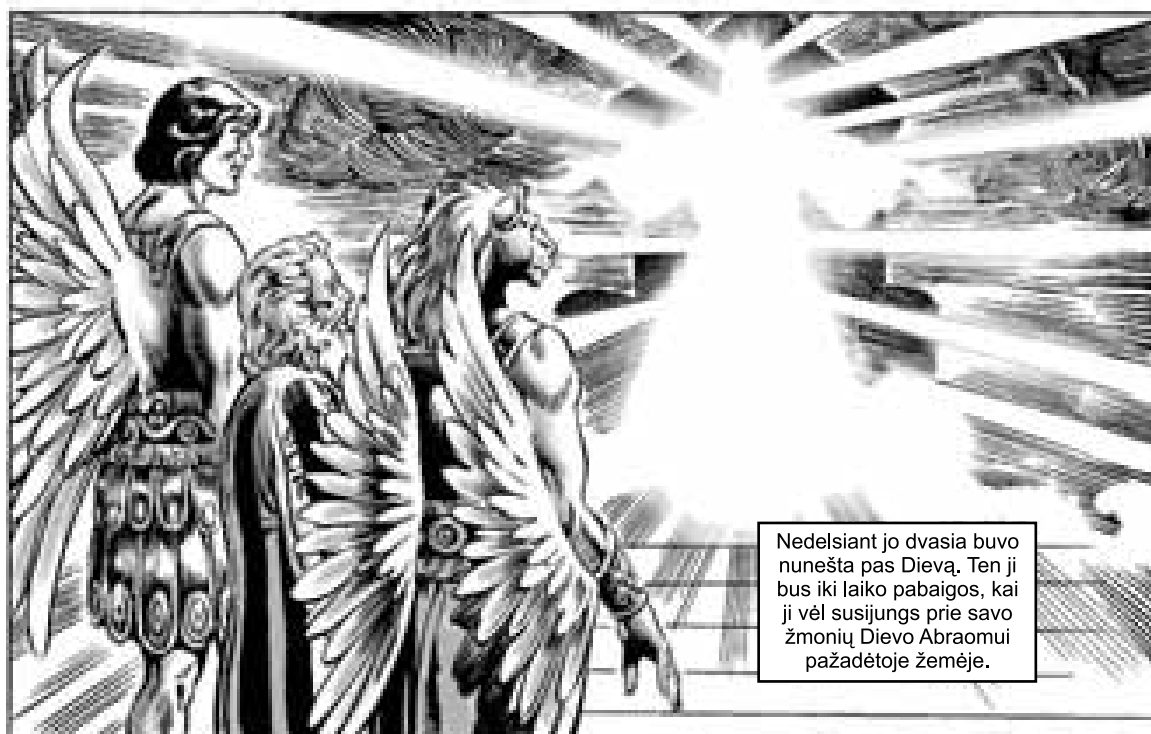
Dievas ir toliau lijo duona iš dangaus ir Jis parūpindavo jiems vandens iš uolos. Ugnies stulpas padengdavo juos naktį ir debesis dieną. Jie apsigyveno ir mokėsi laikytis Dievo įsakymų.

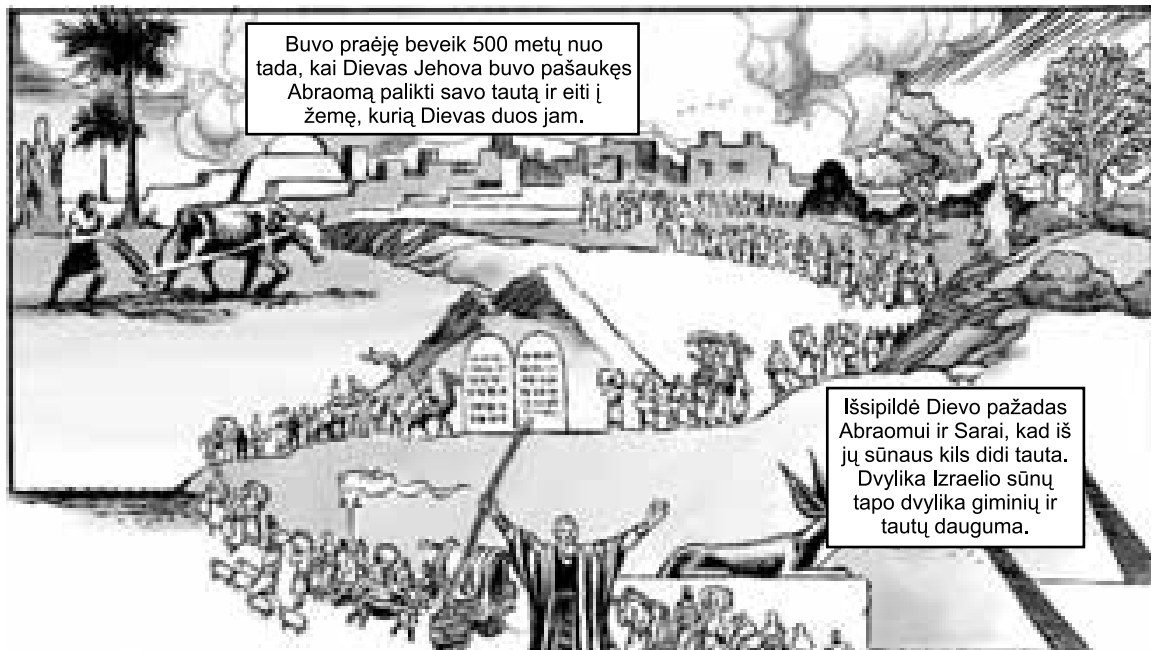
Kunigai lankė palapinę ir aukojo kasdienes aukas kaip Mozė buvo įsakęs.

Po 40 metų dykumoje, kai kiekvienas ruošėsi eiti į pažadėtąją žemę, Dievas pašaukė Mozę į kalną. Ten po vieno paskutinio pokalbio su Dievu, jis atsigulė ir tyliai mirė.

Nedelsiant jo dvasia buvo nunešta pas Dievą. Ten ji bus iki laiko pabaigos, kai ji vėl susijungs prie savo žmonių Dievo Abraomui pažadėtoje žemėje.

Buvo praėję beveik 500 metų nuo tada, kai Dievas Jehova buvo pašaukęs Abraomą palikti savo tautą ir eiti į žemę, kurią Dievas duos jam.

Išsipildė Dievo pažadas Abraomui ir Sarai, kad iš jų sūnaus kils didi tauta. Dvylika Izraelio sūnų tapo dvylika giminių ir tautų dauguma.

Jie buvo perėję per vergiją, klaidžiojo dykumoje su Moze, gavo Dievo įstatymą ir dabar pagaliau įėjo į Pažadėtąją žemę. Per visą kelionę dykumoje berniukas visada buvo šalia Mozės stebėdamas ir mokydamasis kaip vadovauti Izraelio tautai.

Tas berniukas užaugo galingu kariautoju Jozue.

Po to, kai Mozė išėjo būti su Dievu, Jozuė buvo Dievo išrinktas vesti žmones į žemę, kurią Dievas buvo pažadėjęs Abraomui.

Tauta prisiminė pranašystę apie tai, kad jie bus ateiviai svetimoje šalyje, ir kad po 400 metų jie bus sugrąžinti į jų protėvių žemę. Dievas laikėsi pažado.

Tą dieną, kai jie perėjo Jordaną, baigėsi mana iš dangaus ir jie valgė šviežią maistą iš tos šalies.

O, vyre, nuostabi yra šalis, kurią Dievas davė mums.

Taip, tai gera vieta auginti mūsų vaikus ir mokyti juos gyventi šventume ir taikoje.

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע יְהוָה אֶת הַקּוֹל
תְּהוֹם וְרוּחַ אֵל הַיָּם מְרַחֶפֶת עַל-פְּנֵי
יָם: וַיֹּאמֶר אֵל הַיָּם יְהִי אֹר וַיְהִי-אֹר
וַיֹּאמֶר אֵל הַיָּם אֶת-הָאֹר כִּי יֵטוֹב וַיִּבְדֵּל
הַיָּם בֵּין הָאֹר וּבִינֵיהֶם שָׁךְ: וַיִּקְרָא
אֵל לְאֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ לַיְלָה וַיִּבְרָא
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי קֹר יוֹם אֶחָד: פ וַיֹּאמֶר אֵל

5 SKYRIUS:
PRANAŠAI

מֵעַל לְבָרְקִיעַ וַיְהִי-כֵן: וַיִּקְרָא אֵל הַיָּם
מֵעַל לְבָרְקִיעַ וַיְהִי-כֵן: וַיִּקְרָא אֵל הַיָּם

Žmonės, apsigyvenantys Palestinoje - žemėje, į kurią buvo atėję Izraelio vaikai, buvo blogi. Jie buvo vadinami kanaaniečiais ir kalbėjo kita kalba, nei izraelitai. Jie aukoję žmones ir lenkėsi prieš dievus, padarytus iš aukso, sidabro, vario ir medžio.

Mes aukojame šį nekaltą vaikėlį tau, Baali. Tegul jo kraujas nuramina tavo rūstybę.

Aš atiduosiu savo kūdikį, kad užmokečiau už savo sielos nuodėmę.

Vieną dieną mes galime tapti vyriausiais kunigais ir būsime tais, kurie aukoja aukas.

Tai nemalonu, bet turi būti padaryta. Darai gera, gauni gera; darai bloga, gauni bloga.

Dievas buvo siuntęs pranašus ir kuniga, kad jie lieptų jiems atgailauti, bet jie ir toliau liko savo nuodėmėse. Taip kaip Dievas sunaikino žmones Nojaus dienomis bei Sodomos ir Gomoros miestus, taip Jis dabar sunaikins Kanaano žmones.

Tie stambeldiški žmonės, kurie gyveno pažadėtoje žemėje, priešinosi Izraelio vaikų buvimui ir kovojo, kad išlaikytų savo žemę, bet Dievas davė Izraelio vaikams galios juos nugalėti.

Kaip drįstate įeiti į šią šventyklą!

Tu nužudei savo paskutinį kūdikį.

Kai galiausiai baigėsi kruvinas karas, Žydai nugalėjo savo priešus ir žemė buvo priešais juos, kad ją užimtų. Jozuė kreipėsi į žmones.

Mūsų seniausias protėvis Abraomas kilo iš stambeldiškos tautos. Dievas kalbėjo jam ir pažadėjo padaryti iš jo didelę tautą.

Dievas taip pat pasakė, kad jo žmonės įeis į Egiptą ir ten pasiliks keturis šimtus metų, po kurių Jis juos išves ir sugrąžins atgal į tą pačią žemę, ant kurios jūs dabar stovite. Čia mes esame praėjus daugiau nei 500 metams ir Dievas ištesėjo savo pažadą Abraomui.

Dabar eikite ir apgyvendinkite likusią žemę. Nesekite nusidėjėlių pavyzdžiu, kurie gyveno prieš jus, nes Dievas baus jus, kaip Jis baudė juos.

Naujoje žemėje jie gyveno ramybėje. Kiekvienas turėjo savo paties ūkį ir gausybę maisto. Dievas juos laimino labiau už visus žmones.

Tavo pietūs paruošti.

Tik, kai ištrauksiu šį akmenį.

Taip kaip Dievas buvo pažadėjęs, žydų daugėjo, kol jie užpildė žemę. Miestuose buvo gera valia ir teisingumas. Nauja tauta buvo pavadinta Izraeliu.

Ramybė tau, mano sese. Kaip žuvis šiandieną?

Jos šviežios, tik ką iš jūros, kaip visada.

Kurį laiką žmonės nepamiršo Dievo stebuklų, kuriuos Jis padarė prie Mozės ir Jozuės. Jie buvo dėkingi už išlaisvinimą iš Egipto vergijos. Jie tarnavo Jehovos Dievui ir aukojo aukas, kaip jiems buvo nurodyta.

Tėve, kodėl kunigai ketina nužudyti mūsų avinėlių? Ar naikintojas ketina aplenkti, kaip jis padarė, kai mūsų tėvai buvo Egipte?

Ne, sūnau, naikintojas neateina, bet avinėlio kraujas padengs mūsų nuodėmes ir padarys mus priimtinius Dievo akyse.

Jie pažadėjo Jozuei, kad jie garbins Dievą ir laikysis Jo nurodymų, bet niekas toliau negarbino Jehovos.

Kai stebuklai liovėsi, kita karta pamiršto gyvąjį Dievą ir garbino negyvus atvaizdus. Jie taip pat garbino savo protėvius.

Taip kaip Jozuė įspėjo, Dievas siuntė pagonis sunaikinti Izraelį.

**Ne!
Išgelbėk mane,
Baalai!**

Jaaaaa!

Kai bausmė krito ant Dievo žmonių, jie prisiminė Jo įstatymą ir išpažino savo nuodėmes.

O, Jehova, atleisk mūsų nuodėmes ir sugrąžink mums ramybę.

Kai jie išpažino savo nuodėmes, Jis jiems atleido ir sugrąžino jų žemę.

Žmonės pavargo sekti teisėjais, kurie ieškojo Dievo ir nukreipė žmones nuo Dievo knygos, taigi jie nusprendė, kad jiems reikia karaliaus, kuris juos valdytų.

Pranašas ir teisėjas vardu Samuelis išpėjo juos, kad išsirinktami karalių, jie atmetė Dievą kaip jų valdytoją, bet jie nenorėjo eiti tikėjimu. Karalius Saulius piktnaudžiavo jais, paėmė jų pinigus, jų nuosavybę, jų sūnus padarė savo vergais ir užgauliojo jų dukteris.

Jūsų žemės bus atimtos karalystės gerovei. Savo dukteris jūs galite palikti čia. Mes gerai jomis pasirūpinsime.

Kai karalius Saulius buvo vyresnis, blogio dvasios įėjo į jį ir jo charakteris tapo nevaldomas.

Vieną dieną jis stengėsi perduoti jauną berniuką vardu Dovydas, kuris grojo jam arfa.

Saulius nusidėjo vis daugiau ir daugiau. Jis visko pavydėjo ir buvo bailus. Blogio dvasios pažadėjo jam suteikti galios ir turto, bet jos atnešė tik kančias ir sielos skausmą.

Saulius apleido gyvąjį Dievą ir tarėsi su raganomis.

Aš matau tamsą. Tai negerai. Tu mirsi kovoje ir kitas užims tavo vietą.

Saulius mirė kovoje ir jo siela pakliuvo į pragarą.

Dievas išsirinko jauną vyrą pakeisti Saulių, kaip karalių. Jis buvo piemuo, kuris mylėjo Dievą ir laikėsi Jo įsakymų – tas pats, kurį Saulius bandė nužudyti.

Viešpats yra mano Ganytojas, aš nestokosiu. Jis paguldo mane žaliuojančiose ganyklose. Jis atgaivina mano sielą.

Dovydas buvo teisingas ir Dievo mylimas. Ar galėjo Dovydas būti tas, kuris išlaisvins žmoniją iš nuodėmės ir mirties? Ar Dovydas bus Pažadėtasis?

Palaimintas žmogus, kuris nesielgia,
kaip pataria bedieviai, nestoja į
nusidėjėlių kelią, nesėdi su apjuokėjais,
bet mėgsta Viešpaties įstatymą ir
mąsto apie Jo įstatymą dieną ir
naktį. Jis bus kaip medis, prie upelio
pasodintas, kuris, metui atėjus, duoda
derlių ir jo lapai nevysta; ką jis bedarytu,
jam sekasi. Ne tokie yra bedieviai.

Jie kaip pelai, sklaidomi vėjo.
Todėl teisme neišstovės bedieviai,
nė nusidėjėliai teisiųjų susirinkime.
Nes Viešpats žino teisią kelią,
o bedievių kelias pražus.

Mirus Sauliui, Dovydas tapo
Izraelio karaliumi ir vedė
žmones garbinti Dievą ir
laikytis jo įsakymų.

Sugrąžink šiai
moteriai jos žemę ir
žiūrėk, kad jai nebeuždėtų
mokesčių.

Valdant Dovydui tauta
klestėjo ir gyveno dorai.

Dievas kalbėjo Dovydui ir atskleidė daug dalykų apie ateitį. Dovydas užrašė šias pranašystes į Psalmių knygą. Daugelis iš jų jau išsipildė.

Kalbėdamas apie ateinančią Atpirkėją, Dovydas užrašė:

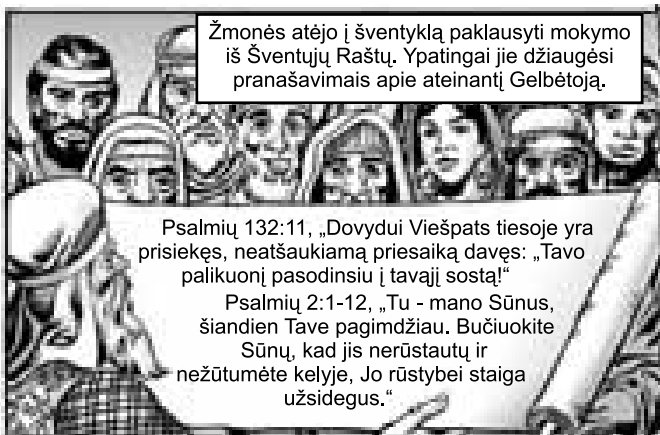
Kad Jis teisingai teis tavo tautą
ir varguolių teises apgins.
Jis gelbės beturčių vaikus ir
sunaikins prispaudėją.
Jo dienomis žydės teisingis ir taika
bus, kol danguje spindės mėnulis.
Jis viešpataus nuo jūros iki jūros ir
nuo upės iki žemės pakraščių.
Visi karaliai garbins jį, visi
pagonys tarnaus jam.
Melsis už jį nuolatos, visą
laiką jis bus giriamas.
Jo vardas išliks per amžius.
Jo vardas pasiliks, kol saulė
švies danguje.
Visos žemės giminės bus
palaimintos jame, visos tautos
vadins jį palaimintu.

Dievas pasakė Dovydui: po to, kai tu mirsi, Aš įkursiu karalystę, kurią valdys tavo sūnus. Jis pastatys šventyklą, kurioje aš būsiu garbinamas ir Aš įkursiu jo karalystę amžiams.

Po Dovydo mirties, jo sūnus Saliamonas tapo karaliumi (971 m. pr. Kr.). Pagal Dievo duotus nurodymus Dovydui, Saliamonas pastatė šventyklą (966 m. pr. Kr.), kad pakeistų seną palapinę, kurią jie naudojo dykumoje. Izraelio žmonės klestėjo kaip niekada. Tikrasis Dievas išpildė savo pažadą įvesti juos į žemę ir juos ten palaiminti.

Bet buvo vienas pažadas, kurio dar Dievas nebuvo išpildęs; pažadas apie Gelbėtoją, kuris sunaikins šėtono darbus. Žmonės vis dar nusidėdavo ir gyvulių kraujas vis dar buvo aukojamas išpirkti nuodėmei. Bet jie buvo dėkingi, kad Dievas jiems davė būdą padengti savo nuodėmes iki nustatyto laiko, kai išlaisvintojas amžiams panaikins nuodėmes.

Dovydas užrašė keistą dalyką apie ateinančią Mesiją: „Aš išlietas kaip vanduo. Išnarstyti visi mano kaulai. Mano širdis kaip vaškas, ištirpęs krūtinėje. Mano jėgos išdžiuvo lyg šukė, prie gomurio limpa liežuvis; į mirties dulkes Tu atvedei mane. Apsipito mane šunys, nedorėlių gauja aplink mane. Jie pervėrė mano rankas ir kojas. Galiu suskaičiuoti visus kaulus. O jie žiūri ir stebi mane, ir drabužius mano dalijasi, meta dėl mano apdaro burta.“

Žmonės atėjo į šventyklą paklausti mokymo iš Šventųjų Raštų. Ypatingai jie džiaugėsi pranašavimais apie ateinantį Gelbėtoją.

Psalmių 132:11, „Dovydui Viešpats tiesoje yra prisiekęs, neatšaukiamą priesaiką davęs: „Tavo palikuonį pasodinsiu į tavąjį sostą!“

Psalmių 2:1-12, „Tu - mano Sūnus, šiandien Tave pagimdžiau. Bučiuokite Sūnų, kad jis nerūstautų ir nežūtumėte kelyje. Jo rūstybei staiga užsidegus.“

Dovydas užrašė daugelį dalykų apie ateinantį išlaisvintoją:

Psalmių 110:1

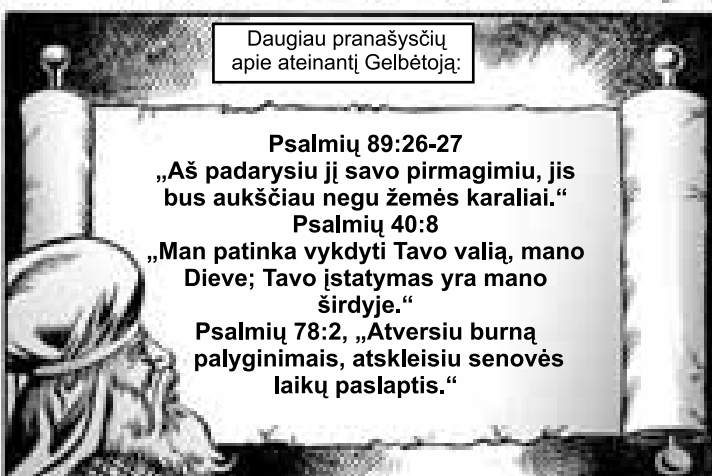
„Viešpats tarė mano Viešpačiui: „Sėskis mano dešinėje, kol patiesiu Tavo priešus tarsi pakoji po Tavo kojomis.“

Psalmių 110:4

Viešpats prisiekė ir nesigailės: „Tu esi kunigas per amžius Melchizedeko tvarka.“

Psalmių 45:6-7

„Tavo sostas, o Dieve, stovės per amžius. Teisumo skeptras yra Tavo karalystės skeptras. Tu pamėgai teisumą ir neapkenti nedorybės, todėl patepė Tave Dievas, Tavasis Dievas, džiaugsmo aliejumi daugiau negu Tavo bendrus.“

Daugiau pranašysčių apie ateinantį Gelbėtoją:

Psalmių 89:26-27

„Aš padarysiu jį savo pirmagimiu, jis bus aukščiau negu žemės karaliai.“

Psalmių 40:8

„Man patinka vykdyti Tavo valią, mano Dieve; Tavo įstatymas yra mano širdyje.“

Psalmių 78:2, „Atversiu burną palyginimais, atskleisiu senovės laikų paslaptis.“

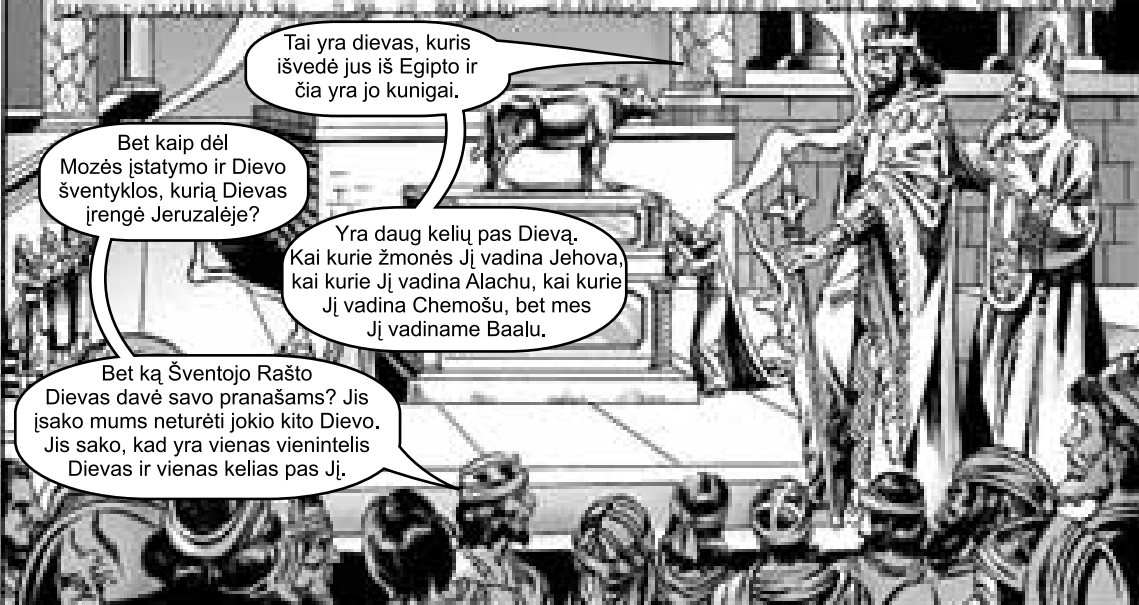
Dovydas taip pat užrašė keletą dalykų apie ateinantį išlaisvintoją, kad būtų sunku suprasti:

Psalmių 22:6, „Aš – ne žmogus, bet kirmėlė, žmonių išjuoktas, tautos paniekintas.“

Psalmių 22:14-16, „Aš išlietas kaip vanduo. Išnarstyti visi mano kaulai. Mano širdis kaip vaškas, ištirpęs krūtinėje. Mano jėgos išdžiuvo lyg šukė, prie gomurio limpa liežuvis; į mirties dulkes Tu atvedei mane.“

Psalmių 22:16, „Jie pervėrė mano rankas ir kojas.“

Saliamono valdymas buvo ilgas ir klestintis, bet jam mirus šiaurinė karalystės dalis atskilo ir savo karaliumi išsirinko nedorą vyrą vardu Jeroboamas. Šiaurinė karalystė buvo toli nuo šventyklos Jeruzalėje, taigi jie pasidarė savo paties garbinimo vietą, su auksiniais veršių atvaizdų stabais.

Tai yra dievas, kuris išvedė jus iš Egipto ir čia yra jo kunigai.

Bet kaip dėl Mozės įstatymo ir Dievo šventyklos, kurią Dievas įrengė Jeruzalėje?

Yra daug kelių pas Dievą. Kai kurie žmonės Jį vadina Jehova, kai kurie Jį vadina Alachu, kai kurie Jį vadina Chemošu, bet mes Jį vadiname Baalu.

Bet ką Šventojo Rašto Dievas davė savo pranašams? Jis įsako mums neturėti jokio kito Dievo. Jis sako, kad yra vienas vientelis Dievas ir vienas kelias pas Jį.

Aiiiiiii!

Triokšt!
Buuuum!

Neeee!

Jehova, taip greitai?

Jis sunaikino mano religiją. Nieko neliko.

Iš tikrųjų tu esi Dievo vyras! Nė vienas Baalo pranašas niekada nebuvo padaręs tokio dalyko. Eime su manim. Mes pasistiprinsime maistu ir atsigavinsime gėrimu ir tada aš tau suteiksiu turtų ir garbę už tavo didžią tarnystę Dievui šią dieną.

Bet tu sakei, kad kunigų kaulai bus sudeginti ant aukuro. Aukuras dingio ir nė vienas nemirė.

Ne, aš negaliu eiti su tavimi. Dievas pasakė nevalgyti maisto ir negerti vandens kol būsiu Izraelyje ir negrįžti tuo pačiu keliu, kuriuo atėjau.

Tai buvo Dievo žodžiai, o ne mano.

Taigi, kaip Dievas buvo įsakęs, Dievo pranašas grįžo kitu keliu. Dvi dienas jis buvo be maisto ir vandens ir buvo siaubingai alkanas bei ištroškęs. Tą dieną du vyrai, kurie garbino auksinius veršius, pasekė jį norėdami pažiūrėti, kurio keliu jis eis.

Tėve, aš nepatikėčiau tu, jeigu nebūčiau to matęs. Tai buvo kaip senieji Izraelio pranašai!

Tėve, tu galvoji, kad tai, ką jis pasakė, yra tiesa? Ar Jehova yra vienintelis gyvas Dievas? Ar mūsų stabai yra nieko daugiau kaip tik medis ir auksas?

Liaukitės!
Pabalnokite asilą!
Aš privalau jį surasti!

Jehovos pranašą jis rado sėdintį po medžiu. Jis norėjo būti arti šio vyro su tokia pačia jėga. Kartą jis buvo Jehovos pranašas, bet kai karalystės suskilo, jis pasekė savo tėvynainių stambeldyste. Jis samprotavo: „Ar visos religijos nėra tos pačios?“

Tu turi būti Dievo vyras iš Judo. Tu atrodei pavargęs. Einam su manim ir aš tau patieksiu maisto ir atsigerti.

Aš negaliu, Dievas sakė man nevalgyti ir negerti šioje vietoje.

Bet matai, aš esu pranašas lygiai kaip tu ir tą patį rytą Jehovos angelas kalbėjo man ir liepė atvesti tave į mano namus pavalgydinti bei pagirdyti.

Ačiū Dievui, aš toks ištroškęs.

Maistas buvo puikus, bet aš privalau grįžti į Judą.

Jehova kalbėjo: „Dėl to, kad tu nepaklusai Jehovos Dievo įsakymui, bet valgei ir gėrei šioje vietoje, tavo miręs kūnas nebus sugrąžintas į Judą ir palaidotas tavo šeimos kapinėse.“

Tėti, tu pranašauji. Ar Dievas ir tau kalbėjo?

Tu turi galvoje, kad jis mirs?

Taip, mano sūnau, pirmą kartą per visus metus.

Aš bijau, kad taip ir tai yra mano kaltė.

Pranašas pasitraukė slegiančia širdimi, žinodamas, kad Dievas visada buvo ištikimas Savo Žodžiu. Jis žinojo, kad jis mirs. Jis tiesiog nesitikėjo, kad tai bus taip greitai arba tokiu būdu.

Jis yra pranašas iš Judo!

Dar keisčiau, kad liūtas ir asilas sėdėjo ten kartu – lyg saugodami kūną.

Aš niekada nemačiau nieko panašaus į tai. Liūtas jį nužudė, bet jo nevalgė, tiesiog ten sėdėjo.

Netikras pranašas paėmė Dievo vyrą ir palaidojo jį savo paties kape tarp Baalo pranašų, netoli vietos, kur Dievas sunaikino aukurą.

Dievas nužudė jį dėl jo nepaklusnumo. Be abejo, įvyks viskas, ką jis pranašavo.

Dievo vyras buvo palaidotas ir greitai užmirštas visų, išskyrus keletą. Aukuras buvo atstatytas ir praėjus beveik trims šimtams metų, jį vis tiek naudojo Baalo garbintojai, bet nė vienas daugiau nedegino savo kaulų ant aukuro, kaip Dievo vyras išpranašavo.

Praėjus trims šimtams metų karalius Jozijas užėmė sostą Jude (640 m. pr. Kr.). Jis įėjo į šventyklą ir rado Biblijos kopiją. Jį sutrikdė tai, jog jis suprato, kad tauta užmiršo gyvąjį Dievą ir pasekė paskui stabus, taigi jis įsakė visiems vyresniesiems, pranašams, kunigams ir visiems Jeruzalės gyventojams susirinkti kartu paklausti skaitomos knygos.

Žmonės buvo sugėdinti savo nuodėmių ir sutiko paklusti visiems knygos žodžiams.

Šventoji Motina,
gelbėk mus!

Žmonės pakluso Dievo
įsakymui ir sunaikino visus
stabus žemėje. Jie išžudė
visus kunigus, kurie smilkė
saulei, mėnuliui, planetoms
ir dangaus karalienei.

Dievo įsakymas, kurį perdavė Mozė,
neleido homoseksualios veiklos,
taigi visi sodomitai buvo išvaryti.

Nepakantūs
pašlemėkai.

Jie taip pat išvalė žemę nuo visų,
kurie tarėsi su namų dvasiomis,
tarpininkais ir raganomis.

Sudaužyk
jos krištolinį rutulį ir
sudegink namus.

Jozijas nuvyko į tą pačią aukštą vietą, kur pranašas susitiko su Jeroboamu, pirmuoju Izraelio karaliumi, prieš 300 metų.

Jie sudaužė aukurą, sunaikino visus stabus ir nupjovė medžius, sutrindami viską į miltus.

Yra vienas Dievas ir Jis nėra garbinamas per atvaizdus. Šie netikri kunigai nuvedė žmones nuo Jehovos!

Jūs privalote mirti.

Dar kartą aukuras buvo sudaužytas ir pelenai išbarstyti.

Visi netikri kunigai buvo nužudyti ir jų kūnai sudeginti aukuro nuolaužose.

Netoliese buvo kapinės netikriems kunigams. Kad sulaikytų žmones nuo jų kapų garbinimo, Jozijas iškasė jų kaulus ir sudegino ant aukuro.

Sudeginkite visus kaulus.

Bet, jūsų malonybe, tai yra Dievo vyro kapas, kuris atėjo iš Judo beveik prieš tris šimtus metų ir išpranašavo šią dieną.

Jis pasakė, kad vyras, vardu Jozijas, tai yra jūs pats, ateis ir padarys tuos pačius dalykus, kuriuos jūs padarėte šiandieną.

Tuomet palikite jo kaulus ramybėje. Sudeginkite kitus. Ši stabmeldystė privalo pasibaigti, jeigu Dievas mus palaimins.

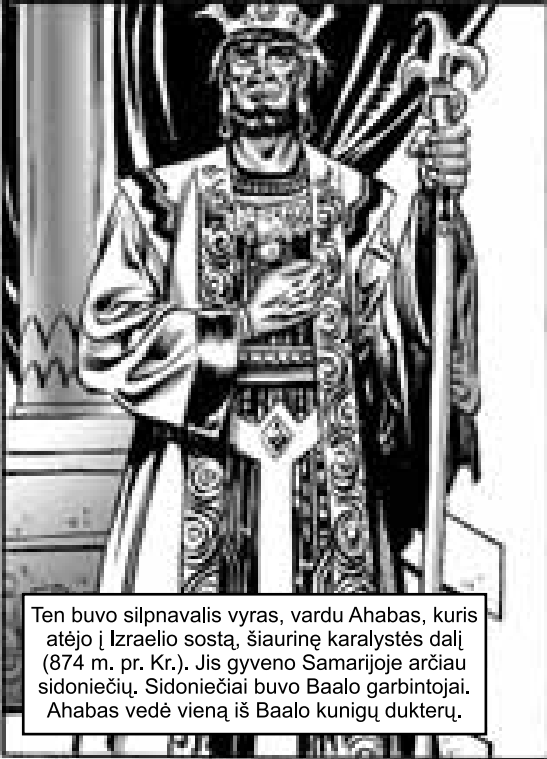
Taigi 300 metų senumo pranašystė pagaliau išsipildė taip, kaip Dievo vyras buvo pasakęs.

Dabar stabmeldystė buvo pašalinta, karalius Jozijas įsakė visiems žmonėms laikytis Paschos, Jehovos atminimui, kuris išvedė jų tėvus iš Egipto ir davė jiems šią žemę.

Palaimintas tu esi, o Viešpatie, mūsų Dieve, visatos karaliau, kuris duodi duonos iš žemės.

Tėve, kuo ši diena skiriasi nuo kitų?

Taigi tėvas papasakojo jiems seną istoriją, kaip Dievas išlaisvino juos iš Egipto vergijos ir davė jiems įstatymą ir šventyklą. Jis pasakė jiems, kaip kraujas ant durų staktos išgelbėjo pirmagimius berniukus nuo naikinančio angelo. Tai buvo didingiausia kada nors buvusi Paschos šventė.

Ten buvo silpnavalis vyras, vardu Ahabas, kuris atėjo į Izraelio sostą, šiaurinę karalystės dalį (874 m. pr. Kr.). Jis gyveno Samarijoje arčiau sidoniečių. Sidoniečiai buvo Baalo garbintojai. Ahabas vedė vieną iš Baalo kunigų dukterų.

Jezabelė buvo žinoma dėl jos religinio uolumo. Ji nekentė Izraelio Dievo ir skelbė Baalo garbinimą visoje žemėje.

Surask visus Jehovos pranašus ir nužudyk juos. Baalas bus mūsų dievas.

Karalius turėjo tarną vardu Abdijas, kuris garbino Jehovą.

Aš privalau surasti Dievo pranašus ir išpėti juos.

Abdijas paslėpė 100 pranašų oloje ir atnešė jiems maisto ir vandens.

Bet ten buvo vienas gyvojo Dievo pranašas, kuris liko nepasislėpęs – Elijas.

O, karaliau Ahabai, dėl to, kad tu apleidai savo tėvų Dievą ir pasekei savo žmona Jezabele bloguose darbuose, Jehova, Dievas, kurį tu apleidai, sako, kad Izraelio žemėje nebus lietaus arba drėgmės dar kartą iki tol, kol aš tai paliepsiu.

Cha, cha! Tai tu galvoji, jog tu esi pranašas, ar ne? Gerai, aš turiu tūkstantį pranašų ir jie nieko nesako apie sausrą. Šiais paskutiniais metais daug lijo. Tu, dievobaimingas apgavike. Pasitrauk man iš kelio.

Prašau, ar galite man atnešti vandens gerti ir truputį duonos valgyti?

Pasakysiu tau tiesą, aš turiu miltų ir aliejaus iškepti dviem paplotėliams duonos. Aš ruošiausi kepti savo sūnui ir sau. Mes ketinome suvalgyti ir tada atsigulti numirti.

Nėra vilties. Dievas baudžia mus už mūsų nuodėmes.

Kai badmetis stiprėjo, žmonės pradėjo badauti. Netikri pranašai šaukėsi Baalo, bet Baalas negalėjo atsakyti. Sausra tęsėsi, neiškrito nė lašas lietaus ar rasos. Dievas siuntė Eliją į našlės namus pasakydamas jam, kad ji duos jam kambarį ir maitins jį, iki kol pasibaigs sausra.

Nebijokite. Dievas pasirūpins jumis.

Pirmiausia iškepk paplotėlį, apie kurį kalbėjai ir atnešk jį man, po to tu ir tavo sūnus galite suvalgyti, tai sako Jehova, Izraelio Dievas: „Miltai statinaitėje nesibaigs ir puodelyje aliejaus nesumažės iki tos dienos, kol Viešpats žemei duos lietaus.“

Tai tiesa! Vis dar yra miltų statinėje ir aliejaus puodelyje!

Badmetis tęsėsi trejus metus. Žmonės badavo, bet jie toliau garbino netikrą dievą Baalą.

Kodėl Baalas neišgirsta mūsų ir nesiunčia lietaus?

Galbūt Baalas yra tiesiog nebylus stabas. Jis neturi ausų.

Jezabelė ir Ahabas kaltino Eliją dėl bado. Jie pasiuntė kareivius po visą žemę ir netgi į kaimynines šalis, kad surastų Eliją. Jie įsakė tik pamačius jį nužudyti.

Atsiųskite mums Eliją. Jeigu jūs slepiate jį, būsite nužudyti.

Ahabas. Ar jūs manęs ieškote?

Ar tai tu kankini Izraelį šiuo bado?

Tu esi tas, kuris kankina Izraelį su savo stabais. Surenkime varžybas tarp Jehovos ir Baalo. Atvesk man 850 pranašų ir susitikim ant Karmelio kalno.

Sakai varžybos? Skamba įdomiai. Gerai, pasimatysime ten.

Praėjus keletui dienų ant Karmelio kalno.

Kaip ilgai tu ketini turėti dvi nuomones? Yra vienas vienintelis Dievas. Jeigu Jehova yra Dievas, tada garbink tik Jį. Jeigu Baalas yra dievas, tuomet garbink jį. Apsispręsk.

Aš metu jums, Baalo pranašai, iššūkį susirungti. Mes iššiaiškinsime, kas yra tikrasis Dievas.

Taip, varžybos tarp dievų. Ką mes turime daryti?

Baalo pranašai neteko vilties ir atsigulę ant žemės pradėjo pjaustyti savo kūnus ir šaukti, kad Baalas juos išgirstų.

Krekžd

Aiiiiiii

Aš aukuju tau savo kraują, o Baalai. Išgirsk mus! Siųsk ugnį! Apgink save!

Cha, cha! Pažiūrėk į save! Devynias valandas šaukeisi dievo, kuris neatsako. Jeigu jis būtų tikras dievas, jis būtų pasinaudojęs galimybe tai įrodyti

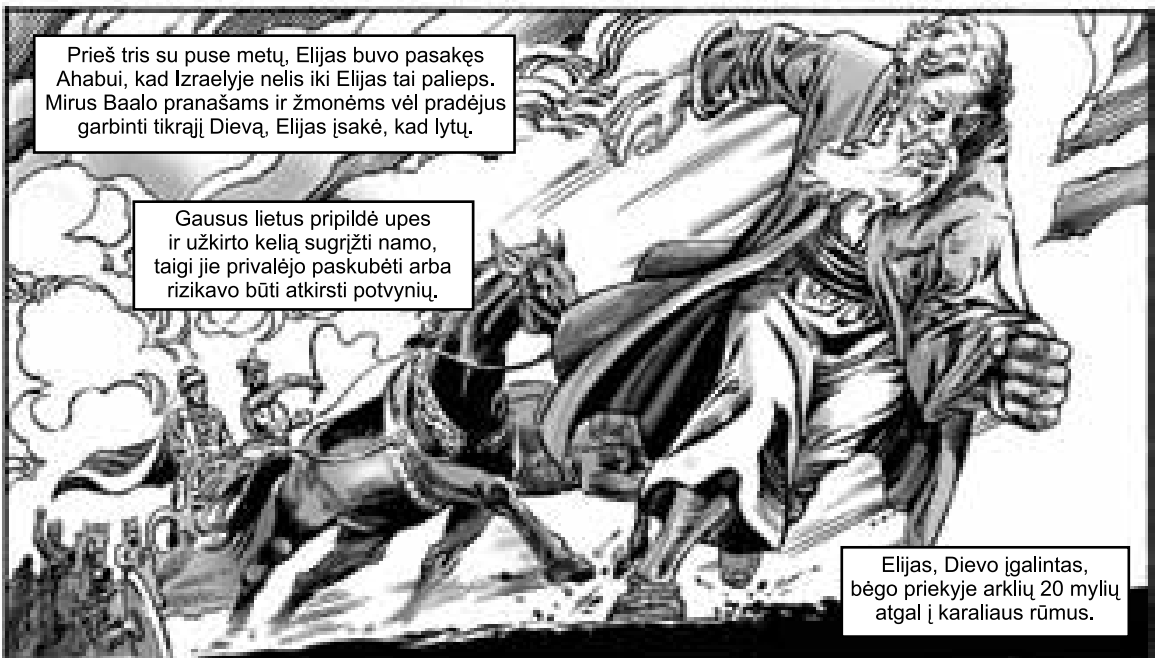
Dabar mano eilė. Priek arčiau ir žiūrėk labai atidžiai, ką aš darau.

O, Baalai, kodėl tu neatsakai?

Tuomet, kai vėjas, žemės drebėjimas ir ugnis liovėsi, Elijas išgirdo Dievą kalbantį ramiu ir tyliu balsu. Jis paklausė Elijo to paties klausimo, kurio jis klausė prieš tai:

Elijau, ką tu čia darai?

Elijas nieko nepamokė. Jis vis tiek gailėjosi savęs, todėl jis atsakė kaip ir prieš tai.

Visi apleido Tavo įsakymą išskyrus mane. Visi tavo pranašai buvo išžudyti. Aš likau vienintelis, kuris garbinu Tave ir jie siekia mano gyvybės.

Gerai, jeigu tu ir toliau to laikysies, eik ir patepk Eliziejų pranašu savo vietoje.

Ir nors tu to nežinai, tačiau aš pasilikau Izraelyje septynis tūkstančius, kurie nesulenkė kelių prieš Baalą ir nebučiavo jo. Dabar eik savo keliu, visa Ahabo šeima turi mirti.

Elijas rado Eliziejų su savo jaučiais ariantį lauką ir patepė jį būti pranašu.

Viešpats pasakė, kad tu turi būti Jo pranašu.

Aš paaukosiu savo jaučius Viešpačiui ir iš karto seksiu tavimi.

Šalia Ahabo rūmų Nabotas turėjo savo vynuogyną. Ahabas dažnai pažvelgęs pro langą žavėjosi jo grožiu, norėdamas, kad jis būtų jo. Kuo daugiau jis apie tai galvojo, tuo daugiau jis norėjo savo kaimyno nuosavybės. Įsakymas sako: „Negeisk“, bet Ahabas nepaisė Jehovos.

Ahabas turėjo daug pinigų, taigi jis nusprendė, kad jis tiesiog nusipirks vynuogyną.

Parduok man šį vynuogyną. Jis yra šalia mano namų, ir aš tau duosiu geresnį vynuogyną kur nors kitur.

Dievas nesutiks su tuo.

Daugiau nei 500 metų ši nuosavybė buvo mano šeimos. Įstatymas sako mums neparduoti savo žemės už šeimos ribų.

Pasakyk man, brangusis, kodėl nevalgai? Kodėl tu toks liūdnas?

Nes Nabotas neparduos man savo vynuogyno.

Tu esi karalius. Tu turi galią daryti bet ką, kas tau patinka. Neleisk paprastam valstiečiui stoti tavo laimės kelyje. Aš gausiu tau vynuogyną.

Aš sumokėsiu tau daugiau, kai darbas bus baigtas. Dabar tylėk arba gali gauti tiek pat.

Mozės įsakymas sako: „Neteisingai neludyk prieš savo kaimyną.“

Dzinkt

Štai. Tai yra tas.

Taip, jis sakė, kad karalius turi mirti.

Ir jis sakė, kad Dievas siunčia vėlius užvaldyti karalių.

Tuomet jis nusipelno mirties.

Jie išnešė Nabotą ir nužudė jį.

Štai, brangusis. Dabar tu turi savo vynuogyną. Šiame pasaulyje tu gali gauti bet ką, jeigu esi negailestingas. Išlieka stipriausi.

Ar tai ne miela? Aš to nusipelniau, ar ne?

Jezabelė žinojo, kad jos dievas, Baalas neturi ausų, kad girdėtų, bet Danguje yra Dievas, kuris mato kiekvieną poelgį ir niekada neužmiršta.

Elijau, Ahabas
nuėjo į Naboto vynuogyną,
kad pasisavintų. Eik ir
susitik su juo. Atskleisk
jam mano žodžius.

Ahabai, Dievas
liepė man pasakyti, kad
tu nužudei nekaltą vyrą ir
pasisavinai jo nuosavybę.
Dėl šios ir kitų nuodėmių,
toje pačioje vietoje, kur šunys
laižė Naboto kraują, jie laižys
tavo paties kraują.

Ar mano
priešai rado
mane?

Tu negali pasislėpti
nuo Dievo. Todėl, kad dėl šių
turtų tu pardavei savo sielą,
Dievas baus tavo šeimą. Mirs
visi tavo vaikai ir giminaičiai,
netgi mažieji.

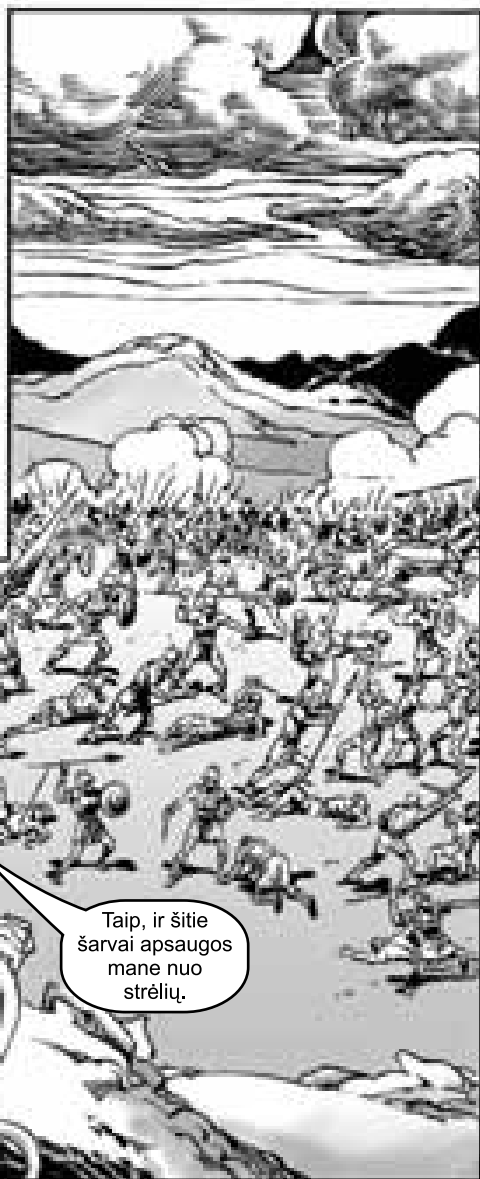
Tu sukėlei Dievo
pyktį. Šunys ės Jezabelę prie
jūsų namų sienų. Kai mirs tavo
šeimoms narys, mieste šunys ės jo
kūną. Jeigu jie mirs lauke, juos les
padangių paukščiai. Nė vienas
nebus palaidotas garbingai.

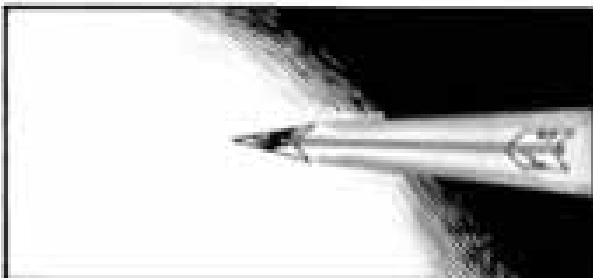
Tai yra
Viešpaties
žodis. Jis turi
išsipildyti.

Prašau, aš
pradėsiu aukoti
Jehovai.

Kareivis šovė strėlę aukštai į orą, konkrečiai į nieką nesitaikydamas, tiesiog tikėdamasis pataikyti vienam iš savo priešų.

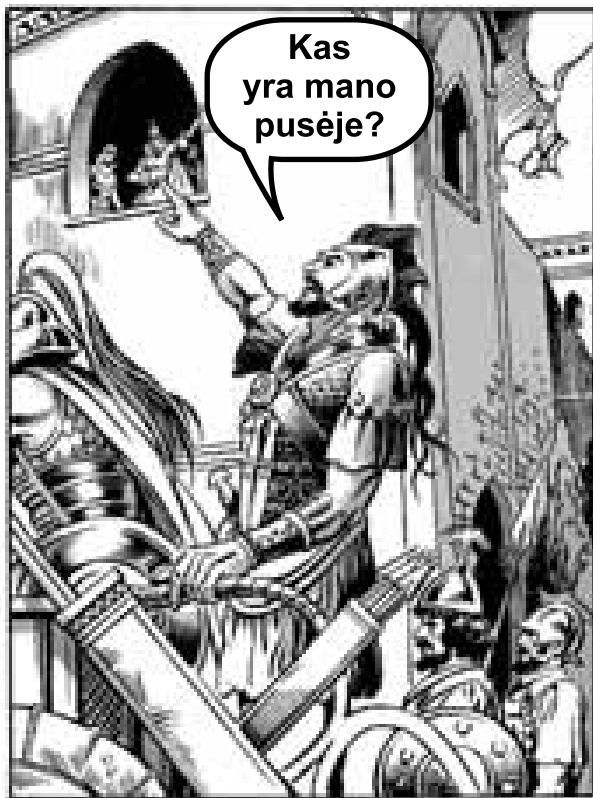
Nuplovę Ahabo kraują nuo kovos vežimo, kareivis sugrįžta į rūmus.

Ahabo sūnūs valdė jo vietoje ir praėjo 12 metų su Jezabele, gyvuojančia kaip karalienė. Izraelis toliau garbino neteisingus dievus, sulaužydama Dievo įsakymus.

Šunys ėdė Jezabelės kūną ir laižė jos kraują toje pačioje vietoje, kur jie laižė jos vyro kraują, lygiai taip kaip sakė Dievo pranašas.

Palikite
kūną gulėti.

Grrrrr!

Bet šunys neės purvinių
rankų, kurios padarė
tiek daug blogo.

Taip, kaip pranašai sakė, miesto
žmonės nužudė likusius Ahabo
vaikus, kol neliko nieko iš jo šeimos.

Tuos, kurie mirė laukuose, sulesė
paukščiai, o tuos, kurie mirė mieste, suėdė
šunys. Niekas nebuvo paliktas palaidoti.
Iš tikrųjų nuodėmės atlygis yra mirtis.

Ugninis vežimas atskyrė
Eliją nuo Elizejaus.

Elijas viesulu buvo
paimtas į dangų.

Tuomet viskas nurimo. Elijas
dabar buvo Dievo akivaizdoje.

Liko tik jo
apsiaustas. Jį jis
panaudojo perskirti
vandeniui.

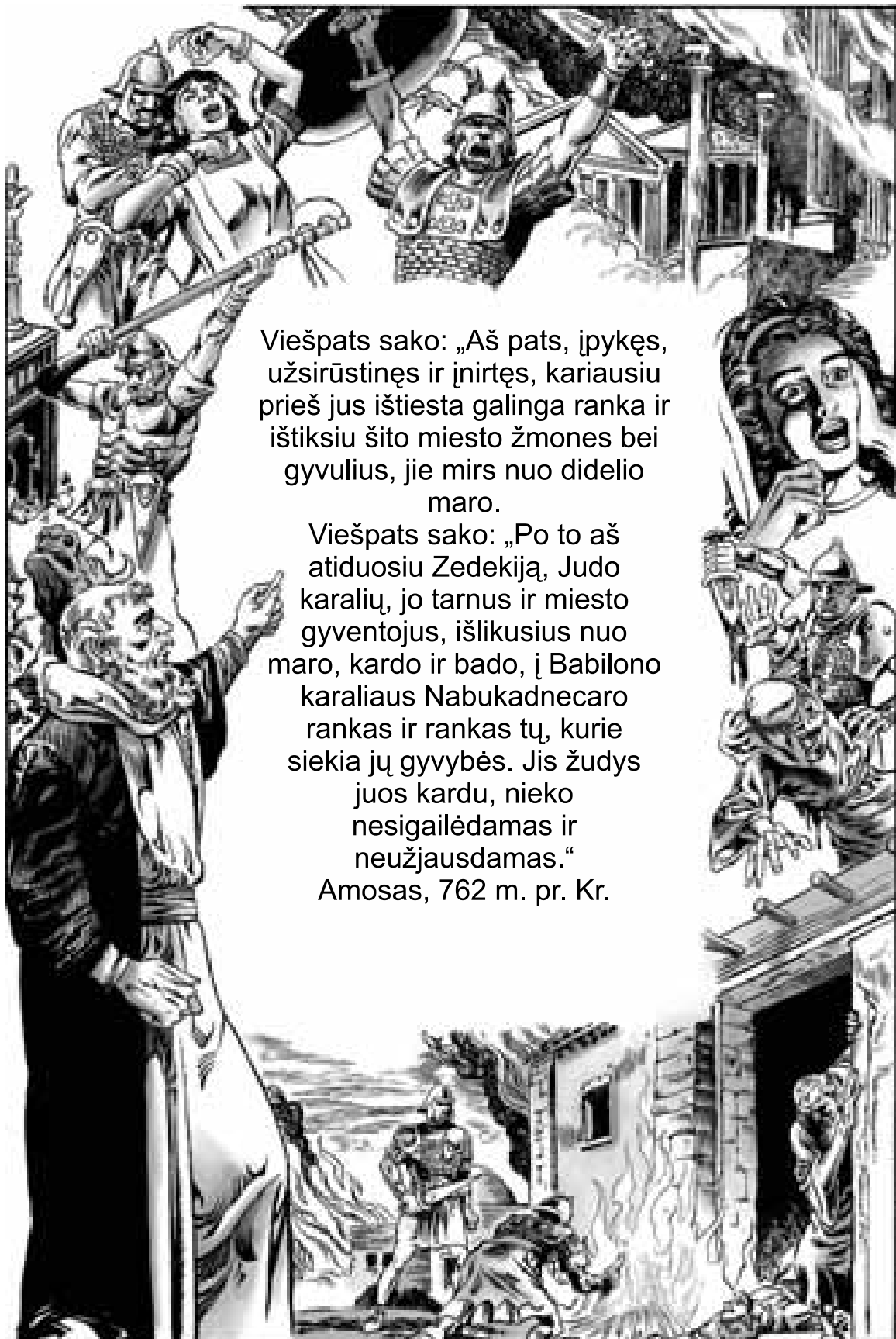
6 SKYRIUS:
KRISTAUS PRANAŠYSTĒS

739 m. pr. Kr.

Dievas kalbėjo per Izaiją: „Aš užauginau ir išaukštinau vaikus, bet jie sukilo prieš mane. Jautis pažįsta savo savininką, bet Izraelis nepažįsta. Vargas nuodėmingai giminei, nuo nedorybių apsunkusiai tautai, piktadarių palikuonims, nepaklusniems vaikams.“

„Nusiplaukite, apsvalykite; pašalinkite savo piktus darbus iš mano akių, liaukitės darę pikta! Mokykitės daryti gera, ieškokite teisingumo, padėkite prispaustiesiems, apginkite našlaičius, užstokite našles. Nors jūsų nuodėmės būtų skaisčiai raudonos, taps baltos kaip sniegas, nors būtų raudonos kaip purpuras, taps kaip vilna. Bet jei jūs priešinsitės ir maištausite, jus praris kardas. Aš atlyginsiu ir atkeršysiu savo priešams. Net kai kuriuos iš tavo sūnų paims, išsives ir jie bus eunuchais Babilono karaliaus rūmuose.“

Jeremijas sakė: „Taip sako Viešpats: „Aš leidžiu jums pasirinkti gyvenimo kelią ar mirties kelią. Kas pasiliks šitame mieste, mirs nuo kardo, bado ir maro, o kas iš eis ir pasiduos chaldėjams, jus apgulusiems, išliks gyvas ir išgelbės savo gyvybę. Aš atsigrėžiau į šią miestą daryti pikta, o ne gera, - sako Viešpats, - į Babilono karaliaus rankas jis bus atiduotas, o tas jį sudegins.“

Viešpats sako: „Aš pats, įpykęs, užsirūstinęs ir įnirtęs, kariausiu prieš jus ištiesta galinga ranka ir ištiksiu šito miesto žmones bei gyvulius, jie mirs nuo didelio maro.

Viešpats sako: „Po to aš atiduosiu Zedekiją, Judo karalių, jo tarnus ir miesto gyventojus, išlikusius nuo maro, kardo ir bado, į Babilono karaliaus Nabukadnecaro rankas ir rankas tų, kurie siekia jų gyvybės. Jis žudys juos kardu, nieko nesigailėdamas ir neužjausdamas.“

Amosas, 762 m. pr. Kr.

Dievas kalbėjo per Amosą: Jūsų moterys yra kaip karvės, kurios reikalauja iš savo vyrų, kad jie jas gerai aprūpintų gėrimu. Jūs daugiau nevaldysite savo vyrų. Jūs būsite vedamos su kabliais kūne, kad taptumėte vergėmis Babilone.

Jūs gulate ant brangių lovų ir valgote prabangų maistą pilną riebalų. Jūs klausotės muzikos gerdami geriausios kokybės vyną. Jūs numetėte teisingumą ant grindų, jūs mindžiojote vargšus, engėte teisuosius, ėmėte kyšius ir neprileidote vargšų prie teisingumo. Jūs sodinsite vynuogynus, bet jūsų priešai gers vyną. Jūsų kariuomenė bus sunaikinta ir jūs būsite ištremiti į svetimą žemę būti vergais.“

Dievas sako: Aš sunaikinsiu Betelio aukurus ir nugriausiu jūsų žiemos namus kartu su vasaros namais. Jūs engiate vargšus, imate kyšius ir spaudžiate stokojančius. Aš sulaukiau lietu, siunčiau bādą ir ligas, tačiau jūs neatgailausite. Jūs sodinate daugiau vynuogynų, kad pasidarytume daugiau vyno, bet jūs negersite.“

Mama, aš alkana.

753 m. pr. Kr.

Pranašas Ozėjas rašė: Izraelis bus sunaikintas kalaviju, jį mažieji bus parblokšti ant žemės, jų nėščios moterys bus perskrostos.

Ateis diena, kai Dievas atleis jo nuodėmes, Izraelis gyvens laisvai. Ir vėl Izraelis žydės kaip lelija. Jis klestės kaip alyvmedis ir kvėpės kaip Libano kedras.

VARŽY-
TYN-
ES

Ateityje, po Babilono, jūs būsite išbarstyti po tautas ir jie jus persekios, paims jūsų nuosavybę ir jūs nerasite vietos poilsiui.

Jie viską paima. Kodėl jie nenori palikti mūsų ramybės?

Tai brangiai kainuos. Nepakęsiu matydamas žydus išeinant. Jie buvo pelningi.

Mama, kur mes ketiname gyventi?

Tai sako, kad visi žydai turi palikti šalį per tris dienas!

Pagal šį dokumentą, visi žydai turi palikti šalį, ir su savimi jūs negalite pasiimti jokios nuosavybės.

Aš visada norėjau šios karvės.

Todėl, kad Izraelio tauta atmetė Dievo Žodį, jie bus išsklaidyti po visas žemės tautas, bet jie niekada nerams ramybės, iki kol Dievas sugrąžins juos atgal į jų tėvų žemę.

Visa Izraelio žemė taps tuštuma ir septyniasdešimt metų jūs turėsite tarnauti Babilono karaliui. Bet po septyniasdešimt metų, aš bausiu Babiloną už jo neteisybę ir sugrąžinsiu likutį į šią žemę, kad ją atstatyčiau.

Jeruzalė bus taip apleista, kad ji bus ariama kaip dirva.

Ši pranašystė išsipildė. Iš tikrųjų priešas arė Jeruzalę.

Bet paskutinėmis dienomis šventyklą bus atstatyta ir žmonės plūs į ją.

Ir daugelis tautų ateis ir pasakys: ateik ir leisk mums lipti ant VIEŠPATIES kalno ir Jokūbo Dievo namų; ir jis mokys mus savo kelių ir mes vaikščiosime jo keliais: įstatymas eis iš Siono ir VIEŠPATIES žodis iš Jeruzalės.

„Ir jis teis daugelį tautų, sudraus toli esančias galingas tautas; tada jos perkals savo kardus į noragus ir ietis į pjautuvus: tauta nebekels kardo prieš tautą ir jie nebesimokys kariauti. Kiekvienas saugiai sėdės po savo vynmedžiu ir po savo figmedžiu, niekieno negąsdinamas, nes kareivių VIEŠPATS taip kalbėjo.“

„Ir per amžių amžius mes vaikščiosime VIEŠPATIES, savo Dievo, vardu. Tuomet, sako VIEŠPATS, Aš surinksiu išsklaidytuosius ir padarysiu galinga tauta: VIEŠPATS bus jų karalius Siono kalne per amžius.“

Jeremijas pranašavo.

Karalius Zedekijas padarė bloga
VIEŠPATIES akyse. Jis nebus nužudytas.
Jis eis į Babiloną, kur jis pragyvens savo
gyvenimą su savo žmonėmis, bet savo akimis
jis niekada nematys Babilono. Jis bus
apakintas. Tu pasiliksi ten Babilone 70 metų.

Septyniasdešimties metų pabaigoje,
Babilonas bus užkariautas armijos
iš šiaurės, ir mūsų žmonių likutis
sugrįš į šią žemę, kad atstatytų
miestą ir šventyklą.

Pasiimk šią knygą su savimi į
Babiloną ir skaityk ją prieš žmones.
Leisk jiems žinoti, ką prieš
sugrįžtant jie privalo iškęsti.

Po teismo Dievas
atleis jų nuodėmes ir
Jeruzalė bus
apgyvendinta per
visas kartas.

Aš atstatysiu Dovydo sostą ir tu
sugrįši atgal, ir valdysi visą žemę.

Ezechielis pranašavo: jie
bus išsklaidyti per visas
tautas, bet kaip Dievas juos
išsklaidė, taip Jis galiausiai
sugrąžins juos atgal į žemę.

Jis pažadėjo Abraomui, kad jo sėkla pavaldės
žemę amžiams ir Dievas nesulaužys Savo
pažado, tačiau, kai žmonės nusidės, Jis juos
siųs į tautų nelaisvę, kur jie tarnaus svetimiems
dievams, bet pabaigoje Jis sugrąžins juos atgal.

Egiptą taip pat teis Babilonas ir 40 metų Egiptas bus dykynė. Jiems sugrįžus iš Babilono, Egiptas niekada daugiau nebus toks stiprus, kaip ankstesnėmis dienomis, bet jis išliks iki pabaigos ir, paskutinėmis dienomis, Egiptas ir Asirija susijungs su mano Izraelio tauta trimis taikos sandoriais ir aš juos palaiminsiu.

Filistinai bus sunaikinti ir jų daugiau nebebus. Panašiai kaip ir nebebus Ašdodo, Ekrono ir Amono. Edomas visiškai taps dykvieta. Tyras bus sunaikintas ir visi akmenys ir ramsčiai bus įmesti į jūrą. Jis niekada daugiau nebus apgyvendintas ir liks kaip plika uola, vieta jūros tinklams džiovinti.

Bet Persija (Iranas), Turkija, Etiopija ir Libija liks iki pabaigos, tada, kai jos mėgins užgrobti Izraelio žemę, jos mirs Izraelio kalnuose.

Biblija visada yra labai tiksli daugelyje savo pranašysčių. Miestai ir tautos, kurios buvo išpranašautos, kad liausis egzistavę, liovėsi egzistavę. Tautos, kurios turėjo išlikti iki pabaigos, vis dar yra su mumis šiandieną.

605 m. pr. Kr. Izraelį užkariavo Babilonas, kaip pranašai buvo išpranašavę.

Daugiau nei 5000 žydų buvo atgabenti į Babiloną, kaip karo belaisviai. Jie atgabeno jaunos ir išsilavinusius, tikėdamiesi rasti naudos tarnauti karalystėje. Tarp jų buvo jaunas vaikinąs vardu Daniėlius. Jis visada laikėsi įsakymų ir buvo paklusnus Abraomo Dievui.

O, Viešpatie, mes esame baudžiami už mūsų tėvų nuodėmes. Padėk mums paklusti tavo įsakymui netgi dabar, šioje svetimoje žemėje.

Daniėlius buvo belaisvis svetimoje žemėje, bet jis nusprendė likti ištikimas savo Dievui. Jo pagrobėjai pastebėjo, kad jis turi gerą dvasią, taigi, jie įstatė jį į ypatingą vietą, kaip vieną iš išmintingų Babilono vyrų.

Mes dėkojame Tau, o Dangaus ir Žemės Viešpatie, visatos karaliau, kad Tu išaugini duoną iš žemės.

Nebukadnecaras, Babilono karalius, pabuvo nuo neįprasto sapno.

Ką jis reiškia? Tikriausiai tokį sapną siunčia dievai, kad atskleistų ateitį.

Jūs esate išminčiai. Jūs tvirtinate, kad dievai kalba su jumis. Dabar pasakykite man, ką aš sapnavau ir ką tai reiškia.

Bet kaip mes galime pasakyti tau sapno reikšmę, jeigu tu nepasakai mums sapno? Niekas negali to padaryti išskyrus dievus.

Tada, o karaliau, tu matei nuo kalno be žmogaus pagalbos atskilusį akmenį. Jis riedėjo žemyn, sutrupino atvaizdo kojas, ir akimirksniu sunaikino visas karalystes.

Akmuo simbolizuoja Dievo Sūnų, kuris ateis į žemę ir įsteigs šlovingą karalystę.

Laikų pabaigoje visi mirusieji bus prikelti teismui. Tie, kurie darė bloga, gaus gėdą ir amžina pasmerkimą. Tie, kurie darė gera, gaus amžina gyvenimą.

Be abejo, tavo pasakyti žodžiai yra iš Dievo. Kaip kitaip tu galėtum detaliai žinoti mano sapną. Aš padarysiu tave visų išminčių valdytoju.

Danielius toliau dirbo Babilone 68 metus. Jis išaiškino daugelį sapnų ir daugelį kartų išpranašavo ateitį. Laikui bėgant karalius Nebukadnecaras mirė ir jo sūnus Belšacaras užėmė jo vietą.

Vieną naktį, kai Belšacaras iškėlė puotą, pasirodė mistiška ranka ir rašė ant sienos. Danielius buvo pašauktas tai paaiškinti. Dievas suteikė jam supratimo šiai nežinomai kalbai.

O, karaliau, tu nusidėjai prieš Dievą. Kaip pranašai išpranašavo, dar šią naktį tavo karalystė yra atimama iš tavęs ir atiduodama medams ir persams.

Pranašai išpranašavo, kad Babilonas žlugs dėl dviejų atidarytų vartų įleisti priešams ir žmonės bus per daug girti, kad tai pastebėtų. Danieliui bekalbant priešai jau ėjo į miestą.

Po to, kai medai ir persai užkariavo Babiloną, Danielius atrado seną knygą, parašytą pranašo Jeremijo, vieną iš Biblijos knygų. Kai jis skaitė, jis buvo šokiruotas sužinodamas, kad Dievas anksčiau buvo numatęs, jog Babilono nelaisvė truks tiksliai 70 metų.

Po to likutis sugrįš į Jeruzalę ir atstitys šventyklos sienas. Skaitydamas toliau jis atrado, kad prieš 200 metų pranašas iš tikrųjų davė persų karaliui vardą, kuris vadovaus jų sugrįžimui.

Dabar turi būti beveik 69 metai... liko tiksliai vieneri metai. Tai sako, kad Kyras yra Dievo tarnas, vykdamas Dievo valią. Jis įsakys, kad mes sugrįžtume į tėvynę! Palaimintas tu esi, o Viešpatie mūsų Dieve, visatos Karaliau.

Kyras išlaisvino žydus po septyniasdešimties metų jų nelaisvės, taip kaip Raštas išpranašavo ir 52,000 sugrįžo atstatyti miestą.

Taip kaip Dievas pažadėjo Abraomui, jis davė mums šią žemę amžinai nuosavybei. Jis įspėjo mūsų tėvus, kad mes būsime perduoti į priešų rankas, jeigu tarnausime kitiems dievams, bet jis pažadėjo niekada neužmiršti savo žmonių. Dievas laikosi savo žodžio. Dabar, kai sugrįžome, mes privalome Jam paklusti.

Mes turime gerai pasiruošti. Pirmiausia mes atstitysime sienas, o tada galėsime pereiti prie šventyklos.

O, Viešpatie, Abraomo Dieve, tu sugrąžinai mus atgal, kaip buvai pažadėjęs. Mokyk mus vaikščioti tavo keliais.

Aš atnešiau šviežio vandens. Pradėkime dirbti.

Danielius buvo labai senas, taigi, jis negrįžo su kitais. Jis vis dar vaidino svarbų, kaip medų-persų imperijos, kuri dabar yra įsikūrusi Babilono mieste, karalių patarėjų vaidmenį. Dievas jam davė dar keletą regėjimų dėl ateities, netgi baigiantis jo dienoms. Viename sapne jis matė metalinį žvėrį. Angelas pasakė jam, ką tai reiškia.

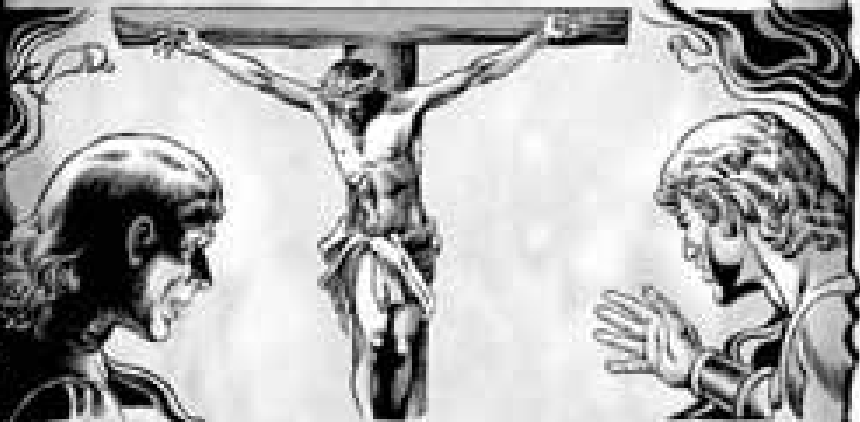
Dievas rodo, kas bus paskutinėmis dienomis. Jis atskleidė Nabukadnecarui, kad ten bus keturios karalystės. Dabar ten yra dvi. Po šios medų-persų imperijos ateis graikų. Ji greitai užkariaus, bet greitai žlugs, ir pasidalins į keturias karalystes, kurios kovos tarpusavyje, kol liks tik dvi. Metų metus jie kariaus į priekį ir atgal, kol juos užkariaus ketvirta karalystė, kurią simbolizuoja šis metalinis žvėris.

Ketvirta karalystė bus kaip geležis, daug galingesnė ir piktesnė, nei visos ankstesnės karalystės. Ji nugalės visas, bet paskutinėmis dienomis ši karalystė suskils į dešimt tautų, ir iš ten iškils žmogus kalbantis apie taiką. Jis yra paskutinis ragas, kuris išauga iš žvėries galvos. Paskutinėmis dienomis, jis meilikaus ir žadės taiką, kad tik užvaldytų ir sunaikintų. Tada šventoje vietoje, žydų šventykloje, jis pastatys pasibjaurėtiną dalyką, iškilmingai padarydamas ją bjauria taip, kad aukojimai liausis. Tada ateis laikas dideliame neramumui visoje žemėje. Bet teisus bus išvaduotas.

Danieliau, Dievas nori, kad tu žinotum, kas turi įvykti ir kada. Nuo to laiko, kai buvo duotas įsakymas atkurti ir atstatyti šventyklą, bus 483 metai, po kurių Mesijas bus nužudytas, kad sumokėtų kainą už žmonių nuodėmes ir tada šventykla dar kartą bus sunaikinta.

Pranašystė bus išpildyta ir Mesijas bus pateptas. Tada bus įvykdytas sutaikinimas už nuodėmės, ir žmogui bus suteiktas amžinas teisingumas.

Taip, kaip Danielius užrašė, Jėzus padarė savo pergalingą įėjimą į Jeruzalę tą pačią dieną, kai buvo pasibaigę 483 metai.

Nuo tada, kai Dievas pasakė Adomui ir Ievai apie moters sėklą, buvo duota daug pranašysčių apie ateinantį Kristų:

Dievas buvo pasakęs Adomui ir Ievai, kad moters sėkla ateis ir sunaikins šėtoną. Dievas pasakė Nojui, kad Mesijas ateis iš Semo šeimos, ne Jefeto ar Chamo. Dievas pasakė Abraomui, kad išlaisvintojas ateis iš jo palikuonių per jo sūnų Izaoką. Dievas pasakė Izaokui, kad jo pažadėtasis ateis per jo sūnų Jokūbą, ir jis pasakė Jokūbui, kad Kristus ateis per Judą.

Zch 9:9 Nuolankus ir joja ant asilo.
Mch 5:1-2 Jo kilmė siekia pradžios laikus, amžinybės dienas.

Pr 49:9-10 Šilojus, Judo sūnus
Iz 7 Skaisti mergelė

Iz 9:1-2 Pagonių Galilėja. (Ji netapo ja iki Kristaus meto.)

Ps 22 Kenčiantis Mesijas

Iz 53 Jis bus atmetas Savo žmonių ir mirs savo rankas, ir kojas atiduodamas perverti.

Jis bus pakabintas nuogas ir trokš vandens, bet vietoj to bus duota gerti rūgštaus vyno.

Jis mirs tarp vagių ir bus palaidotas turtingo vyro kape.

Iz 42:1 Aš suteikiau jam savo dvasią, jis gyvens teisingumą pagonyse.

Iz 49:6 Jis bus šviesa pagonims ir suteiks išgelbėjimą visiems esantiems žemėje.

Iz 42:2-3 Nuolankus pasirodyme.

Danieliaus pranašystės dėl keturių karalysčių išsipildė tiksliai kaip jis išpranašavo. Trys šimtai trisdešimtais metais pr. Kr., Aleksandras didysis iš Graikijos pradėjo žygį, kuris truko septynerius metus, per kuriuos jis užkariavo garsų pasaulį, įskaitant didžiulę medų-persų imperiją. Graikija išsilaikė iki maždaug 167 m. pr. Kr., kai ketvirtoji pasaulio karalystė Roma pradėjo užkariavimą.

Romą, Nabukadnecaro sapne, simbolizavo pėdos ir kojos iš geležies, ir Danieliaus regėjime jo jėga, ir teritorija išaugo kaip metalinio žvėries, taip kaip pranašai išpranašavo. Penktais m. pr. Kr. ji valdė Izraelį su geležine ranka.

7 SKYRIUS: NAUJASIS TESTAMENTAS, KRISTAUS GIMIMAS IR GUNDYMAS

PRAĖJUS 500 METŲ

Praėjo daugiau nei penki šimtai metų nuo Danielliaus pranašysčių. Ketvirtais m. pr. Kr., romėnai žydams suteikė religinę laisvę, bet jie buvo stipriai apmokestinti. Šventykla buvo atstatyta ir buvo žydų gyvenimo centre. Daugelis buvo užmiršę pranašystes apie ateinantį Mesiją, bet kai kurie vis dar laikėsi įstatymo ir laukė Kristaus. Tarp jų buvo vienas pagyvenęs vyras vardu Simeonas. Jis buvo šventas vyras ir troško pamatyti tą, apie kurį kalbėjo pranašai.

Metų metais jis buvo skaitęs pranašystes ir žinojo, kad laikas artėjo. Bet jis buvo senas ir tikriausiai būtų ilgai neišgyvenęs. Buvo praėję 4000 metų, kai Dievas pirmiausia pažadėjo Ievai, kad jos sėkla ateis ir sunaikins šėtono darbus.

Dabar atėjo laikas. Buvo pasiruošusios išsipildyti daugiau nei 350 pranašysčių.

O, Abraomo, Izaoko ir Jokūbo Dieve, aš laukiau Gelbėtojo, bet aš negyvensiu ilgai.

Iš tikrųjų tu negyvensi ilgai, bet tu pamatysi Pažadėtąjį prieš savo mirtį.

Pagal Michėjo 5:2, sūnus yra amžinas, kaip ir Dievas, o kaip dėl pranašystės Psalmių 45:6, kur Dievas vadina Sūnų Dievu?

Tu surasi mažai tokių, kurie sutinka su tavimi, todėl tu neturėtum kalbėti apie tai viešai, nes būsi mirtinai užmėtytas akmenimis.

Tu pamatysi. Prieš mano mirtį Mesijas ateis į šią šventyklą ir aš Jį pamatysiu.

Aš negaliu padėti, bet aš slapta klausiausi jūsų pokalbio. Aš taip pat studijavau Raštus ir prieš 500 metų Danielius pasakė labai įdomių dalykų apie Mesijo atėjimo metą.

Ką tu gali žinoti, ko raštininkai nežino?

Simeonas tyrinėjo Raštus ir rado daugelį pranašysčių apie Kristų.

Simeonai, tu čia ateini kiekviena dieną. Aš ateičiau, jei visi kunigai būtų tokie pamaldūs kaip tu.

Ką Izaijo knygoje parodo ši pranašystė apie Kristų? Ji sako, kad mergelė pastos ir pagimdys berniuką. Tai privalo būti moters sėkla, kaip kalbėjo Ievis.

Taip, ir Izaijas taip pat pasakė, kad jis bus vadinamas Galinguoju Dievu. Bet pranašystes yra sunku suprasti.

Tu žinai, kad jis gali būti teisus.

O kas tu esi? Ką tu žinai apie šiuos dalykus?

Mano tėvas yra raštininkas ir jis parodė man pranašystes. Dievas pasakė Danieliui, kad nuo to laiko, kai buvo paskelbtas įsakymas atstatyti Jeruzalę, iki Mesijas bus nužudytas, bus 483 metai.

Nuo to susitarimo dabar yra praėję 449 metai. Tai lieka tik 34 metai, o tai reiškia, kad Mesijas netgi dabar gali vaikščioti gatvėmis.

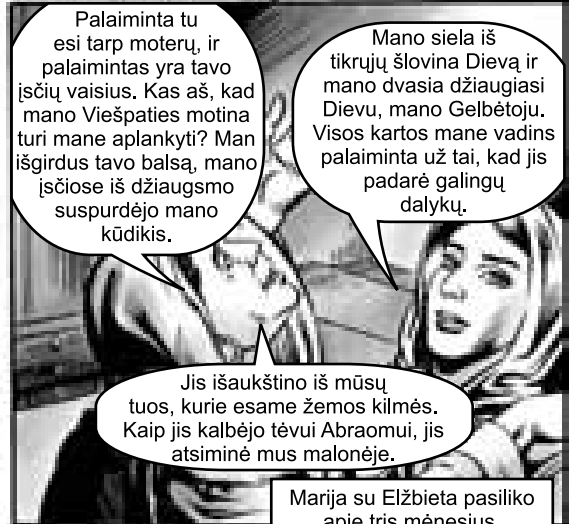
Ne, dar ne. Šventoji Dvasia man apreiškė, kad čia šventykloje, prieš mirtį aš pamatysiu kūdikį Mesiją.

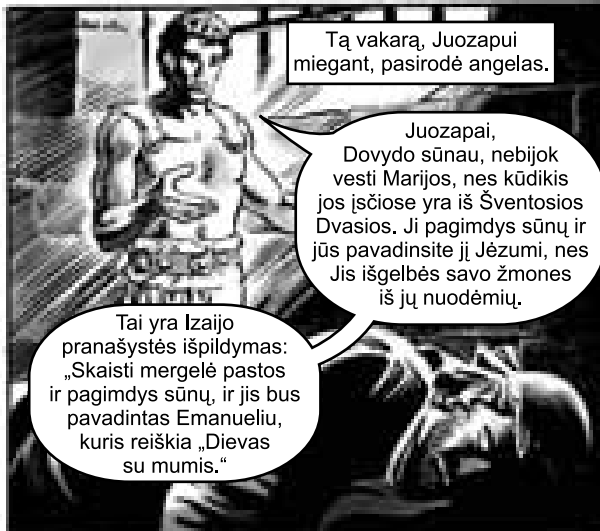
Kaip tu gali žinoti tokius dalykus?

Pamatysi.

Simeonui senstant ir laukiant šventykloje, ieškant pažadėtojo Kristaus, kunigas vardu Zacharijas atėjo į šventyklą melstis. Jis ir jo žmona buvo seni, bet jie niekada neturėjo vaikų.

KA? Tai angelas!

Tūkstančiai angelų!

Nebijok, Dievas atsiuntė mane, kad pasakyčiau tau geras naujienas visiems žmonėms. Ir aš sakau jums, kad šiandieną Dovydo mieste jums gimė Gelbėtojas, kuris yra žydų Mesijas, Viešpats.

Garbė Dievui aukštybėse! Dievas atneša ramybę žemei ir gerą valią žmonėms.

Tai bus jums ženklas, jus rasite kūdikį suvyniotą vystyklusose ir paguldytą ēdžiose.

Ar jūs galite tuo patikėti? Angelai pasirodė mums!

Palauk, kol aš pasakysiu savo žmonai!

Ar tu girdėjai ką jis pasakė? Izraelyje gimė Mesijas.

Aš noriu pamatyti.

Gelbėtojas! Ramybė žmonėms! Kūdikis? Eikime jo pažiūrėti!

Atleiskite už sutrukdyimą, bet angelas pakvietė mus ateiti.

Mesijas!

Kas būtų pagalvojęs, Dievas tampantis kūdikiu?

Juozapai ir Marijai atėjo laikas pristatyti naujagimį kunigui ir paaukoti aukas, kaip reikalauja įstatymas.

Juozapai, tai bus jo pirmasis kartas, kai jis atėjo į šventyklą ir niekas čia nežino, kad Jėzus yra Kristus.

Ne visi. Išskyrus Michėją, kuriam jūs trenkėte ir uždarėte į kalėjimą. Kai žmonės apie tai sužinos, jie nukirs tau galvą.

Simeonas buvo šventykoje.

Štai jis! Mes taip ilgai laukėme!

Kas jis, Marija?

Aš nežinau. Niekas čia mūsų nepažįsta.

Palaimintas tu esi, o Viešpatie, mūsų Dieve. Dabar aš galiu ramiai numirti, nes aš pamaciau tavo išgelbėjimą taip, kaip tu pažadėjai. Jis bus šviesa pagonims, kaip ir Izraelio šlovė.

Bet iš kur tu žinai?

Išgirs mane, šis vaikas privers daugelį Izraelyje iškilti ir kai kuriuos kristi, ir prieš jį bus kalbama.

Taip, ir tavo širdis suduš, kai pamatysi kas jam atsitiks.

Pažiūrėk! Mesijas. Jis atėjo į šią šventyklą. Jis yra tas, apie kurį kalbėjo pranašai.

Tai yra Ona. Ji praleido savo gyvenimą laukdama Mesijo.

Jaunuoli, šis vaikas yra Kristus, pasaulio Gelbėtojas. Jis išgelbės Izraelį iš jų nuodėmių.

Nuo to momento Ona kalbėjo apie jį visiems, kurie ieškojo atpirkimo.

Izraelio Rytų kaimuose buvo išmintingi vyrai, kurie studijavo senuosius raštus ir stengėsi sužinoti apie Dievą. Jie žinojo pranašystę apie ateinantį Gelbėtoją. Sapnuose ir regėjimuose, Dievas atskleidė jiems, kad gimė pažadėtasis. Tuomet jie atrado neįprastą žvaigždę, kuri nukreipė į Izraelio tautą.

Mes turime eiti toli. Tai svetima šalis į kurią mes einame. Mes keliavame daugelį savačių.

Žvaigždė juda toliau. Mes seksime ją tol, kol reikės.

Galiausiai žvaigždė nuvedė jus į Izraelį ir jie nuvyko į Jeruzalę paklausti apie naujagimį karalių.

Karaliau Erode, ten yra trys, labai turtingai atrodantys vyrai iš Tolimųjų Rytų. Jie sako, kad jie ieško naujo Izraelio karaliaus – kūdikio.

Kūdikis? Karalius? Aš esu karalius. Palydėkite juos vidun ir atveskite pas mane vyriausiuosius kunigus ir raštininkus.

Jūs sakote, jog atėjote pamatyti kūdikį karalių? Iš kur jūs žinote tokius dalykus?

Mes matėme jo žvaigždę rytuose ir atėjome jo pagarbinti.

Kur jis yra?

Mes tiksliai nežinome. Štai kodėl mes atėjome pas tave.

Aš privalau pasikviesti mokslininkus. Mes pažiūrėsime, ką jie apie tai žino. Einame su manim į nuošalų kambarį.

Jie sako, kad jie atėjo pagarbinti žydų karaliaus, to, kuris buvo išpranašautas, kad turi ateiti ir išgelbėti žmones. Ar jūsų raštai sako ką nors apie karalių?

Man nerūpi jūsų mokyto nuomonės. Ką tiksliai sako pranašystė?

Taip, daugelis pranašų kalbėjo apie jo atėjimą, bet mes netikime, kad šios pranašystės turi būti suprantamos pažodžiui.

Gerai, pranašas Michėjas sakė, kad Mesijas gims Betliejuje iš Judo giminės.

Paklausykite, aš pats pagarbinsiu karalių. Taigi, kai jūs jį surasite, praneškite man jo buvimo vietą.

Žinoma. Mes pranešime, kai tik jį surasime.

Erodas bijojo gimusio karaliaus, taigi, jis sumanė nužudyti vaiką, kai tik jį suras.

Buvo kažkoks būdas tiems raštininkams tiksliai sužinoti, kur gims vaikas. Bet jie buvo tokie abejingi savo pačių pranašams.

Izraelio pranašų užrašai yra tikslūs. Aš niekada nemačiau tokių detalių pranašysčių.

Pažiūrėk!
Ta pati žvaigždė, kurią matėme rytuose!

Ir vis dėlto, ji nepanaši į jokią kitą žvaigždę, kokią mes kada nors matėme. Ji neįveda kartu su visomis kitomis žvaigždėmis ir yra daug šviesesnė.

Pasižymėk jos vietą ir rytoj mes seksime ją.

Štai, ji yra virš to namo. Bet tai nėra Betliejus! Užtruko keletą mėnesių. Galbūt jie persikėlė.

Tai buvo tokia ilga kelionė ir mes esame beveik ten.

Tai tikrai keista žvaigždė. Ji negali būti nei kiek aukščiau, nei debesys.

Mes nenorime tavęs trukdyti, bet mes keliavome daugelį savačių, kad pamatytume ir pagarbintume naują karalių.

Iš kur jūs sužinojote?

Mes perskaitėme šventuosius visų žmonių raštus. Jūsų pranašai išpranašavo jo atėjimą, ir tuomet pasirodė žvaigždė, kad mus ten nuvestų. Netgi dabar ji yra virš jūsų namo.

Su nuolankumu mes aukojame šias mažas dovanas, kad pagarbintume pasaulio Gelbėtoją. Jis daugelį atgręš į teisingumą.

Tą naktį Dievas kalbėjo išmintingiems vyrams sapne ir pasakė jiems nepasakyti Erodiui kur jie rado vaiką, bet į savo šalį grįžti kitu keliu. Dievas taip pat kalbėjo Juozapui ir liepė jam pabėgti į Egiptą, nes Erodas ieškos vaiko, kad jį nužudytų.

Kai Jėzui buvo dvylika metų, Juozapas nusivedė savo šeimą į Jeruzalę švęsti Paschos. Savo avinėlių jie nešėsi kaip auką už savo nuodėmes.

Jėzau, tu gali nunešti avinėlių kunigams. Jie privalo patvirtinti jį prieš paaukojant jį rytojaus dieną. Mes surasime kokią vietą apsistoti nakčiai.

Tėve, ar aš galiu eiti su Jėzumi pažiūrėti šventyklos?

Praėjus keletui dienų po aukojimo.

Juozapai, aš niekur negaliu rasti Jėzaus. Niekas Jo nematė visą dieną.

Aš manau, kad mes Jį palikome Jeruzalėje.

Bet Jis žinojo, kad mes išvykstame. Aš maniau, kad Jis bus su mūsų giminaičiais.

Mes privalome grįžti atgal ir Jį surasti.

Jūs visi sutinkate, jog Mesijas bus Dovydo sūnus, nes taip sako pranašai. Jūs taip pat sutinkate, kad Dovydas pavadino Jį Viešpačiu, lyg Mesijas būtų Jo Dievas. Tuomet, kaip tuo pat metu Mesijas gali būti Dovydo sūnus ir jo Viešpats, nebent...

Privalai būti atsargus su tokiu samprotavimu, išvada gali būti šventvagystė.

Štai Jis.

Ar Raštai yra tiesa, ar ne. Ar mes tikime tikrai tuo, kas tinka mūsų tradicijoms?

Bet tu sakai, kad tavo aiškinimai yra teisingi. Vyresnieji yra labiau kvalifikuoti, kad suprastų šias galias tiesas.

Nejaugi tiesa yra gili? Ar Raštas nebuvo duotas mūsų supratimui?

Bet tu negali visko aiškinti pažodžiui. Talmudas sako..."

Jis buvo su mumis dvi dienas. Jūs turite labai neįprastą sūnų.

Jėzau, mes tavęs visur ieškojome. Kodėl tu su mumis taip pasielgei?

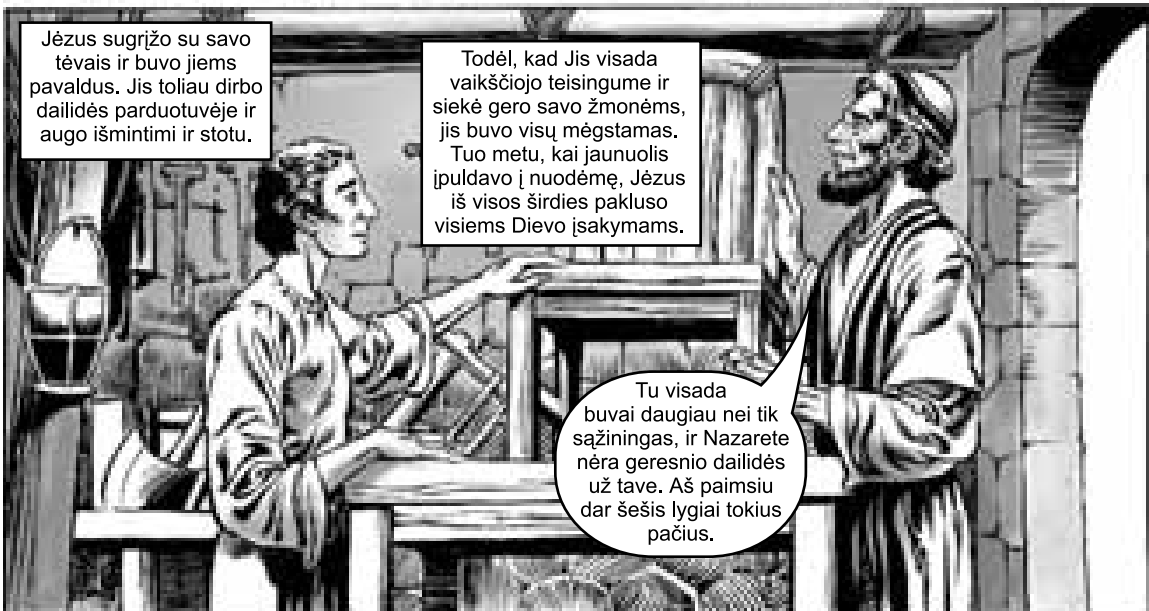

Kodėl jūs visur ieškote? Ar jūs nežinote, kad aš privalau daryti Savo Tėvo darbus?

Aš niekada nemačiau jauno žmogaus, kuris žinotų tiek daug Rašto.

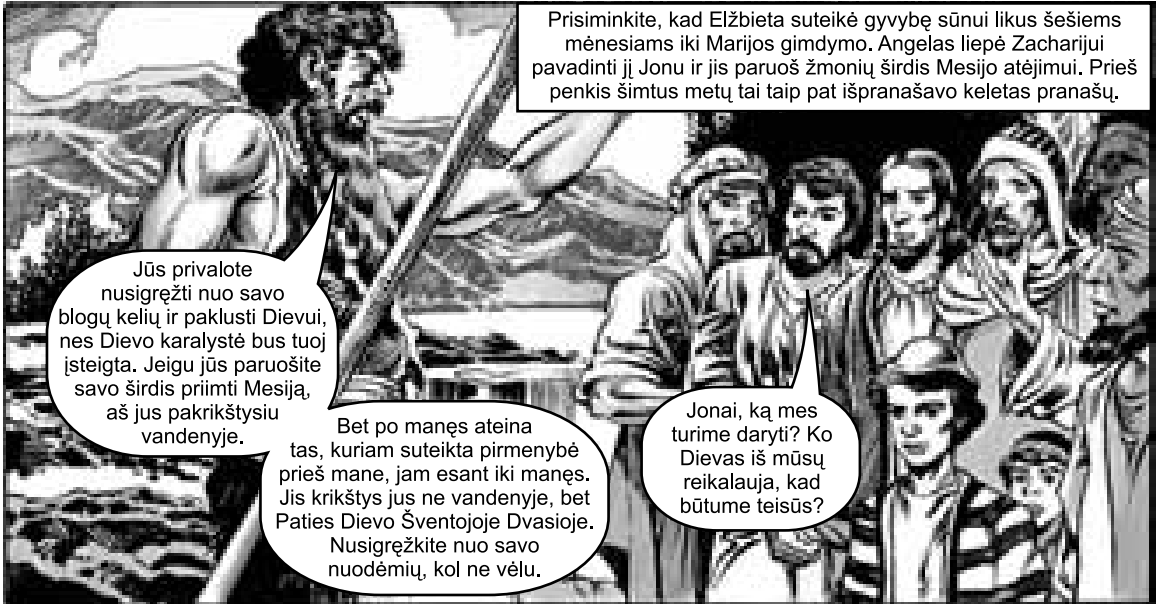
Ką Jis turėjo omenyje: "Jis turi daryti savo Tėvo darbus?" Ar jo tėvas nėra tas, kuris jo ieško?

Jėzus sugrįžo su savo tėvais ir buvo jiems pavaldus. Jis toliau dirbo dailidės parduotuvėje ir augo išmintimi ir stotu.

Todėl, kad Jis visada vaikščiojo teisingume ir siekė gero savo žmonėms, jis buvo visų mėgstamas. Tuo metu, kai jaunuolis įpuzdavo į nuodėmę, Jėzus iš visos širdies pakluso visiems Dievo įsakymams.

Tu visada buvai daugiau nei tik sąžiningas, ir Nazarete nėra geresnio dailidės už tave. Aš paimsiu dar šešis lygiai tokius pačius.

Prisiminkite, kad Elžbieta suteikė gyvybę sūnui likus šešioms mėnesiams iki Marijos gimdymo. Angelas liepė Zacharijui pavadinti jį Jonu ir jis paruoš žmonių širdis Mesijo atėjimui. Prieš penkis šimtus metų tai taip pat išpranašavo keletas pranašų.

Jūs privalote nusigręžti nuo savo blogų kelių ir paklusti Dievui, nes Dievo karalystė bus tuoj įsteigta. Jeigu jūs paruošite savo širdis priimti Mesiją, aš jus pakrikštysiu vandenyje.

Bet po manęs ateina tas, kuriam suteikta pirmenybė prieš mane, jam esant iki manęs. Jis krikštys jus ne vandenyje, bet Paties Dievo Šventojoje Dvasioje. Nusigręžkite nuo savo nuodėmių, kol ne vėlu.

Jonai, ką mes turime daryti? Ko Dievas iš mūsų reikalauja, kad būtume teisūs?

Jeigu jūs turite du apsiaustus ir susitinkate žmogų, kuris neturi nė vieno, atiduokite jam vieną iš savo apsiaustų. Jeigu jūs turite maisto, o kažkas alksta, pamaitinkite jį.

Siekite teisingumo visiems žmonėms.

Jonai, ką ir kam mes privalome dirbti valstybėje, kad patiktume Dievui? Aš esu mokesčių rinkėjas ir Nabalas įprastas darbininkas.

Neimkite kyšių. Nenaudokite savo pareigų reikalauti iš ko nors pinigų. Būkite sąžiningi visuose savo reikaluose.

Aš nesu iš jūsų žmonių ar religijos. Bet aš taip pat norėčiau patikti Dievui. Ką aš turiu daryti?

Neskriauskite tų, kurių valdžia jūs esate ir neovokite arba nenaudokite savo pozicijos paimti pinigus ar nuosavybę iš ko nors. Būkite patenkinti gyvendami iš savo atlygio.

Tas, kuris ateis po manęs yra galingesnis už mane, ir aš nesu vertas atrišti Jo batų raištelį. Jeigu jūs atgailausite ir tikėsite, Jis krikštys jus Šventąja Dvasia.

Jeigu jūs Jį atmesite ir toliau darysite nuodėmes, Jis įmes jus į amžino pasmerkimo ugnį. Dabar pat liaukitės darę nuodėmes.

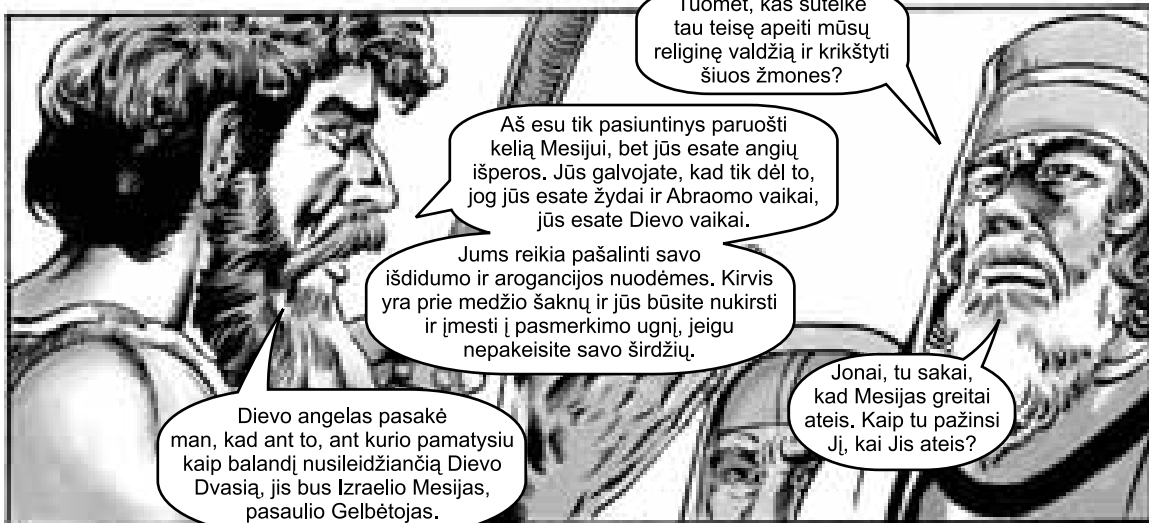

Aš nesu Mesijas.

Kas tu esi, kad tu atėjai skelbti apie Mesiją? Ką tu sakai apie save?

Ar tu esi pranašas apie, kurį Mozė kalbėjo, tas kuris turėjo ateiti ir vesti žmones atgal pas Dievą?

Ne, kaip pranašas Izaijas pasakė: „Aš Esu šaukiantis balsas tyruose, ruošiantis kelią Mesijui.“

Tuomet, kas suteikė tau teisę apeiti mūsų religinę valdžią ir krikštyti šiuos žmones?

Aš esu tik pasiuntinys paruošti kelią Mesijui, bet jūs esate angių išperos. Jūs galvojate, kad tik dėl to, jog jūs esate žydai ir Abraomo vaikai, jūs esate Dievo vaikai.

Jums reikia pašalinti savo išdidumo ir arogancijos nuodėmes. Kirvis yra prie medžio šaknų ir jūs būsite nukirsti ir įmesti į pasmerkimo ugnį, jeigu nepakeisite savo širdžių.

Dievo angelas pasakė man, kad ant to, ant kurio pamatysiu kaip balandį nusileidžiančią Dievo Dvasią, jis bus Izraelio Mesijas, pasaulio Gelbėtojas.

Jonai, tu sakai, kad Mesijas greitai ateis. Kaip tu pažinsi Jį, kai Jis ateis?

Jonas pamokslavo šešis mėnesius ir Jėzus buvo trisdešimties metų.

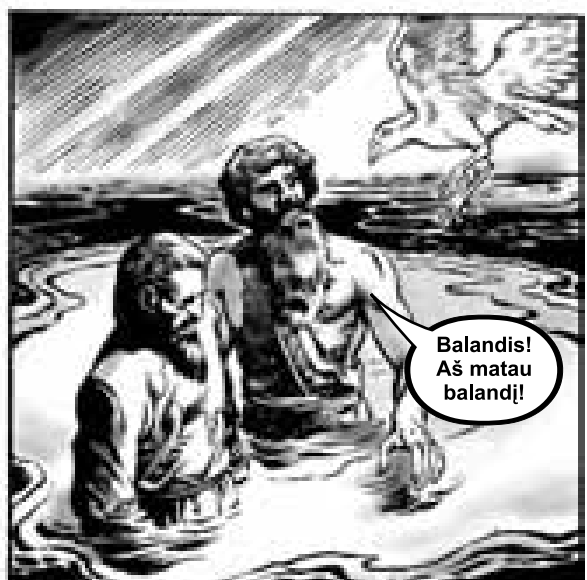
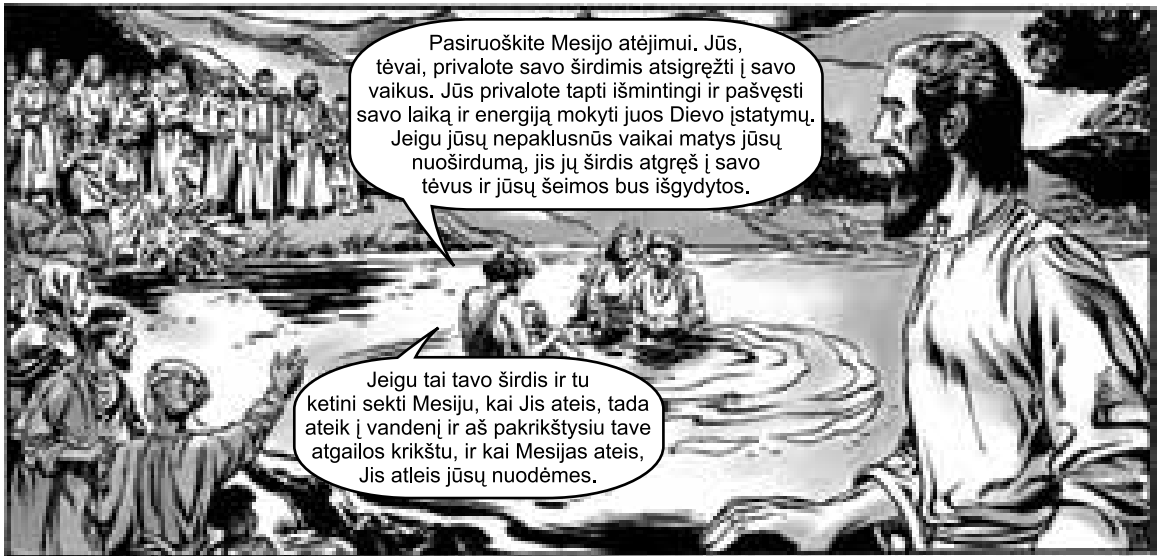
Aš žinojau, kad ateis šis laikas. Angelas Gabrielius pasakė man, kad aš sielvartausiu. Aš norėčiau, kad tavo tėvas, turiu galvoje patėvis, vis dar būtų gyvas, kad tai pamatytų.

Ką tu darysi? Nuo kur pradėsi? Ar eisi į šventyklą?

Ar tu sugrįši manęs aplankyti?

Aš nežinau. Mano Tėvas man parodys. Pirmiausia aš privalau pamatyti Joną, kad jis mane pakrikštytų. Jis paruosė daugelį atgimimo dienai.

Žinoma, mama, aš neapleisiu tavęs, bet tu privalai būti stipri. Visi tie dalykai, kurie man įvyks nebus tau lengvi.

Tu esi
Mesijas! Aš
turėjau žinoti.

Tai yra
mano mylimas
Sūnus, kuriuo aš
gėriusi.

Tai yra Jis,
Dievo Avinėlis, kuris
panaikins viso pasaulio
nuodėmes!

Kristus!

Jis
atėjo!

Dievo
Šventasis!

Jis įsteigs
karalystę!

Šėtonas gundė pirmąjį žmogų Adomą suvalgyti tai, kas uždrausta. Dabar jis mėgina tą patį išbandymą prieš šį nusilpusį ir alkana žmogaus Sūnų.

Tai buvo tikras išbandymas žmogui, kuris 40 dienų nevalgė.

Štai, tu gali paversti šį akmenį į duonos kepalą ir patenkinti savo alkį.

Ne, aš to nedarysiu, kaip Raštas sako, kad žmogus gyvas ne vien duona, bet kiekvienu Dievo pasakytu žodžiu.

Tuomet eime su manimi, aš nusivesiu tave į vietą, kur tu galėsi paklusti Dievui.

Jeigu tu nušoksi nuo čia ir atėję angelai pagaus tave, visi žmonės matys tai ir jie priims tave, kaip Mesiją, aš žinau, kad tai yra tai, dėl ko tu atėjai.

Tu paminėjai Raštą ir Raštas tikrai sako, kad angelai nešios tave ant rankų ir saugos, kad neužsigautum kojos į akmenį. Dabar yra laikas parodyti jiems savo galią.

Raštas taip pat sako, kad „Negundytum Viešpaties savo Dievo.“

Aš žinau, kad tu myli pasaulį ir atėjai jo išgelbėti, taigi aš parodysiu tau kai ką, kas aš manau tau patiks.

Štai dabar, nuo čia mes galime matyti daugelį pasaulio karalysčių. Ar tai nėra absoliuti šlovė? Aš valdau šį pasaulį nuo tada, kai Adomas atgrėžė nugarą tavo valdymui. Žmonės man jį atiduoda vėl ir vėl. Jis visas yra mano. Aš esu šio pasaulio dievas, o ne tu,

bet aš atiduočiau visa tai tau... su viena sąlyga. Jeigu tu tik šį kartą parklupsis ir pagarbinsi mane, aš užleisiu tau savo valdžią prieš šį pasaulį ir tu galėsi turėti jį ir viską jame. Ką pasakysi?

Raštas sako: „Tu turi garbinti tikrai Jehovą Dievą ir netarnauti niekam kitam, išskyrus jį.“ Tu nupuolei, dabar pasišalink iš čia.

Šėtonas pasitraukė nuo Jėzaus. Pirmą kartą žmonijos istorijoje Šėtonas susirėmė su žmogumi, kurio negalėjo apgauti. Jėzus išlaikė išbandymą. Žemėje dabar buvo vienas žmogus, visiškai atsidavęs Dievui.

Keturiasdešimtą dieną išbandymas baigėsi, bet Jėzus buvo per silpnas eiti toliau.

Angelai atėjo su maistu ir vandeniu, ir patarnavo Jam. Kai Jo kūnas sustiprėjo, Jis sugrįžo kur Jonas pamokslavo.

...ν προς τον θεον και θεος ην
...γος ουτος ην εν αρχη προς τ
...εον παντα δι αυτου εγενετο κ
...ωρις αυτου εγενετο ουδε εν
...αν εν αυτοις ουκ ην και η

**8 SKYRIUS:
ŽEMIŠKOJI TARNYSTĖ**

...το ου κατελαρον εγενετο ανθρωπω
...εσταλμενος παρα θεου ονομα αι

Natanaeli,
kur tu?

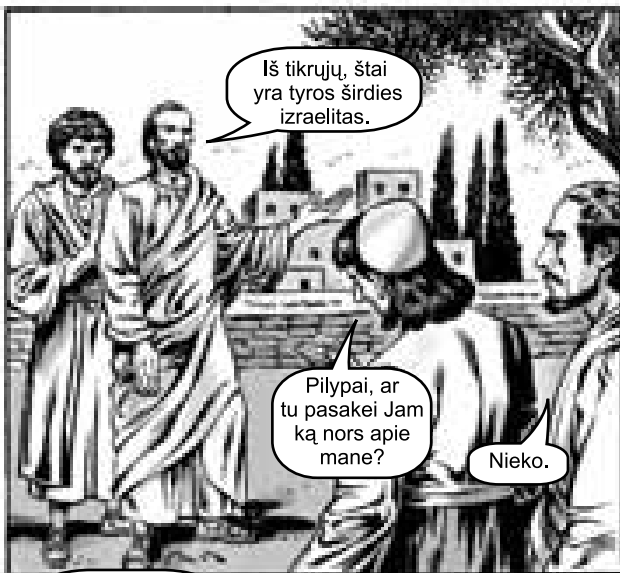
Čia, mano
brolau.

Natanaeli, mes
radome Jį, apie kurį
rašė Mozė ir pranašai,
Jėzų iš Nazareto,
Juozapo sūnų.

Mesiją? Jūs kalbėjote
su Juo? Bet Nazaretas? Joks geras
žmogus niekada iš ten neatėjo. Kaip
Mesijas galėjo ateiti iš tokios varganos,
neišprusios vietos? Jis privalėjo
gimti Judo Betliejuje.

Eime, pats
pamatysi. Jonas liudijo
apie Jį ir Andriejus
yra su Juo.

Iš tikrųjų, štai
yra tyros širdies
izraelitas.

Pilypai, ar
tu pasakei Jam
ką nors apie
mane?

Nieko.

Tu nepažįsti
manęs, kaip tu gali
sakyti, jog aš turiu
tyrą širdį?

Prieš Pilypui
pašaukiant tave, aš
mačiau tave ten, kai
tu vis dar sėdėjai
po figmedžiu.

Kaip tu galėjai
mane matyti?
Niekas nežinojo,
kur aš buvau?

Tu esi Dievo
Sūnus. Tu esi
Izraelio Karalius.

Ar tai daro tau įspūdį?
Tu pamatysi didesnių stebuklų,
nei šis. Tu pamatysi atvirą dangų
ir Dievo angelus pakylančius ir
nusileidžiančius ant manęs. Ateik.
Mes turime daug ką nuveikti.

Andriejus taip pat nuvyko ieškoti savo brolio, kad pasakytų jam apie Jėzų.

Petrai, mes radome Mesiją, apie kurį Jonas kalbėjo.

Kada? Kur? Koks Jis? Ar yra sekančių Juo?

Eime ir pamatysi.

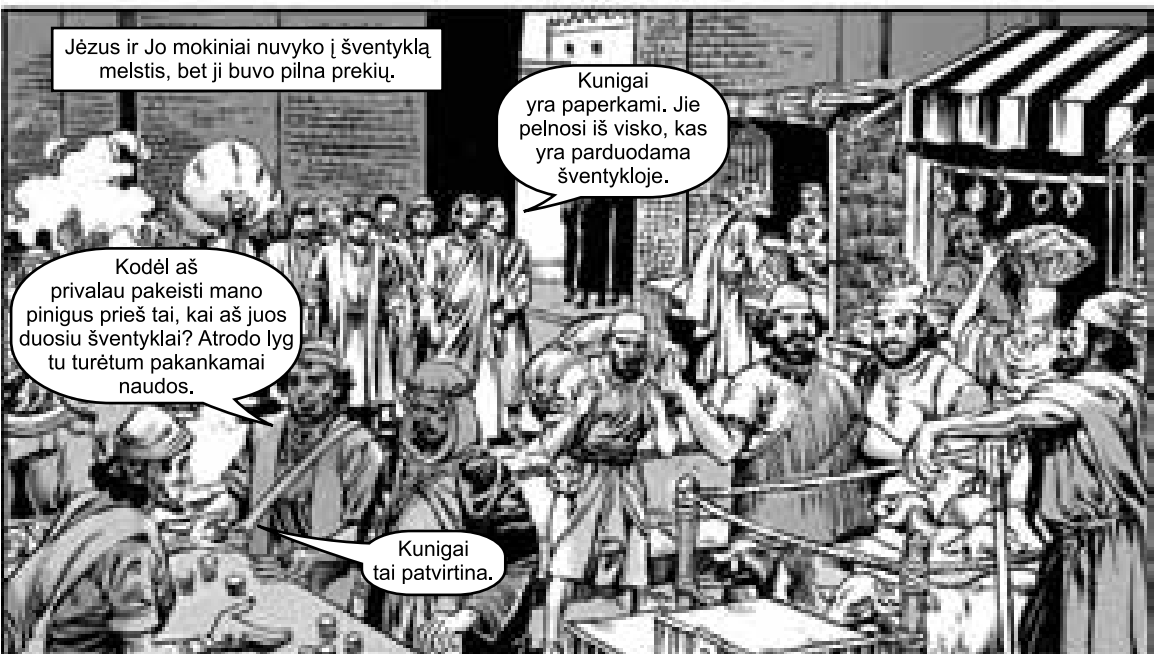

Tu esi Simonas, Jonos sūnus, bet tu būsi vadinamas Petru.

Aš perduosiu valtį savo šeimai ir seksiu tavimi.

Greitai Jėzus išsirinko dvylika vyrų, kurie sekė Juo ir klausė Jo mokymų. Jie bus vadinami dvylika mokinių. Jie keliavo iš miesto į miestą skelbdami karalystės evangeliją.

Jėzus ir Jo mokiniai nuvyko į šventyklą melstis, bet ji buvo pilna prekių.

Kunigai yra paperkami. Jie pelnosi iš visko, kas yra parduodama šventykloje.

Kodėl aš privalau pakeisti mano pinigus prieš tai, kai aš juos duosiu šventyklai? Atrodo lyg tu turėtum pakankamai naudos.

Kunigai tai patvirtina.

Kitą kartą,
kai jūs ateisite į
mano Tėvo namus,
teglu tai bus jūsų
nuodėmių
išpažinimas.

Ar jūs
prisimenate
tą ištrauką, kurią
pasakė Dovydas
apie Mesiją?

Taip, uolumas
dėl Tavo namų
sugraužė mane, Tave
plūstančių keiksmų
krito ant manęs.

Tu žinai, jog
raštininkai moko, kad kai
Mesijas ateis, Jis nelauktai
ateis į šią šventyklą.

Aš spėju, kad tu
esi Jėzus iš Nazareto, apie
kurį kalba Jonas. Tu šiandieną
sukėlei daug problemų. Kokį
ženklą mums parodysi?

Įrodymą, kad aš esu
Mesijas pamatysite, kai
sunaikinsite šią šventyklą. Ir per
tris dienas aš ją atstatysiu.

Šiai šventyklai
pastatyti reikėjo 46 metų,
o tu galvoji, kad galėsi ją
atstatyti per tris dienas?
Tai absurdiška!

Tu sugrįši
čia ir mes tave
suimsime.

Jėzus kalbėjo apie Savo kūno šventyklą, bet Jis nepaaiškino, nes nenorėjo, kad jie suprastų.

Jėzus ir Jo mokiniai paliko Jeruzalę ir nuvyko atgal į Nazareto šiaurę, Jėzaus gimtąjį miestą.

O, Jėzau, tu sugrįžai namo. Pakviesk visus savo draugus ir mes paruošime jiems gero maisto.

Motina, mes užtruksime čia trumpai – tik per savaitę.

Pagal Savo paprotį, per savaitę, Jėzus nuvyko į sinagogą.

Mes taip džiaugiamės matydami su savo draugais sugrįžusį vieną iš mūsų. Mes išgirstame keistų dalykų apie juos. Mes norėtume vėliau apie tai išgirsti daugiau.

Bet dabar, Jėzau, ar nesuteiktum mums šiandieną garbės paskaityti iš Rašto?

Jėzus atsivertė pranašą Izaiją ir rado gerai žinomą pranašystę apie Mesiją.

Viešpaties Dvasia ant manęs, nes Jis patepė mane skelbti Gerąją Naujieną vargšams, suteikti akliesiems regėjimo, siuntė vaduoti prislėgtųjų ir skelbti, kad atėjo laikas Dievui suteikti išgelbėjimą Savo žmonėms.

Šiandieną ši pranašystė yra išpildyta.

Jūs esate girdėję, kaip pasakyta nesvetimauti, bet Aš sakau, jeigu jūs geidulingai žiūrite į moterį, jau svetimaujate savo širdyje.

Religiniai vadovai tikrai iš išorės atrodo gerai, bet viduje pilni nešvarumų. Jie yra kaip pabaltinti kapi.

Išorėje jie atrodo gerai, bet viduje pilni numirėlių kaulų. Jeigu jūs nesate teisingesni už juos, jūs niekada neįeisite į mano karalystę.

Yra platus kelias, kuris veda į sunaikinimą ir yra daug juo keliaujančių.

Aš esu durys į dangų. Jeigu jūs eisite per mane, jūs gausite amžiną gyvenimą. Jeigu jūs stengiatės eiti kitu keliu, jūs mirsite savo nuodėmėse.

Kodėl tu gydai sabato dieną? Mozė įsakė, kad nedirbtume per sabatą.

Mano Tėvas atsiuntė mane į pasaulį atlikti Jo darbo. Aš darau tik tai, ką Jis pasako man daryti.

Tu darai save lygų Dievui. Tai yra šventvagystė, baudžiama mirtimi!

Dangiškasis Tėvas yra Tas, kurį visi žmonės privalo garbinti ir pagerbti Sūnų, kaip gerbia Tėvą.

Ateis laikas, kai mirusieji kapuose išgirs mano balsą ir prisikels iš mirties; kai kurie amžinam gyvenimui, o kai kurie amžinam pasmerkimui.

Tikrai tai yra Mesijas. Pirmiausia stebuklai, o dabar Jis sako tokią drąsų pareiškimą.

Jis yra kitoks, nei religiniai vadovai. Jis kalba su valdžia. Aš bijau, kad jie Jį nužudys.

Aš privalau eiti ir pasakyti savo žmonai.

Šeimininke, čia yra fariziejus norintis tave pamatyti. Jis yra žydų valdytojas, labai svarbus žmogus.

Kodėl jis atėjo naktį? Ar jis gėdijasi, kad kas nors nepamatytų jo kalbančio su Jėzumi?

Aš eisiu ir asmeniškai su juo pakalbėsiu.

Šeimininke, mes, žydų valdytojai, žinome, kad tu esi mokytojas atėjęs nuo Dievo, nes nė vienas žmogus negali padaryti stebuklų, kuriuos tu darai, jei Dievas nebūtų su juo.

Jeį nesi gimęs dar kartą, tu nematysi Dievo Karalystės.

Ar tu sakai man, kad aš turiu įeiti į savo motinos įsčias ir antrą kartą išeiti?

Ne, kūnas duoda gimimą kūnui, o Šventoji Dvasia duoda gimimą dvasiai. Nikodemai, paklausyk ką aš tau sakau. Privalai gimti dar kartą.

Kaip šis naujas gimimas gali įvykti?

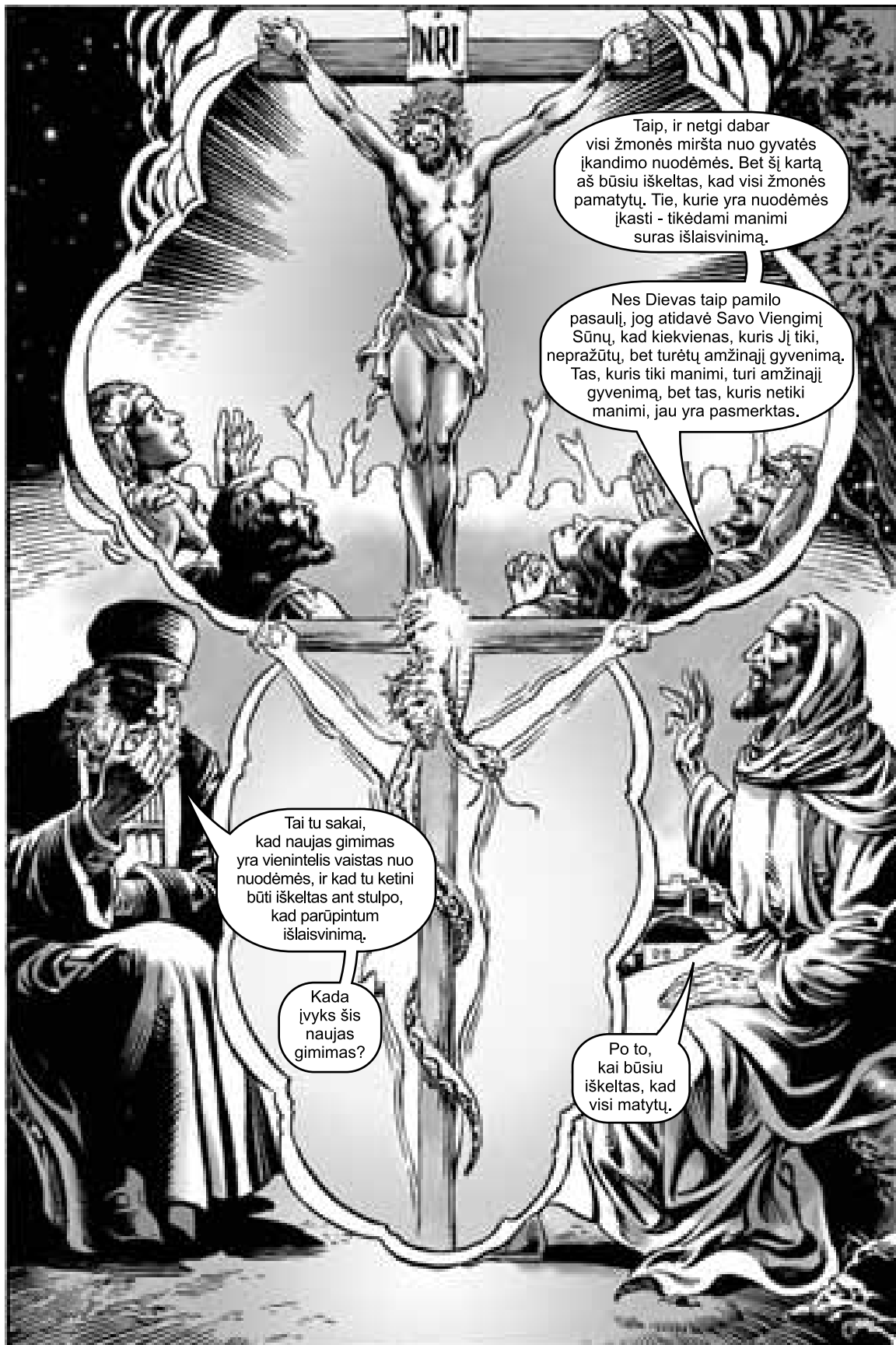

Dvasinis gimimas, apie kurį aš kalbu, yra paslaptingas kaip vėjas, bet mes jį jaučiame. Kad įeitur į Dievo karalystę, šį gimimą privalai gauti iš viršaus.

Kaip Mozė dykumoje iškėlė gyvatę, taip aš privalau būti iškeltas.

Bet jie mirė nuo gyvatės įkandimo, nes jie nusidėjo prieš Dievą. Kai jie pažvelgė į varinę gyvatę - iškarto buvo išgydyti.

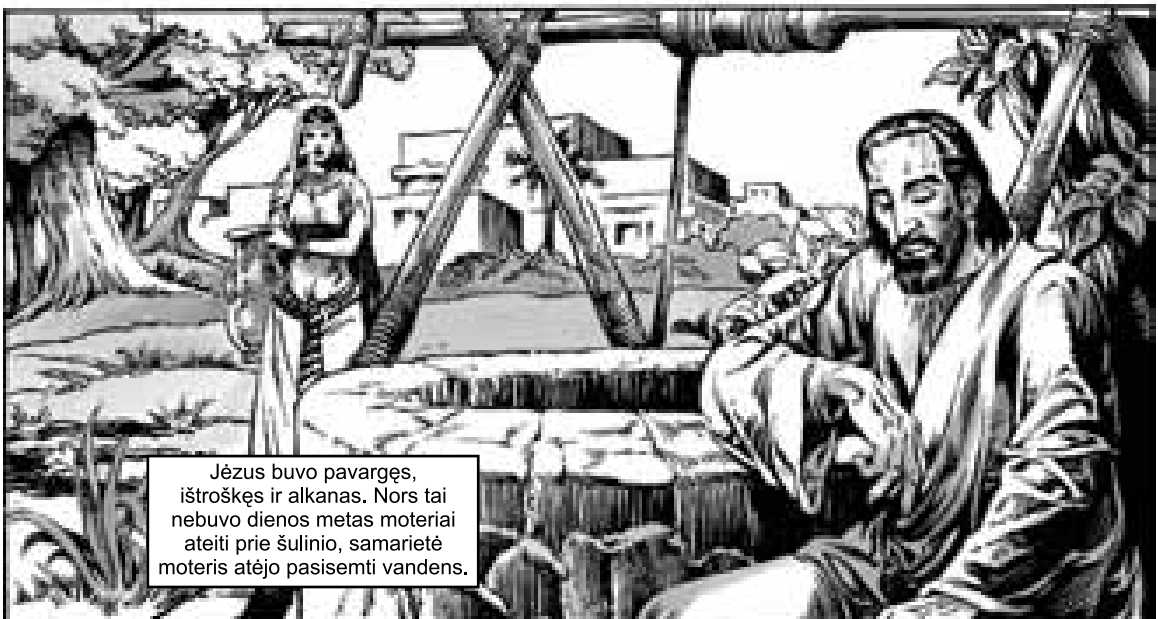
Taip, ir netgi dabar visi žmonės miršta nuo gyvatės įkandimo nuodėmės. Bet šį kartą aš būsiu iškeltas, kad visi žmonės pamatytų. Tie, kurie yra nuodėmės įkasti - tikėdami manimi suras išlaisvinimą.

Nes Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė Savo Viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris Jį tiki, nepražūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą. Tas, kuris tiki manimi, turi amžinąjį gyvenimą, bet tas, kuris netiki manimi, jau yra pasmerktas.

Tai tu sakai, kad naujas gimimas yra vienintelis vaistas nuo nuodėmės, ir kad tu ketini būti iškeltas ant stulpo, kad parūpintum išlaisvinimą.

Kada įvyks šis naujas gimimas?

Po to, kai būsiu iškeltas, kad visi matytų.

Kartą Jėzus ir Jo mokiniai stovėjo ant kalvos žvelgdami į Galilėjos ežerą. Keletas tūkstančių žmonių išėjo iš miestų išgirsti Jį mokant.

Kai duodate pinigų vargšams, nedarykite to viešai, kur kiti galėtų jus matyti.

Kai jūs darote religinius dalykus, kad jus galėtų garbinti ir žavėtis jumis kiti žmonės, Dievas jums neatlygins danguje. Taigi, neleiskite jūsų dešinei rankai žinoti ką daro jūsų kairė ranka.

Kai jūs meldžiatės, nebūkite kaip religiniai veidmainiai, kurie meldžiasi viešai, kad kiti žmonės juos matytų.

Ir kai meldžiatės, nedaugiažodžiaukite, kaip daro jūsų religiniai vadovai, kaip jie stovi viešose vietose ir parodo savo dievobaimingumą.

Neišvaistykite visos savo energijos ir laiko stengdamiesi praturtėti. Turtingi žmonės turi daugiau rūpesčių, nei kiti ir jie savo turtus myli taip stipriai, jog sunku jiems iesti į dangų.

Nekraukite savo lobių šiame pasaulyje, bet kraukite lobius danguje, kur jie truks amžinai. Jūs negalite tarnauti dviems šeimininkams, Dievui ir pinigams. Jūs užbaigsite nekęsdami vieno ir mylėdami kita.

Šeimininke, jau yra vėlu ir žmonės buvo su mumis visą dieną. Jie tikriausiai yra alkani, ir yra per toli iki kokio nors miesto, kur jie galėtų nusipirkti maisto. Tu privalai juos dabar paleisti, kad jie galėtų nusipirkti maisto.

Tu privalai juos dabar paleisti, kad jie galėtų nusipirkti maisto.

Šeimininke, jūs galite paimti mano pietus. Mano motina paruošė man penkis kepalus duonos ir dvi mažas žuvis.

Pasodink visus ir mes jiems patarnausime.

Su kuo?

Pažiūrėkime.
Atrodo, kad mes
turime žuvį ir
duoną.

Bet šeimininke,
reikia pamaitinti ne
viena žmogų, bet
mažiausiai 5000.

Paimk dvylika
didelių pintinių ir
pasiruošk išdalinti
maistą.

Palaimintas
esu Tu, o
Viešpatie, mūsų
Dieve, Visatos
Karaliau, kuris
užaugini duoną
iš žemės.

Ką jis daro,
įdėdamas tuos
menkus pietus
į tą didelę
pintinę?

Pažiūrėkite į
tai! Iš kur atsirado
visas šis maistas?

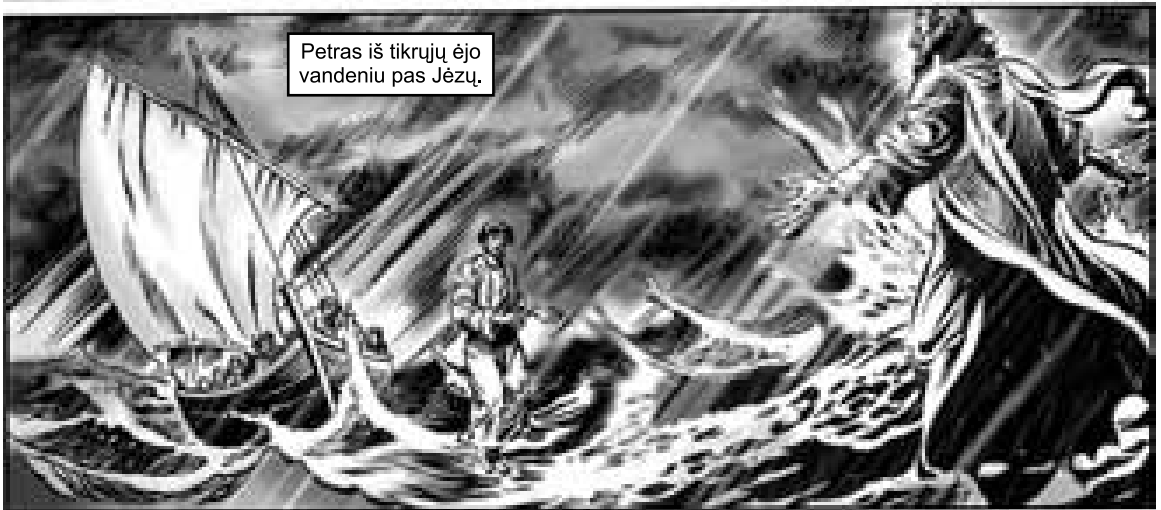

Aš niekada nemačiau tokios stiprios audros.

Mes daugiau neišsilaikysime.

Jis sako, kad Dievas yra Jo Tėvas. Jis padaro save lygų Dievui.

Laikykite jį! Jis turi būti užmėtytas akmenimis.

Užmuškite jį!

Jūs užmušite žmogų dėl to, kad jis išgydė per savaitą?

Jis kalba prieš įstatymą.

Jis nieko nepasakė prieš įstatymą.

Paklausykite, ką Jis turi pasakyti.

Išgirskite mane. Jūs nustebote, nes aš padariau šį vieną stebuklą. Jūs pamatysite daugelį stebuklų didesnių už šį. Kai mano tėvas prikelia iš mirties, jis davė man tą pačią valdžią. Tėvas davė man visišką valdžią visam šiam pasauliui.

Jeigu jūs negerbiate manęs, jūs negerbiate Dievo. Iš tikrųjų aš sakau jums, tas, kuris tiki manimi, tas tiki Juo, kad Jis atsiuntė mane ir turės amžinąjį gyvenimą.

Kaip tu gali duoti amžinąjį gyvenimą?

Ateis laikas, kai mirusieji išgirs mano balsą ir prisikels iš kapų. Tie, kurie darė gera, bus prikelti amžinam gyvenimui, bet tie, kurie darė bloga, bus įmesti į amžinąjį pasmerkimą į ugnies ežerą.

Tai šventvagystė, nė vienas žmogus negali prikelti iš mirties. Tiktai Dievas gali duoti amžinąjį gyvenimą.

Jūs netikite manimi, bet Jonas ir Raštas išpranašavo mano atėjimą. Paieškokite Rašte, kaip daugelis pranašų liudija apie mane.

Nemanykite, kad aš kaltinsiu jus prieš Dievą. Mozės įsakymai, kurių jūs turite nesėkmingai laikytis, liudys prieš jus.

Tai yra tas, kurį jie stengiasi nužudyti, tačiau jis kalba drąsiai ir jie nieko nedaro. Ar valdytojai žino, kad jis iš tikrųjų yra tas pats Kristus, Izraelio Mesijas?

Raštininkai moko, kad mes nežinosime iš kur Mesijas ateina, bet mes žinome, kad šis vyras yra dailidės sūnus iš Galilėjos.

Jūs sakote, kad pažįstate mane ir žinote iš kur aš atėjau. Aš pats neatėjau į šią žemę. Mano Tėvas; atsiuntė mane, bet jūs nepažįstate mano Tėvo, bet aš jį pažįstu ir Jis atsiuntė jums mane.

Kaip Jis išgirdo mane?

Jis viską žino.

Tai yra Mesijas, kuris buvo išpranašautas, kad turi ateiti!

Ar jūs manote, kad Mesijas padarytų daugiau stebuklų negu šis vyras padarė?

Eikite nedelsiant ir suimkite šį šventvagišką vyrą.

Žmonės tiki Juo. Jis privalo būti nutildytas.

Šį kartą tai atrodo rimta.

Panašiai pasielgė kaip levitas, žmogus, išrinktas tarnauti šventykloje, praėjo ir tik trumpam sustojo pažiūrėti į sužeistą žmogų, bet jis jam nepadėjo.

Kas yra gera sakyti, kad myli, jeigu nesimato meilės darbų? Jeigu nemyli savo artimo, tu nemyli Dievo.

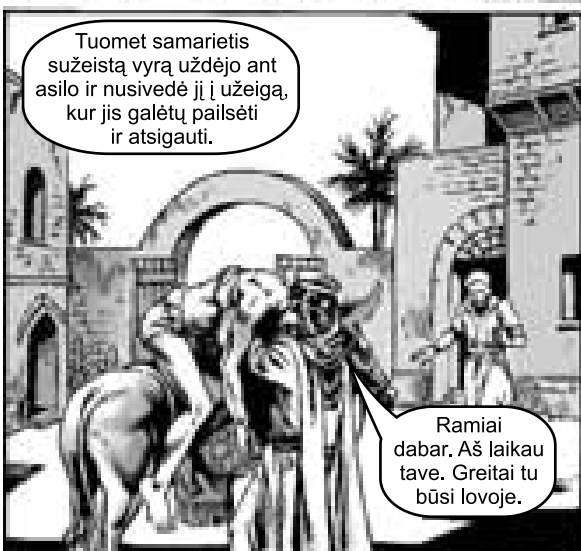

Tuomet samarietis praėjo tuo keliu – žmogus, žydų nekenčiamas ir laikomas nešvariu. Kai jis pamatė sužeistą vyrą, apiplėštą ir gulintį ant kelio, jis negalvojo apie faktą, kad vyras buvo žydas.

Samarietis pasigailėjo jo ir sustojo jam padėti.

Samarietis išvalė ir sutvarstė vyro žaizdas. Jo meilė nebuvo žodžiais, bet veiksmais.

Tuomet samarietis sužeistą vyrą uždėjo ant asilo ir nusivedė jį į užeigą, kur jis galėtų pailsėti ir atsigauti.

Ramiai dabar. Aš laikau tave. Greitai tu būsi lovoje.

Aš sumokėsiu už dvi savaites, už kambarį ir maistą. Jeigu ši priežiūra kainuos daugiau, aš sumokėsiu, kai vėl praeisiu šiuo keliu.

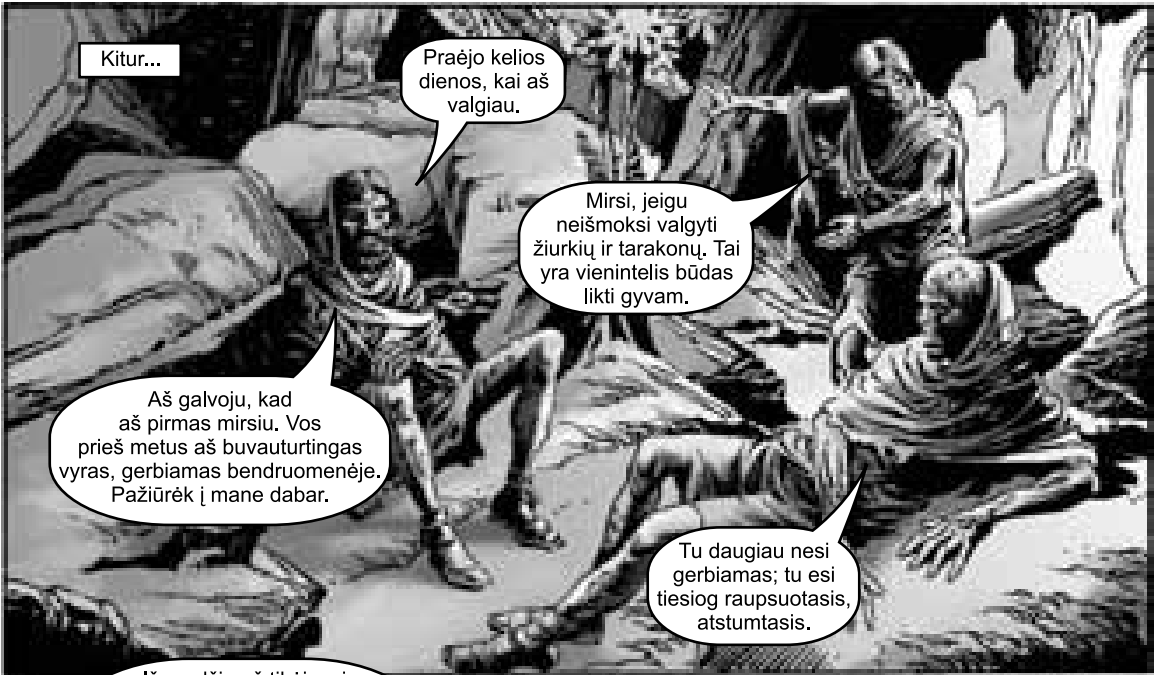

αρχή ην ο κόσμος και ο κόσμος
προς τον Θεον και Θεος ην

**9 SKYRIUS:
STEBUKLAI IR PALYGINIMAI**

ον παντα...
ωρις αυτου εγενετο ουδε εν ο

Kitur...

Praėjo kelios dienos, kai aš valgiau.

Mirsi, jeigu neišmoksi valgyti žiurkių ir tarakonų. Tai yra vienintelis būdas likti gyvam.

Aš galvoju, kad aš pirmas mirsiu. Vos prieš metus aš buvau turtingas vyras, gerbiamas bendruomenėje. Pažiūrėk į mane dabar.

Tu daugiau nesi gerbiamas; tu esi tiesiog raupsuotasis, atstumtasis.

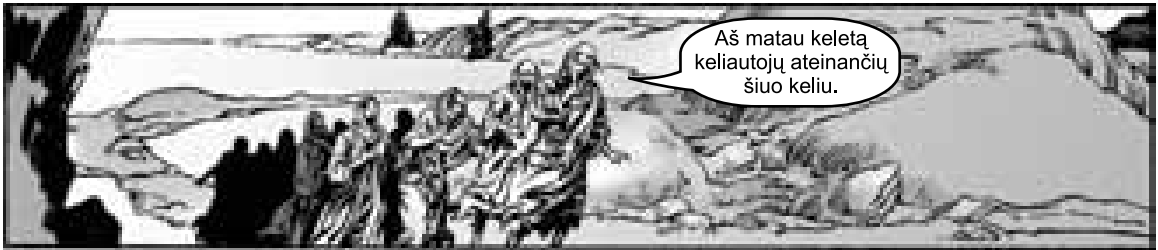
Iš pradžių aš tikėjausi, kad vieną dieną aš galėsiu pasveikti ir galėsiu sugrįžti pas savo žmoną ir vaikus. Bet dabar aš esu čia dešimt metų, ir nežinau nė vieno, kas būtų pasveikęs ir sugrįžęs į visuomenę.

Ai, liaukis savęs gailėtis. Niekam nerūpi, netgi Dievui. Eikime pažiūrėti ar mes galime maldauti ko nors pavalgyti.

Iš pradžių mano žmona atvedė mano vaikus ir kalbėdami stovėjo atokiau nuo manęs, bet jie pradėjo vis rečiau ir rečiau ateiti. Vaikai dabar yra suaugę. Jie neatpažintų manęs jeigu pamatytų. Tai yra blogiau, nei būti mirusiam.

Šiandieną mes ketiname eiti pagrindiniu keliu, pažiūrėti ar mes negalime gauti trupčio užuojautos.

Mes keliausime kartu, galbūt bus saugiau. Priekyje matau daugiau žmonių.

Aš matau keletą keliautojų ateinančių šiuo keliu.

Pažvelk!

Tai vėl tie patys berniukai.

Nešdinkitės iš čia, jūs purvini raupsuotieji. Eikit kur nors ir mirkit.

Jūs purvins lervos! Dievas jus baudžia.

**Bėk!
Bėk!**

Nešvarūs!
Nešvarūs, mesesame visi nešvarūs.

Tai raupsuotieji. Neleisk jiems prieiti prie tavęs. Tu gali pasigauti ligą.

Ar gali būti maloningas? Ar galite kiekvienam iš mūsų sušelpiti po vieną kąsnį?

Duok jam ką nors, kad jie galėtų išsinešdinti.

Atsitraukite. Jūs esate nešvarūs!

Pasitraukite ir mes paliksime tai čia, ant žemės.

Dabar niekas nesiartinkite. Leiskite man pirmam išeiti.

Amžinas

Vyras paklausė Jėzaus, ar daugelis įeis į amžinąjį gyvenimą. Jėzus atsakė:

Aš sakau tau, kelias į amžinąjį gyvenimą yra sunkus ir siauras, ir tik nedaugelis jį suranda. Bet kelias, kuris veda į sunaikinimą yra platus ir pilnas žmonių pakeliui į amžiną pasmerkimą.

Eikite per ankštus vartus, nes daugelis ieškos gyvenimo ir nepavyks. Kai ateis teismo diena, daugelis maldaus Dievo sakydami: „Šeimininke, tikrai aš priklausiau tau. Aš buvau religingas vyras. Aš pasninkavau ir meldžiausi. Aš daviau pinigų paremti religijai. Aš pranašavau tavo vardu ir išvariau demonus.“

Tuomet Aš jiems atsakysiu: „Aš niekada tavęs nepažinojau. Atsiskirkite nuo manęs prakeiktieji amžinai ugniai. Ten bus verksmas ir dantų griežimas.“

Tai yra vieta, kur jų sielos niekada nemiršta ir ugnis niekada neužgesa. Jų kentėjimų dėmai kils per amžių amžius.

Kai turtuolio laidotuvių procesija važiavo iš miesto, jie pastebėjo, kad vargšas Lozorius taip pat buvo miręs.

Tai yra senas vargšas, Lozorius. Jis taip pat nakčia mirė. Jis atrodo toks ramus.

Lozorius kūnas buvo vežimu nuvežtas į vietą, kur išmesdavo ir sudegindavo gyvulius. Nebuvo nei laidotuvių, nei kas nors apraudotų jo išėjimą.

Bet atėjo angelai ir nunešė Lozorijų į dangų.

Lozoriau, mūsų brole, sveikas atvykęs namo. Tu niekada daugiau nebealksi ir tavo kūnas nepatirs skausmo. Eime, mes turime tau paruoštą stalą.

Oho! Kokia išvyka! Niekada nemaniau, kad daug smagiau bus būti mirusiam!

Turtuolis buvo puikiausiai palaidotas nuostabiame kape, ir visi kas mylėjo jo pinigus atėjo pažiūrėti, ką savo valia jis jiems paliko.

Jis buvo geras žmogus. Kartais jis atrodė griežtas tiems, kurie jį mylėjo, bet mes visada prisiminsime, kad jis mylėjo savo tautą ir buvo sąžiningas.

Jis išėjo savo atlygio. Tegul jo siela ilsisi amžinoje ramybėje.

Bet, kai turtuolis mirė, jis pamatė, jog jis yra įmestas į bedugnę.

Padėkit man! O Dieve, kas nors padėkit man! Aš esu liepsnose!

Tėve Abraome, būk man maloningas. Aš matau ten Lozorių. Atsiųsk jį man, kad suvilgęs vandenyje piršto galą, atvėsintų man liežuvį, nes aš baisiai kenčiu šiose liepsnose!

Sūnau, aš padėčiau tau, jeigu galėčiau, bet tarp mūsų yra milžiniška praraja su ugnies ežeru apačioje. Mes negalime pereiti tau padėti, nei tu negali pereiti į šią pusę.

Tada nusiųsk Lozorių į mano tėvo namus, kad paliudytų mano penkiems broliams, kad jie nepakliūtų į šią baisią kančių vietą.

Jie turi Mozės ir pranašų Raštus. Tegul jie tiki Raštu.

Bet jiems to neužtenka. Jeigu jie pamatytų prisikėlimo stebuklą, jie atgailautų dėl savo netikėjimo.

Jeigu jie netiki Raštu, jie nepatikėtų, jeigu pamatytų ką nors prisikėlusį iš mirties. Tau per vėlu. Jie privalo priimti savo pačių sprendimus. Apgailestauju. Nieko negaliu padaryti.

Šeimininke, aš mačiau kas įvyko. Tai nuostabu. Mūsų religiniai vadovai būtų ignoravę Mariją Magdalietę dienos metu, bet kai, kurie būtų atėję pas ją naktį. Tu suteikei jai naują gyvenimą.

Ar Tu ir Tavo mokiniai neužeitumėte į mano namus ir nepavalgytumėte? Aš norėčiau, kad mano draugai išgirstų daugiau apie tai.

Mes ateisime.

Pasakyk mums Jėzau, kaip žmogus gali būti sąžiningas ir tyras šioje korumpuotoje visuomenėje? Mes badautume, jeigu truputį nenukryptume nuo įstatymo.

Nedirbkite dėl prazūstančių dalykų, bet dėl tų, kurie išlieka amžinai. Negalvokite apie savo turtus, bet galvokite, kaip jūs galite būti palaiminimas kitiems.

Gyvenimas yra daugiau nei maistas ir drabužiai. Jeigu Dievas aprenčia laukų lelijas, jis aprens ir jus.

Artėja laikas, kai kiekvienas žmogus stovės teisme prieš Dievą ir duos apyskaitą už kiekvieną, esant kūne, padarytą gerą ar blogą darbą.

Nedarykite kaip jūsų religiniai vadovai, nes jie skelbia vieną dalyką, o gyvena kitu. Jie yra kaip taurės, kurių išorė yra švari, o viduje purvas.

Jeigu jūsų teisingumas nėra didesnis už jų, jūs niekada neįeisite į dangaus karalystę.

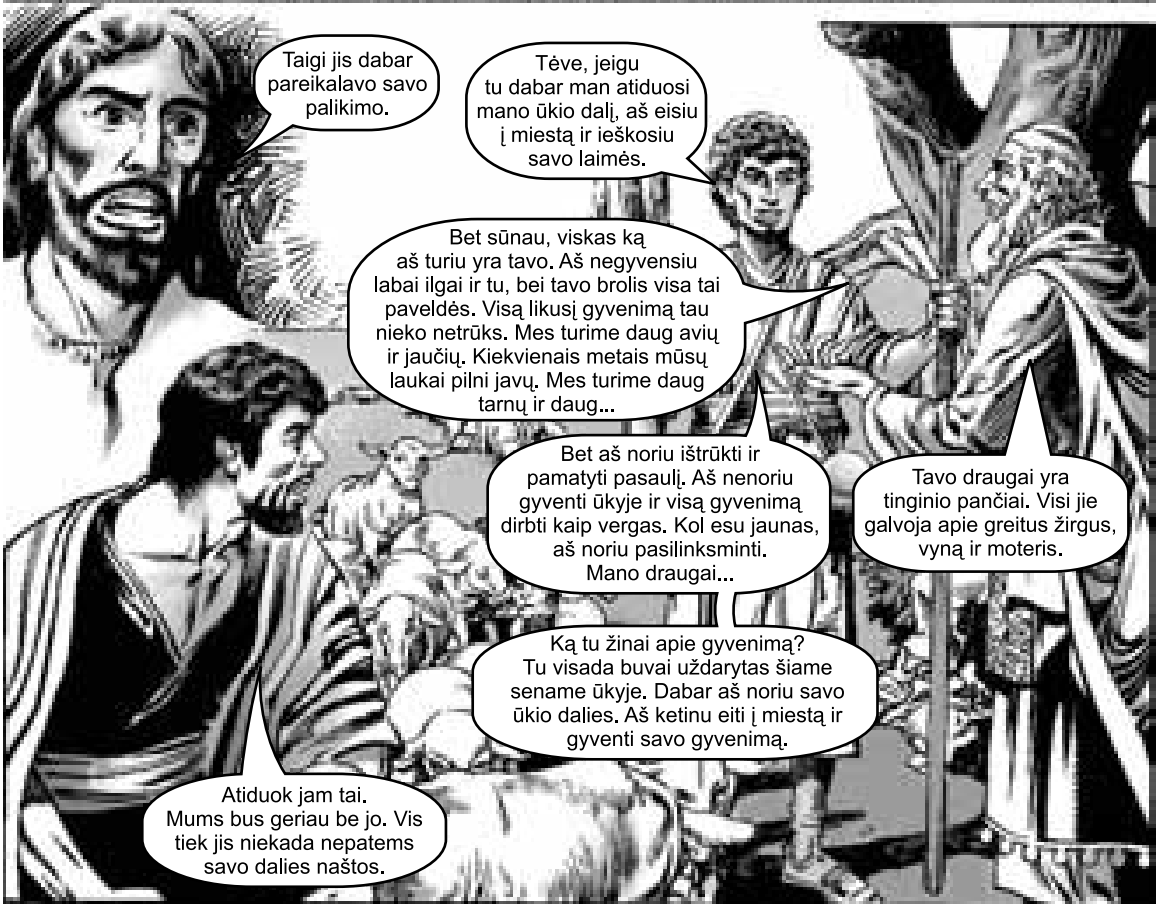
Tai tu priimi nusidėjėlius ir sėdiesi valgyti su jais? Su visais šiais nusidėjėliais aš čia matau Mariją Magdalietę. Kaip tu gali tvirtindamas, jog esi teisus valgyti su tokiais kaip jie?

Aš papasakosiu istoriją, kuri išaiškina Dievo širdį.

Vienas vyras turėjo du sūnus. Jaunesnysis maištavo ir norėjo gyventi kūniškų malonumų gyvenimą.

Taip, man patinka ši istorija.

Taigi jis dabar pareikalavo savo palikimo.

Tėve, jeigu tu dabar man atiduosi mano ūkio dalį, aš eisiu į miestą ir ieškosiu savo laimės.

Bet sūnau, viskas ką aš turiu yra tavo. Aš negyvensiu labai ilgai ir tu, bei tavo brolis visa tai paveldės. Visą likusį gyvenimą tau nieko netrūks. Mes turime daug avių ir jaučių. Kiekvienais metais mūsų laukai pilni javų. Mes turime daug tarnų ir daug...

Bet aš noriu ištrūkti ir pamatyti pasaulį. Aš nenoriu gyventi ūkyje ir visą gyvenimą dirbti kaip vergas. Kol esu jaunas, aš noriu pasilinksinti. Mano draugai...

Tavo draugai yra tinginio pančiai. Visi jie galvoja apie greitus žirgus, vyną ir moteris.

Ką tu žinai apie gyvenimą? Tu visada buvai uždarytas šiame sename ūkyje. Dabar aš noriu savo ūkio dalies. Aš ketinu eiti į miestą ir gyventi savo gyvenimą.

Atiduok jam tai. Mums bus geriau be jo. Vis tiek jis niekada nepatems savo dalies naštos.

Tėvas atidavė savo jauniausiam sūnui jo palikimo dalį. Taigi, sūnus iškeliavo anapus jūros į didelius miestus, kur jis galėtų rasti malonumą.

Dabar tai pagyvensiu – niekas nesakys ką man reikia daryti.

Ei, ką mes čia turime? Kaimo berniukas? Jis tikriausiai yra dailus, jeigu galėtume pamatyti jo veidą.

Ei, vaicine, jeigu tu ieškai veiksmo, geriau nusiskus tą barzdą ir apsigilv geresnius drabužius.

Tu šelmi. Neblogai atrodai su šiais drabužiais.

Džiaugiuosi, kad galėjai prisijungti prie mūsų papietauti.

Ar dabar jis nedailiai atrodė atsikrėtęs tų bjaurių plaukų nuo savo veido?

Tostas už mūsų naują draugą. Tegul jis visada randa pasitenkinimą ir laimę.

...ir meilę.

Padavėju, daugiau vyno mano draugams.

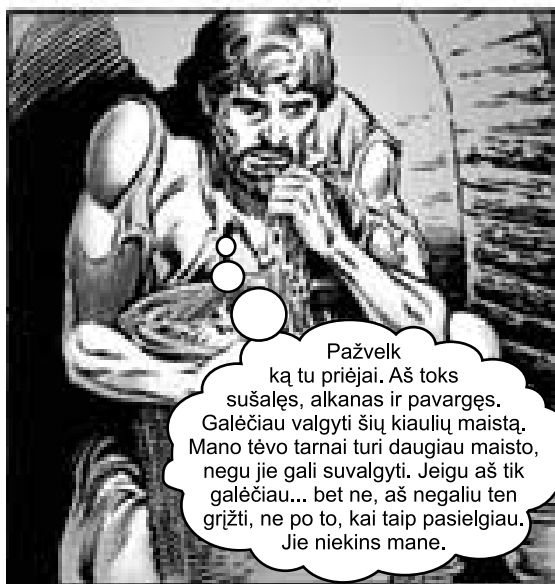

Man nerūpi koks sergantis tu esi. Eik ten ir pasirūpink kiaulėmis. Aš atleisiu tave ir susirasiu ką nors kita. Dabar judinkis!

Taip, pone, atsiprašau. Tuojau pat, pone.

Už šį darbą netgi pakankamai nemoka, kad galėčiau padoriai pavalgyti. Spėju, jog mano taip vadinami draugai maitinasi gerai.

Pažvelk ką tu priėjai. Aš toks sušalęs, alkanas ir pavargęs. Galėčiau valgyti šių kiaulių maistą. Mano tėvo tarnai turi daugiau maisto, negu jie gali suvalgyti. Jeigu aš tik galėčiau... bet ne, aš negaliu ten grįžti, ne po to, kai taip pasielgiau. Jie niekins mane.

Koks kvailys aš buvau. Kas jeigu aš sugrįžčiau ir paprašyčiau būti tarnu? Aš išleisčiau visą savo ūkio dalį. Bet aš galiu būti tarnas – jeigu jie mane priims.

Einu namo.

Tu, kvaily! Tu nebeturi pinigų. Tau reikės eiti tūkstančius mylių.

Po keleto savaičių ėjimo jis buvo beveik namie.

Aš beveik atėjau. Aš neturiu teisės sugrįžti čia ir prašyti paslaugos. Aš pasakysiu: „Tėve aš nusidėjau ir daugiau nesu vertas vadintis tavo sūnumi. Leisk man būti vienu iš tavo samdomų tarnų.“

Papjaukite nupenėtą veršį, iškelkite puotą, pakvieskite svečių ir mes linksminsimės šią džiugią dieną.

Aš taip džiaugiuosi, kad jūs visi esate čia pasidžiaugti su manim šiuo nuostabių įvykiu. Mano sūnus vis dar silpnas po sunkaus išbandymo, bet gerai pasistiprinęs jis greitai sutvirtės. Tai yra geriausia mano gyvenimo diena.

Vyresnysis sūnus buvo išvykęs keletui dienų. Kai sugrįžo, jis rado prasidėjusį vakarėlį.

Kokia tai muzika ir šokiai, kuriuos aš girdžiu?

Tavo mažasis brolis sugrįžo namo apgailėtinoje būklėje. Jis serga ir yra vargšas. Tavo tėvas džiaugias jo grįžimu namo. Greičiau vidun.

Aš nedalyvausiu šioje kvailystėje. Jis gyvena nuodėmės ir gėdos gyvenimą.

Tarnas pasakė tėvui ką jo sūnus buvo pasakęs ir jis išėjo į lauką pasikalbėti su savo sūnumi.

Taip ilgai aš jo ieškojau galvodamas, kad praradau jį amžiams, buvau jau beveik pasiruošęs pasiduoti, kai staiga pamačiau jį ateinantį keliu. Ar gali patikėti tokiu palaiminimu? Dievas yra geras.

Negaliu patikėti, kad džiaugiesi tokiu nusidėjėliu. Aš nedalyvausiu tame.

Tai puiki istorija, bet ar tu leidi suprasti, kad mes esame kaip vyresnysis brolis?

Kas turi ausis, te klauso.

Lozoriau,
išeik.

Šį kartą
jis per toli
nuėjo.

Taip, jis
pats iš savęs
daro kvailį.

Kodėl,
kūnas jau
suiro.

Kai visi
žmonės pamatys,
kad jis yra apsišaukėlis,
tai palengvins mums
suikti jį ir nužudyti.

Ka?
Netikiu
tuo!

To negali
būti!

**Garbė
Dievui!**

OH!

Marija, Jis
tai padarė! Jis
tai padarė!

Jis yra
gyvas! Po
keturių dienų
jis yra gyvas.

Bet Jėzus niekada nebuvo įžūlus ar kalbėjo prieš Romą.

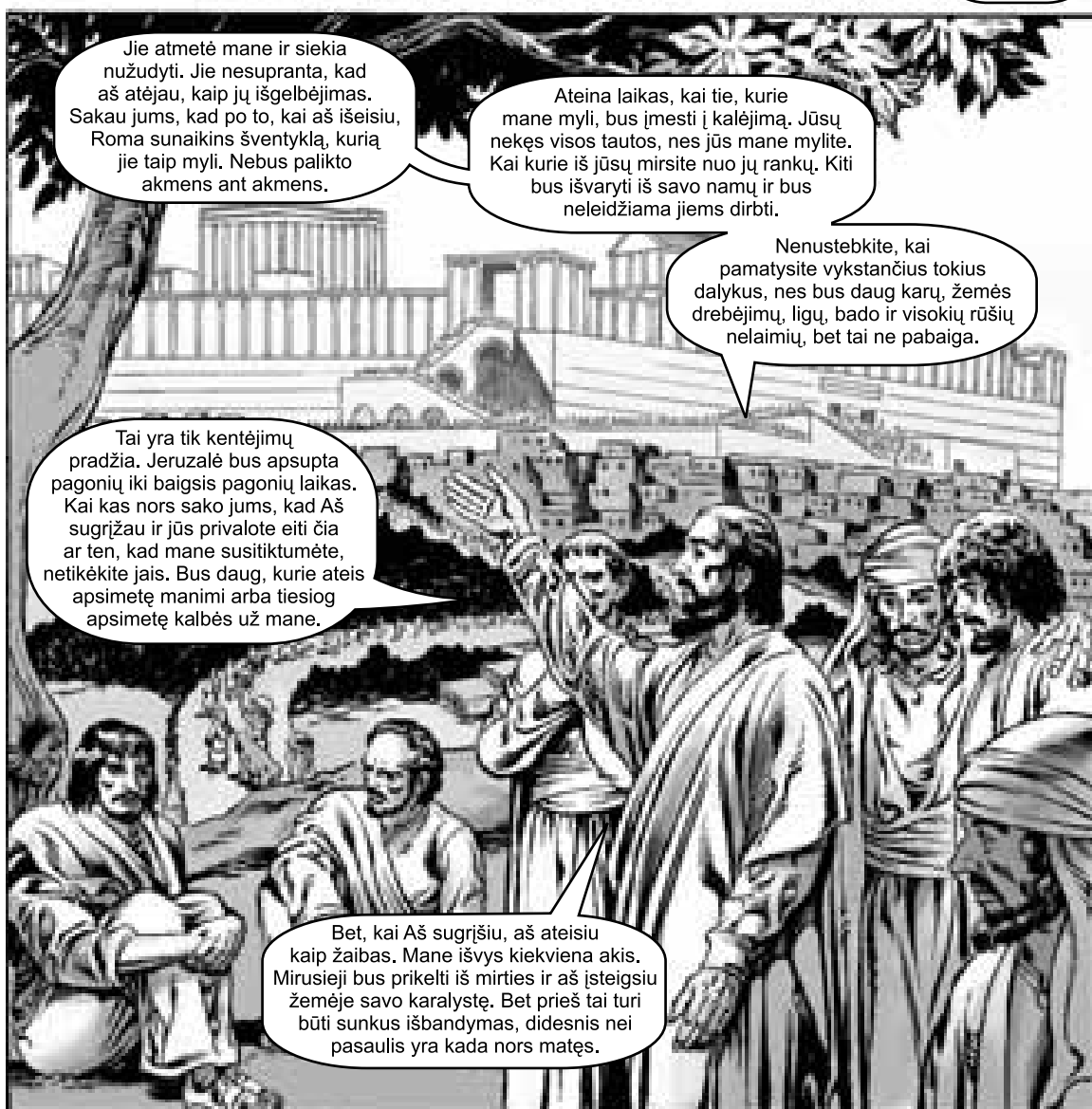
Jo žodžiai yra įžūlus! Jis viešai mus vadina veidmainiais. Žmonės juokiasi iš mūsų. Jie atvirai mus išjuokia.

Jis turi būti pašalintas. Jis negalės prikelti savęs iš mirties.

Tai turi būti padaryta greitai, prieš tai, kai jis sunaikins visą pagarbą mūsų religijai.

Prieš tai, kai romėnai imsis veiksmų prieš mus.

Jie atmetė mane ir siekia nužudyti. Jie nesupranta, kad aš atėjau, kaip jų išgelbėjimas. Sakau jums, kad po to, kai aš išeisiu, Roma sunaikins šventyklą, kurią jie taip myli. Nebus palikto akmens ant akmens.

Ateina laikas, kai tie, kurie mane myli, bus įmesti į kalėjimą. Jūsų nekės visos tautos, nes jūs mane mylite. Kai kurie iš jūsų mirssite nuo jų rankų. Kiti bus išvaryti iš savo namų ir bus neleidžiama jiems dirbti.

Nenustebkite, kai pamatysite vykstančius tokius dalykus, nes bus daug karų, žemės drebėjimų, ligų, bado ir visokių rūšių nelaimių, bet tai ne pabaiga.

Tai yra tik kentėjimų pradžia. Jeruzalė bus apsupta pagonių iki baigsis pagonių laikas. Kai kas nors sako jums, kad Aš sugrįžau ir jūs privalote eiti čia ar ten, kad mane susitiktumėte, netikėkite jais. Bus daug, kurie ateis apsimetę manimi arba tiesiog apsimetę kalbės už mane.

Bet, kai Aš sugrįšiu, aš ateisiu kaip žaibas. Mane išvys kiekviena akis. Mirusieji bus prikelti iš mirties ir aš įsteigsiu žemėje savo karalystę. Bet prieš tai turi būti sunkus išbandymas, didesnis nei pasaulis yra kada nors matęs.

Šeimininke, Morta atsiuntė mane, kad tave surasčiau. Ji liepė pasakyti, kad tu ir tavo mokiniai yra laukiami jų namuose. Jeruzalė daugiau nebėra saugi Tau. Kai kurie žmonės yra nepatenkinti, kad Tu iš mirties prikėlei mano šeimininką. Ar nenori ateiti ir pasilikti su mumis?

Mes džiaugtumėmės galėdami ateiti. Norėčiau pamatyti juos dar kartą prieš tai, kai išauš mano išbandymų valanda.

Tai Jėzus su savo mokiniais.

Šeimininke, mano namai yra tavo namai. Prašau ateik ir pailsėk.

Lozoriau, mano drauge, tu atro dai daug geriau, nei tada, kai paskutinį kartą tave mačiau. Gera yra ateiti į tavo namus, o ne prie tavo kapo.

Mes iškėlėme šventę. Pakvietėme svečių.

Šeimininke, Tu esi prisikėlimas ir gyvenimas.

Šeimininke, iš patikimo šaltinio sužinojau, kad žydai nusprendė suimti tave jėga ir nužudyti.

Aš atėjau į pasaulį atiduoti savo gyvenimo už pasaulį. Aš būsiu įmestas į kalėjimą ir nukryžiuotas, bet trečią dieną aš prisikelsiu.

Tu esi prisikėlimas ir gyvenimas. Kas tiki Tavimi, niekada nemirs.

Marija, ką tu darai su šiuo tepalu?

Mano Viešpatie, tu esi prisikėlimas ir gyvenimas. Nors ir mirsi, tačiau, ir vėl būsi gyvas.

Marija, šis tepalas yra vertas metų užmokesčio, kodėl tu jį švaistai?

Bet ji tik patepa šeimininką.

Jis galėtų būti parduotas ir pinigai išdalyti vargšams.

Marija savo plaukais nušluostė Jėzui kojas.

Palik ją ramybėje. Ji tai padarė laukdama mano artėjančių laidotuvių.

Ką jis turi omeny sakydamas laidotuvės?

Jis pasakė, kad Jis bus nukryžiuotas. Bet tikriausiai Jis neturėjo omenyje tikro nukryžiovimo iki mirties.

Esu sakęs jums, kad gerasis Ganytojas atiduoda gyvybę už savo avis. Aš būsiu atmetas, nukryžiuotas ir palaidotas, bet trečią dieną Aš vėl prisikėlsiu.

Marija ruošia mano kūną laidotuvėms. Artinasi mano valanda, valanda, kai turėsiu būti pašlovintas. Eime, mes privalome eiti į Jeruzalę, kur visa tai įvyks.

Šeiminke,
visa Jeruzalė laukia
Tavęs ateinant!

Eik, atvesk
man asilą, kad
galėčiau joti. Paskutinį
kartą mes eisime
į Jeruzalę.

Šeiminke,
tūkstančiai laukia Tavo įėjimo
į Jeruzalę. Jie padarys
Tave karaliumi.

Aš būsiu
atmestas ir nukryžiuotas,
bet trečiąją dieną
prisikelsiu iš mirties.

Sveikas
Žydų
Karaliau.

Palaimintas yra
ateinantis Viešpaties
vardu.

Būk pagarbintas,
Dovydo sūnau.

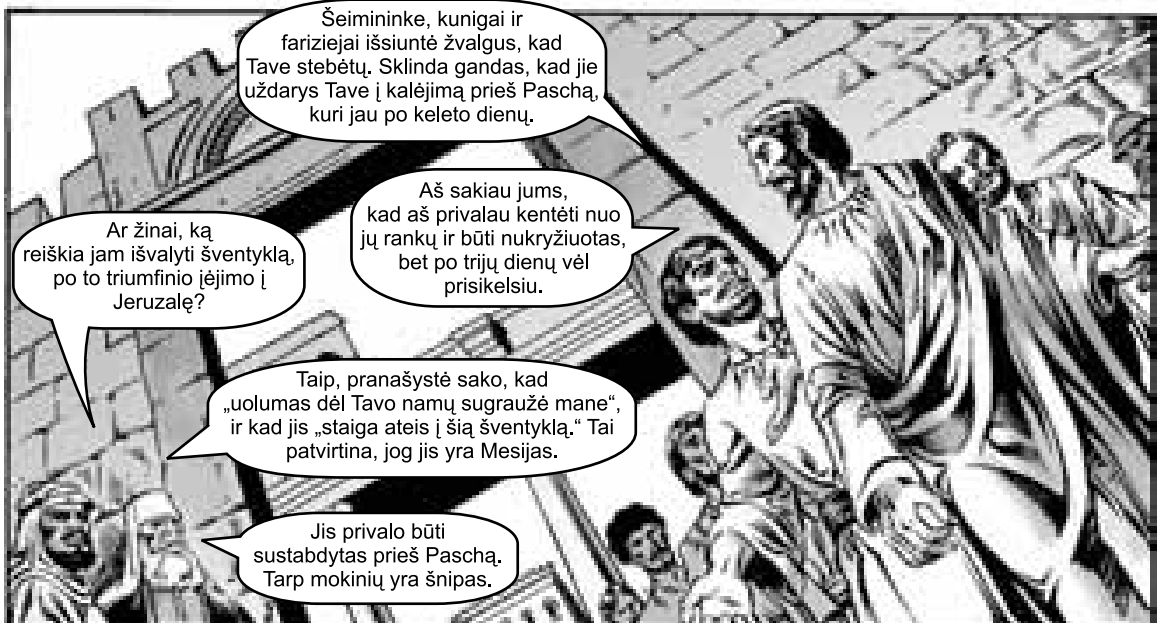

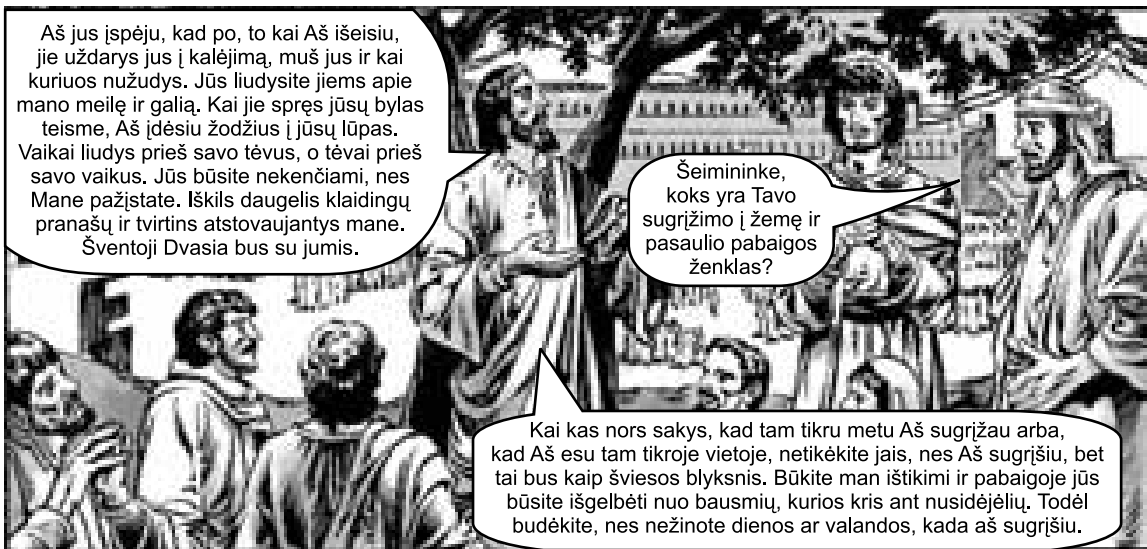
Padarykite
kelią Izraelio
karaliui.

Būk
pagarbintas,
Dieve.

Pažadėtasis
išlaisvintojas.

Aš jus įspėju, kad po, to kai Aš išeisiu, jie uždarys jus į kalėjimą, muš jus ir kai kuriuos nužudys. Jūs liudysite jiems apie mano meilę ir galią. Kai jie spręs jūsų bylas teisme, Aš įdėsiu žodžius į jūsų lūpas. Vaikai liudys prieš savo tėvus, o tėvai prieš savo vaikus. Jūs būsite nekenčiami, nes Mane pažįstate. Iškilis daugelis klaidingų pranašų ir tvirtins atstovaujantys mane. Šventoji Dvasia bus su jumis.

Šeiminike, koks yra Tavo sugrįžimo į žemę ir pasaulio pabaigos ženklas?

Kai kas nors sakys, kad tam tikru metu Aš sugrįžau arba, kad Aš esu tam tikroje vietoje, netikėkite jais, nes Aš sugrįšiu, bet tai bus kaip šviesos blyksnis. Būkite man ištikimi ir pabaigoje jūs būsite išgelbėti nuo bausmių, kurios kris ant nusidėjėlių. Todėl budėkite, nes nežinote dienos ar valandos, kada aš sugrįšiu.

Kaip buvo Nojaus dienomis, taip bus prieš mano sugrįžimą. Žmonės buvo užsiėmę malonumais ir nežinojo kol užliejo vnanas ir visus juos nuplovė. Aš ateisiu staiga, kaip vagis naktį.

Du vyrai dirbs lauke. Vienas bus paimtas susitikti su manimi, o kitas bus paliktas kentėti. Dvi moterys mals kartu.

Viena bus paimta, o kita palikta. Tiesiog budėkite ir būkite pasiruošę, nes Aš ateisiu, kai visai to nesitikėsite.

Šeiminike, privalau eiti pamatyti žmogų mieste. Aš vėliau sugrįšiu.

Eik, Judai, ir daryk tai, ką nori.

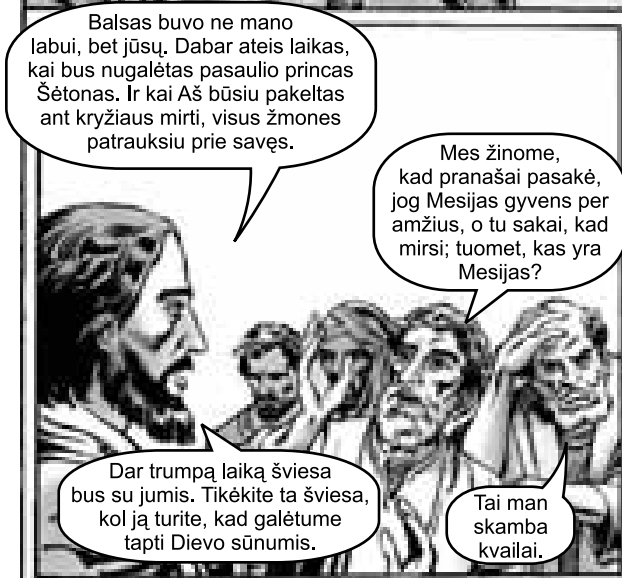
Jeigu gerai sumokėsite, aš galiu įteikti jums į rankas Jėzų.

Bet ar tu nesi Judas, vienas iš jo mokinių?

Taip, aš su juo buvau tris metus, bet aš pavargau nuo to. Jis kalba kvailystes ir aš galiu panaudoti pinigus.

Ateina valanda, kai aš būsiu pašlovinatas. Jei kviečio grūdas nekris į žemę ir nenumirs, jis pasiliks vienas, o jei numirs, jis duos daug gausių vaisių.

... προς τον θεον και θεος ην
... οντος ην εν αουγη προς το

**10 SKYRIUS:
PASCHA IR KRISTAUS KENTĖJIMAS**

... ωρις αυτου εργατο ουδεις εν α
... ονε εν αυτω ζωη ην και η ζ

Tai yra vienas iš jūsų, kuris įmerkia savo ranką kartu su manimi į dubenį.

Mes visi pamirkėme savo duoną dubenyje.

Jonas sušnibždėjo ir paklausė Jėzaus, kas jį išduos. Jėzus pasakė: „Tai, tas, kuriam padažęs paduosiu kąsni duonos.“

Šeimininke, ar tai aš?

Tu tai pasakei

Pamirkęs duoną Jėzus padavė Judui.

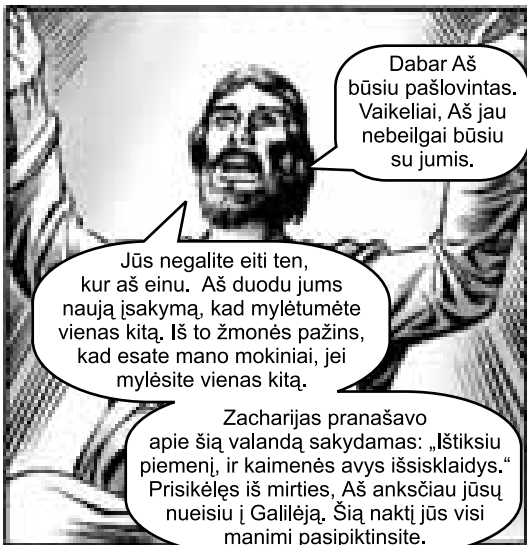

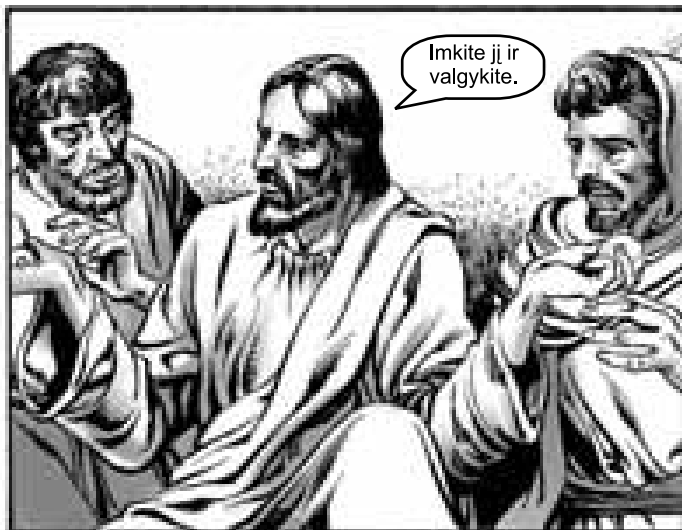
Ką darai, daryk greičiau.

Kur Judas eina?

Šeimininkas liepė jam kažkur greitai eiti; kadangi jis rūpinasi kasa, jis tikriausiai eina sušelpiti vargšų.

Bet Viešpatie, mes nežinome kur tu eini, tai kaip mes galime žinoti kelią ateiti pas Tave?

Jūs žinote kelią, nes Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas. Nė vienas žmogus pas Dievą negali ateiti kitaip, kaip tik per Mane. Jeigu pažįstate Mane, jūs pažįstate Tėvą ir esate Jį matę.

Šeimininke, parodyk mums Tėvą ir mes būsimė patenkinti.

Pilypai, tu taip ilgai buvai su manimi ir manęs nepažįsti? Jeigu tu matei Mane, tu taip pat matei mano Tėvą. Aš ir Tėvas esame viena.

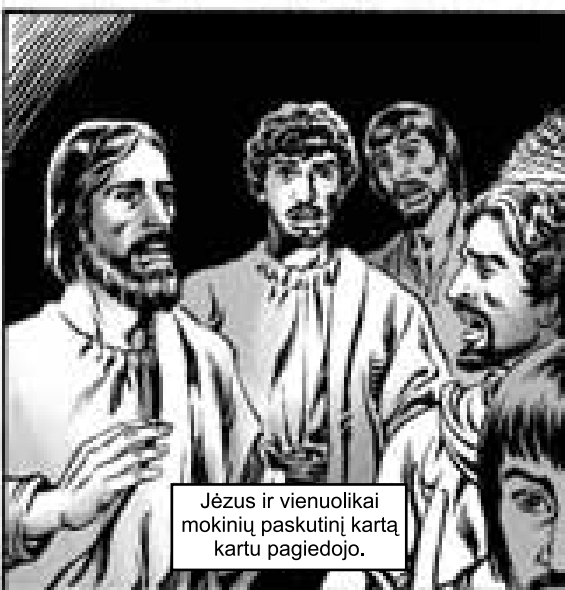
Aš nepaliksiu jūsų vienu. Aš ateisiu jūsų. Pasaulis daugiau Manęs nebematys, bet Aš atsiųsiu Šventąją Dvasią, kad apsigyventų jumoje ir jus guostų. Ji bus jumoje ir ves į visą tiesą.

Jeigu mylite Mane, laikysitės mano įsakymų. Aš duosiu jums ramybę, kurios pasaulis negali atimti.

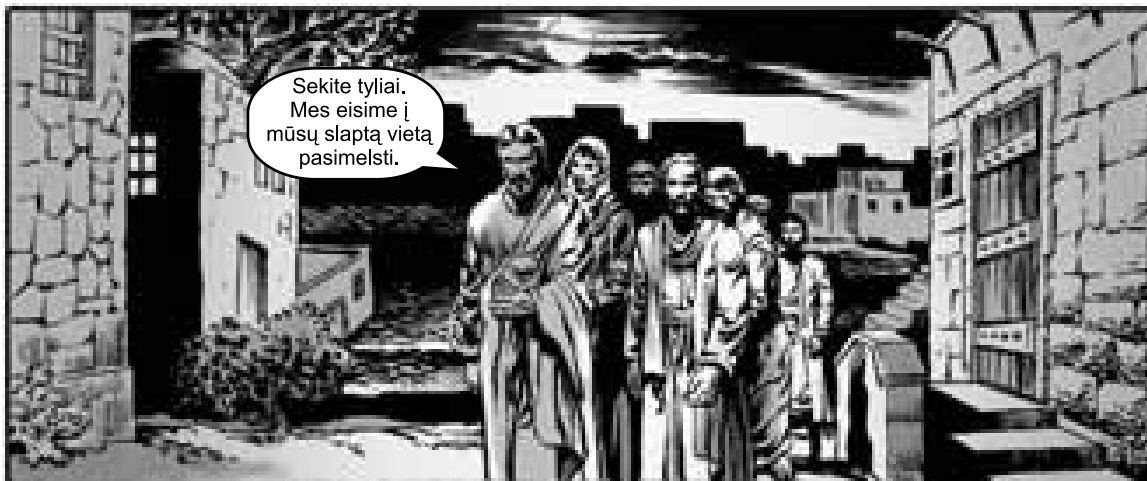

Jeigu mylite Mane, džiaugsitės dėl to, kad sugrįžtu pas savo Tėvą. Visus šiuos dalykus pasakiau prieš jį vykstant, kad galėtumėte tikėti.

Kelkitės, pagiedokime ir tada mes eisime į sodą pasimelsti.

Jėzus ir vienuolikai mokinių paskutinį kartą kartu pagiedojo.

Sekite tyliai.
Mes eisime į
mūsų slaptą vietą
pasimelsti.

Neliūdėkite dėl to, kad
pasakiau, jog jau greitai aš būsiu
paimtas iš jūsų, ir tada greitai
jūs vėl mane pamatysite.

Nors jūs verksite, bet jūsų
sielvas sugrįš su dideliu
džiaugsmu. Aš atėjau iš Tėvo
ir greitai pas Jį sugrįšiu.

Dabar Tu
kalbi paprastai.
Mes tikime.

Ar dabar tikite?
Labai greitai jūs visi mane apleisite
ir išsisklaidysite. Pasilikite čia,
kol Aš paeisiu truputį toliau
ir pasimelsiu.

Tėve, atėjo valanda.
Aš baigiau darbą, kurį Tu
davei man padaryti. O dabar
pašlovink Mane pas save ta
šlove, kurią pas Tave turėjau
dar prieš pasaulio sukūrimą. Aš
apreiškiau jiems apie Tave ir
jie priėmė mano žodžius.

Pasaulis jų
nekęs taip, kaip jis
nekenė Manęs, nes Aš
pasakiau jiems tiesą apie
jų nuodėmes. Jie nėra iš
šio pasaulio. Aš
nesimeldžiu, kad Tu juos
paimtum iš šio pasaulio,
bet, kad apsaugotum
juos nuo blogio.

Aš taip pat meldžiuosi
už tuos, kurie patikės manimi per jų
liudijimus. Aš norėčiau, kad jie visi būtų
su Manimi, kaip aš esu su Tavimi. Tėve,
tegu meilė, kuria Tu pamilai mane,
būtų juose ir Aš juose.

Mano siela
mirtinai
nuliūdusi.

Tėve, jeigu įmanoma patrauk šią rūstybės taurę nuo Manęs. Bet te nebūna Mano valia, bet Tavo. Aš gersiu, jeigu privalau gerti.

Jėzus atėjo į pasaulį būti nuodėmių atpirkėju, bet kai atėjo laikas, Jis nepaisė kryžiaus gėdos, tai reiškė, kad Jis buvo padarytas nuodėme už visus visų laikų žmones.

Tėve, jei tai įmanoma, tegul ši taurė aplenkia mane.

Bet te įvyksta ne Mano valia, bet Tavo.

Jėzus prakaitas pasidarė tarsi tiršti kraujo lašai.

Staiga pasirodė angelas ir patarnavo Jėzui.

Šventasis, išaušo Tavo kentėjimų valanda, bet Tėvas yra su Tavimi. Visa dangaus daugybė stebės, kaip Tu rytoj ant Savęs paimsi visas pasaulio nuodėmes.

Mes buvome ten, kai tu kūrei pasaulį; mes būsime ten, kai Tu jį atpirksi.

Rytoj šėtonas bus nugalėtas ir nuodėmės skola bus sumokėta.

Abraomas ir visa dangaus daugybė laukia Tavo atėjimo. Jie paruošė stalą Tau priešų akivaizdoje; Tavo taurė liejasi per kraštus. Tikrai gerumas ir malonė lydės Tave, ir Tu amžiams apsigyvensi Viešpaties namuose.

Kelkis. Judas, pražūtis sūnus, ateina Tavęs išduoti.

Jēzaus iš Nazareto.

Aš esu Jis.

Atsargiai! Jis turi galių!

Kareiviai bijojo Jēzaus ir atbulomis parkrito ant žemės.

Tai jis. Ko jūs bijote? Suimkite jį!

Jūs nepasimsite mano šeimininko.

Čerkd!

Aiiii!

Judinkis; jie nori tai užbaigti, prieš tai, kai žmonės apie tai išgirs.

Jie atvedė Jėzų ten, kur buvo susirinkę kunigai ir liudytojai.

Jie pasakė, jog Tu tvirtini esąs Mesijas, ir sakai, jog Tavo Tėvas yra Dievas. Tu sakei, kad Tu ne iš šio pasaulio. Iš kur Tu?

Aš mokiau sinagogose ir šventykloje. Aš nemokiau paslapčia. Kodėl jūs mane klausiate? Paklausk tų, kurie mane girdėjo. Jie žino, ką aš sakiau.

BUM

Tu negali taip atsakinėti aukščiausiam kunigui.

Jeigu Aš kalbėjau blogai, tuomet atveskit to blogio liudytojus. Bet jei Aš kalbėjau gera, kodėl jūs mane puolate?

Atveskite liudininkus prieš šį vyrą.

Jis per aukštai!

Kaip nemalonu. Staiga jis praplyšo ir išsibarstė ant žemės!

Ach – man bloga.

Tai taip pat buvo pranašų išpranašauta.

Ką jūs man atvedėte, kitą eretiką? Išveskite jį ir elkites su juo pagal mūsų įstatymus.

Jis nusipelno mirties arba mes nebūtume Jo pas jus atvedę. Jūs atėmėte iš mūsų galią šventvagį užmėtyti akmenimis, todėl atėjome prašyti jūsų leidimo.

Kuo jis nusikalto?

Jis tvirtina esąs karalius.

Ar tu esi žydų Karalius?

Mano karalystė ne iš šio pasaulio. Jeigu taip būtų, Mano tarnai kovotų už Mano gyvybę.

Tuomet, ar Tu esi karalius?

Į šį pasaulį atėjau paliudyti tiesos. Kiekvienas esantis iš tiesos, klauso ką Aš sakau.

Jis nepadarė jokio nusižengimo verto mirties. Ką jūs norėtumėte, kad aš su Juo padaryčiau?

Nukryžiuoti jį, nukryžiuoti jį.

Išveskite jį ir nuplakite rimbu.

Kiek kirčių?

Jie sakė duoti daugiausia trisdešimt devynis kirčius.

Mes pamatysime, koks kietas pamokslautojas Jis yra.

Rimbai yra botagas su medine rankena apie 45 centimetrų ilgio ir devyniomis odinėmis juostomis apie metro ilgio, su akmeniniais arba kauliniais, ar metaliniais smaigaliais, pririštais kiekvienos juostos gale.

Uaaaa!

Stipriau!

Kur dabar yra jo draugai?

Jis nemaldavo malonės.

Tai tikriausiai nužudys Jį ir mes užbaigsime Jo stebuklus.

Trisdešimt penki

Trisdešimt šeši

Trisdešimt septyni

Trisdešimt aštuoni

Trisdešimt devyni

Romos karalius neturi barzdos.

Dabar daug panašesnis į karalių.

Su juo nelinksmu, netgi nemaldauja pasigailėjimo. Nuveskime jį atgal pas Pilatą.

Štai jūsų karalius.

Mes neturime kito karaliaus išskyrus Cezarį.

Pažiūrėk į tą vyrą. Ką man su Juo daryti?

Nukryžiuokit Jį, nukryžiuokite Jį.

Aš neraudau jokios kaltės Jame.

Ką jūs turite omenyje, jokios kaltės? Jis tvirtina esąs Dievo Sūnus.

Dievo Sūnus? Atveskite pas mane.

Aš galvoju,
kad jau artėja
pabaiga.

THUDI!

DUNGT!

Kelkis arba
mes nuplaksime
Tave.

Ei, tu! Padėk
šiam vyrui nešti
savo kryžių.

Kodėl aš?

Ką Jis
padarė?

Jis visus
mylėjo.

O, Jėzau, mes taip
apgailėstaujame.

Jeruzalės dukterys,
neverkite dėl manęs. Verkite dėl
savęs ir savo vaikų, nes ateis laikas,
kai esantys Jeruzalėje slėpsis iš
baimės ir mels mirties.

Jėzus nunešė savo kryžių
į mirties vietą. Ten buvo du
vagys, ir žmogžudžiai tą dieną
taip pat nešė savo kryžius.

Ten buvo daugelis, kurie
vis dar mylėjo Jėzų ir
gerbė Jį, bet jie labai
bijojo kalbėti.

Laikykite kojas. Dažnai reikia keletu smūgių, kad viny pasibrautų tarp kaulų.

O, Marija, nemanau, kad aš galėsiu tai išverti.

Niekada nemaniau, kad viskas šitaip pasisuks.

Traukit, jūs kvailiai

Mažai man padedate jūs, tingios kiaulės.

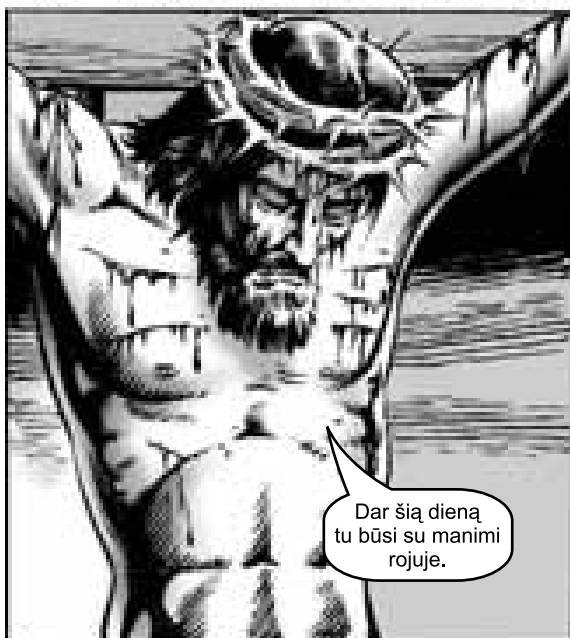

Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino, ką daro.

Jonai, aš taip džiaugiuosi, kad tu esi čia. Tai tiesiog baisu.

Mes visi Jį apleidome.

Dangus užtemo kaip naktį ir taip buvo tris valandas, kol Jėzus kalbėjo ant kryžiaus. Tai buvo tamsos valanda. Žmogus, Jėzus Kristus, mirė už pasaulio nuodėmės.

Kai visos nuodėmės pilnai krito ant Jėzaus, Jis šaukė:

Mano Dieve, Mano Dieve, kodėl mane apleidai?

Dievas padarė Jį nuodėme dėl mūsų.

Tėve, į Tavo rankas pavedu savo sielą.

O, Jonai, Jis miršta! Negaliu patikėti, kad Jis iš tikrųjų miršta!

Atlikta!

Ir Jis mirė.

Ir staiga kilo didžiulis žemės drebėjimas.

Kas vyksta?
Iš pradžių dangus aptemo, o dabar žemė dreba.

Tai Jėzus, žydų karalius. Jis darė stebuklus.

Dabar Jis nedaro jokio stebuklo. Jis mirė.

Vėl švinta. Tai keista diena.

Taip, ir tai atsitiko šiam vyrui mirus.

Iš tikrųjų Jis buvo Dievo Sūnus.

Mums buvo įsakyta sulaužyti jiems kojas. Jie nori, kad jie mirtų ir būtų nuimti nuo kryžiaus iki saulėlydžio. Rytoj yra viena iš jų šventų dienų.

Nereikia sulaužyti Jo kojų. Jis ką tik mirė. Ar žinai, ką Jis pasakė prieš mirtį? Jis paprašė Savo Tėvo atleisti mums, kad Jį nukryžiuotume. Jie sako man, kad jis buvo šventas vyras, daręs stebuklus.

Buvo išpranašauta, kad Jis mirs ant kryžiaus, bet nebus sulaužytas nė vienas Jo kūno kaulas. Ir tai išsipildė.

TRINKT!

αρχή ην ο κόσμος και ο λογος
ην προς τον θεον και θεος ην
γος ουτος ην εν αρχη προς τ
εον παντα δι αυτου εγενετο κ
ωρις αυτου εγενετο ουδε εν
ονεν εν αυτω ζωη ην και η ζ
το φως των ανθρωπων και

11 SKYRIUS:
PRISIKĖLIMAS, SEKMINĖS IR
ANKSTYVOJI BAŽNYČIA

Einam ten.
Jau vakarėja.

Žinai, Jis daug kartų sakė,
kad tai įvyks. Aš tik nesuprantu
kodėl. Lyg Jis norėjo tokios
mirties. Jis žinojo laiką ir viską.
Jis pasakė mums dar kartą
tik praeitą naktį.

Mes neturime
laiko paruošti tepalo
kūniui.

Mes sugrįšime
po sabato.

Bet tai bus
trys dienos nuo
dabar!

Tai viskas,
ką mes galime
padaryti.

Šiuo keliu.
Atsargiai lipk
žemyn.

Kunigai sugrįžo
pas Pilotą.

Pone, šis
apgavikas, kurį jūs
nukryžiaavote, pasakė,
kad po trijų dienų Jis vėl
prisikels iš kapo.

Būtų tragedija,
jeigu Jo mokiniai
išsėlintų ir Jo kūną
išneštų. Jūs
turėtumėte pastatyti
sargybinius iš lauko
pusės, kad Jį
saugotų.

Aš nusiūsiu
sargybinius. Kad
kaip galime geriau
užtikrintume
saugumą.

Dabar užtikrinkit,
kad niekas nesulaužytų
šio antspaudo.

Niekas
negali praeiti pro
mano vyrus.

Pranašas Izaijas sakė, kad Kristus ateis, kai Izraelyje ar Jude nebus karaliaus (7:16) ir tai yra dabartinis laikas. Izaijas taip pat sakė, kad Jis ateis iš Jesės linijos (11:1).

Pagal pranašą Michėją, Jis turėjo gimti Judo Betliejuje (Michėjo 5:2), kur Jis ir gimė. Daugelis pranašysčių mums sako, kad Jis bus iš karaliaus Dovydo linijos (Jeremijo 23:5-6; Psalmių 89). Tiek Juozapas, tiek Marija abu yra kilę iš Dovydo.

Izaijas sakė, kad Kristus bus vadinamas "Galingasis Dievas, amžinasis Tėvas." Ar Jėzus nesakė, kad jeigu matėte Jį, tai jūs matėte Tėvą?

Izaijas atskleidė, kad mergelė pastos (7:14; 59:20) ir pagimdys vaiką (9:6), kuris užaugs (49:7).

Pranašas sakė, kad Kristus padės akliems praregėti ir išlaisvins belaisvius (42:7), kad Jis bus Izraelio ganytojas (40:11), ir į Sioną ateis kaip atpirkėjas (59:20).

Izaijas išpranašavo, kad Jį atmes Izraelis (53:1,3). Pranašas taip pat numatė jo kentėjimą. Už 30 sidabrinių (Zacharijo 11:12-13) Jį išduos draugas (Psalmių 41:9), kad Jis neapgins savęs prieš kaltintojus (53:7),

Jis bus sužeistas ir sumuštas (53:5), nutraukta barzda (50:6). Jie spoksos į jo nuogumą ir spjaus Jam į veidą (50:6). Jis atsuks savo nugarą mušėjams (50:6), iki kol jo veidas bus sudarkytas labiau, nei bet kokio kito žmogaus (52:14). Pranašas Zacharijas (12:10) sako mums, kad Gelbėtojas bus persmeigtas, ir kad Jo draugai muš Jį ir sužalos Jo rankas (Zch 13:6-7), kad Jis bus kaip avinėlis vedamas pjauti (53:7). Ir visa tai išsipildys Jo mirtyje (53:8, 12; Psalmių 22:15), ir kad Jis bus palaidotas turtingo vyro kape (53:9).

Bet tai nebus tragedija, kurios Jis negalėtų sukontroliuoti. Ar ne Jėzus pasakė, kad joks žmogus neatima Jo gyvenimo, bet kad Jis Pats jį guldo (Jono 10:18)? Izaijas sakė, kad Dievui patiko Jį sužaloti (53:10), nes Jis Jo sielą padarė auka už mūsų nuodėmės (53:10). Jis buvo sumuštas už mūsų nuodėmės (53:8), kad neštų daugelio nuodėmės (53:12), ir savo mirtimi daugelį išteisintų (53:11).

Tačiau mirtis nebuvo pabaiga. Izaijas išpranašavo, kad Jo gyvenimas tęsis po mirties (53:10), Jis bus išaukštintas, pagarbintas ir labai kilnus (52:13). Jis bus išgelbėjimas iki žemės pakraščių (49:6). Jis nepatirs nesėkmės (42:4). Mesijas bus naujoji sandora (42:6).

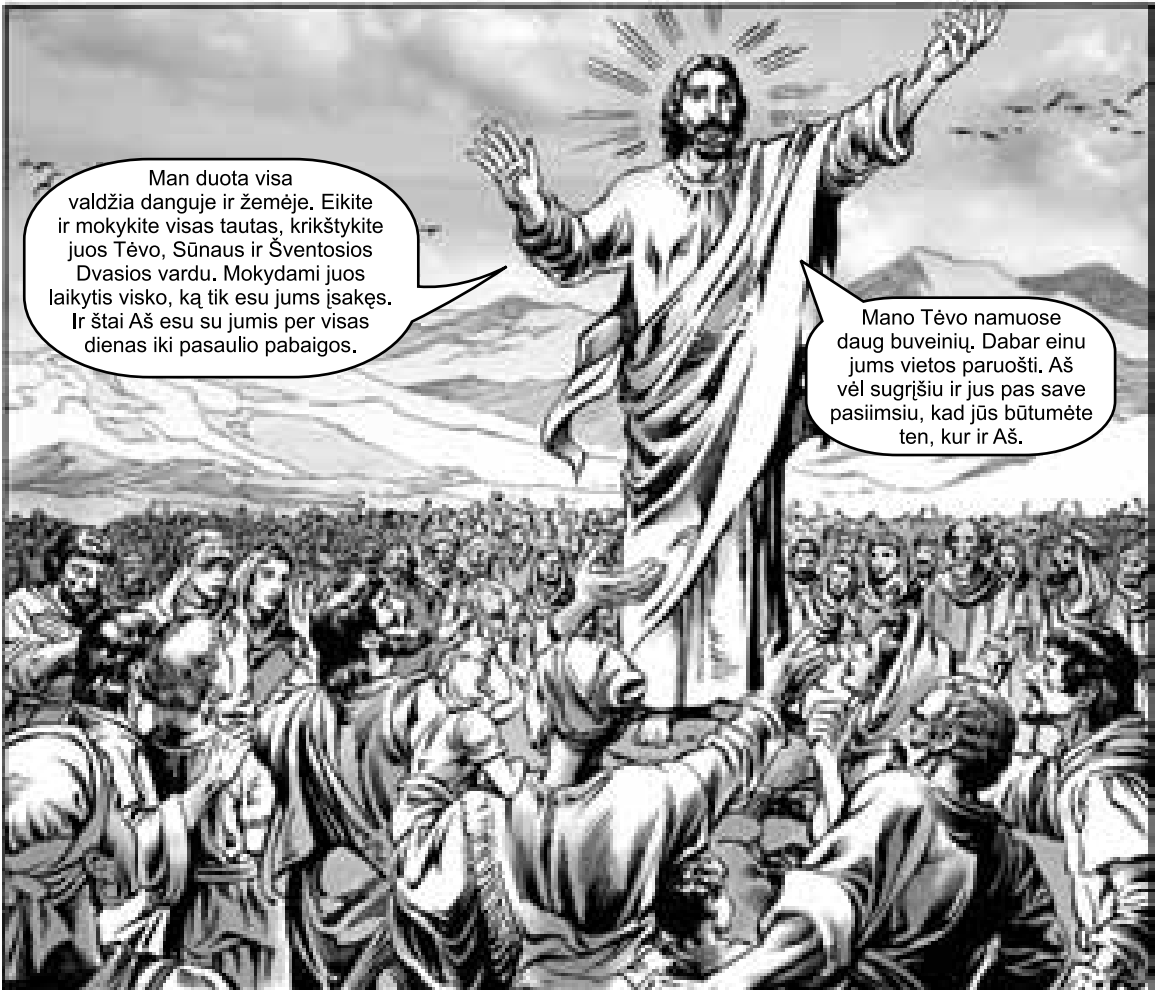
Jis bus teisėjas ir ištiks žemę savo burnos lazda (11:4). Jis valdys atnaujintą Izraelį naujame mieste, naujoje žemėje (66). Ateis diena, kai kiekvienas kelis atsiklaups prieš Jį ir kiekvienas liežuvius Jį išpažins (45:23).

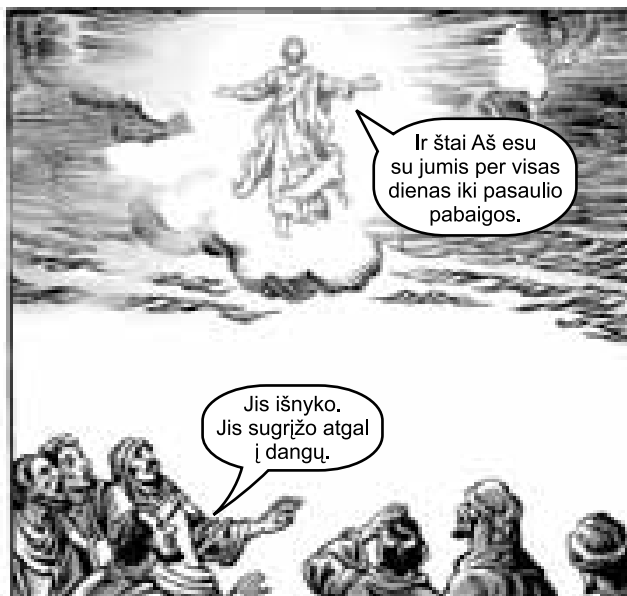
Tai pasakyk man, kodėl tu liūdnas? Ar moteris tau nesakė, jog angelai pasakė, kad Jis prisikėlė iš mirties?

Jėzaus mokiniai nuvyko į Jeruzalę, kaip Jėzus įsakė, ir ten jie meldėsi dešimt dienų, laukdami pažadėtosios jėgos iš aukštai. Jie bijojo atvirai kalbėti apie Jėzaus prisikėlimą, kad jie taip pat nebūtų pasmerkti mirčiai.

Sudrebėjo vieta, kur jie meldėsi ir pūtė stiprus vėjas, jiems pasirodė tarsi ugnies liežuviai, kurie pasidaliję nusileido ant kiekvieno iš jų.

Jie buvo pripildyti Šventosios Dvasios ir pradėjo garbinti Dievą skirtingomis, jiems nežinomomis kalbomis.

Kai Dvasia nusileido ant jų, atsirado darša ir jie išėjo laukan viešai pagarbinti Dievą.

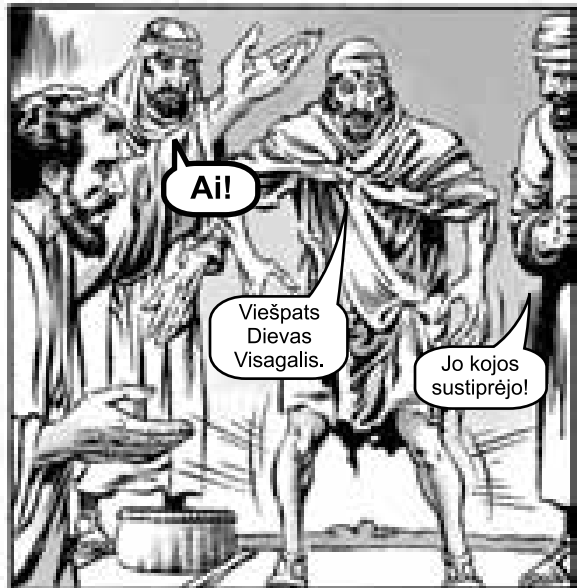
Būk palaimintas mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Dieve ir Tėve.

Aš sakyčiau, kad jie visi pasigėrė, bet jie kalba mano kalba tobulai, be akcento.

Jie taip pat kalba ir mano kalba. Kaip šie vyrai taip gerai išmoko šias kalbas? Jie nėra mokyti vyrai

Jūs, Izraelio vyrai, jūs matėte stebuklus, kuriuos Jėzus padarė. Tai buvo įrodymas, kad Dievas buvo su Juo, ir nors jūs Jį nukryžiuavote, Dievas Jį prikėlė iš mirties.

Mes žinome, kad šis žmogus buvo luošas nuo gimimo. Kaip jūs galėjote jį išgydyti? Kieno vardu jūs tai padarėte?

Šis vyras buvo išgydytas Jėzaus Kristaus iš Nazareto, to, Kurį jūs nukryžiuote, Kurį Dievas prikėlė iš mirties vardu. Prisiminkite Raštą "Akmenį, kurį statytojai atmetė, tapo kertiniu."

Niekur kitur nėra išgelbėjimo: nėra kito vardo tarp žmonių po dangumi, kuriuo galėtumėte būti išgelbėti.

Šie vyrai tikriausiai yra neišmanėliai. Jie niekada nesimokė, tačiau laisvai cituoja pranašus.

Kokia nauda neigti stebuklą. Visi žino, kad jis buvo išgydytas ir jie žino, jog tai buvo Jėzus, mokiniai tai padarė Jo vardu. Čia yra problema.

Aš atpažinau juos. Jie tikrai buvo su Jėzumi.

Jeigu jūs ir toliau kalbėsite ir gydysite to mirusio Jėzaus vardu, jūsų laukia toks pats likimas kaip ir Jo. Ar mane supratote? Dabar dinkite man iš akių ir lai aš daugiau neišgirsiu šios nesąmonės apie prisikėlimą.

Tu spřesk, ar mes turime paklusti tau, ar Dievui, bet mes privalome kalbėti tai, ką matėme ir girdėjome.

Išmeskite juos iš čia!

Evangelija pasklido po visą Izraelį. Daugelis įtikėjo Jėzumi ir buvo pakrikštyti vandenyje.

Bažnyčios tapo tūkstančių žmonių šeimomis, pilnomis meilės ir ramybės.

Ar girdėjai Jėzaus Kristaus gerąją naujieną?

Jėzus buvo prikeltas iš mirties. Jis gyvas ir netgi dabar yra su mumis.

Nuo tada, kai mano šeima patikėjo Jėzumi Kristumi, pirmą kartą mūsų namuose įsivyravo ramybė.

Bažnyčiose su moterimis elgėsi su pagarbiai ir kilniai.

Krikščionys giedoja dirbdami.

Krikščionių skaičius išaugo iki tūkstančių ir toliau dalijosi savo bendrais dalykais, ir kasdieną nuo namo prie namo, bei kiekvienam sutiktam gatvėje, skelbė Jėzų.

Jūs, Izraelio žmonės, žinote, kad Dievas pasakė mūsų tėvams, kad jų sėkla bus nunešta į kitą kraštą ir ten jie kaip vergai gyvens 400 metų, po kurių Dievas sakė, kad teis tautą ir įves savo žmones į Abromui suteiktą žemę.

Steponai, nedaryk iš savęs kvailio.

Bet Saliamonas pastatė Dievui namus. Tačiau Aukščiausiasis neagyvena rankomis pastatytose šventyklose, kaip pranašas pasakė: "Dangus yra mano sostas, o žemė pakojis. Kokius gi namus man statysite? – klausia Viešpats, ar kokia mano poilsio vieta? Ar ne mano ranka visa tai padarė?"

Tu kalbi prieš mūsų šventyklą!

Jūs užsispyrę ir maištaujantys. Jūsų širdis nėra teisi prieš Dievą. Jūs priešinatės Šventajai Dvasiai lygiai taip, kaip jūsų tėvai. Jūs ir jūsų tėvai persekiojo ir žudė pranašus, kurie numatė Jėzaus Kristaus atėjimą, bet jūs Jį taip pat išdavėte ir nužudėte.

Steponai, tu save vadini žydu?

Tu nuversi mūsų įstatymą ir mūsų tradiciją ir kuo juos pakeisi? Mirusiu žmogumi, kurio niekas nematė nuo to laiko, kai romėnai Jį nukryžiuavo?

Štai regiu atsivėrusį dangų ir Žmogaus Sūnų stovintį Dievo dešinėje. O! Kokia šlovė!

Užsidenkite savo ausis. Neklausykite tokios šventvagystės!

Jis nusipelno mirties.

Išveskite jį už miesto ir užmėtykite akmenimis.

Jis stengiasi
sugriauti mūsų
religiją.

Šventvagystė.

Kristų
nukryžiuome.
Jūs užmėtysime
akmenimis.

Net ir po to, kai
jūs mane užmėtysite
akmenimis, Jėzus vis
tiek bus Viešpats.

Jis burnoja prieš
mūsų religiją. Mes
sakome, kad jis privalo
mirti. Sauliau, ar mus
palaiko valdžia?

Aš pasirašysiu po šiuo
mirties nuosprendžiu. Jis yra vienas, iš
to mirusio Jėzaus iš Nazareto pasekėjų.
Ši šventvagystė privalo būti nutraukta.
Pradėkite užmėtytą.

Sauliau,
pasaugok mano
apsiaustą.

Viešpatie
Jėzau, priimk
mano dvasią ir
neįskaityk jiems šios
nuodėmės.

Ir tuo metu buvo didelis Jeruzalės bažnyčios persekiojimas, ir kiekvienas paliko miesta, išskyrus apaštalus.

Fariziejus Saulius kovojo prieš bažnyčias eidamas į kiekvienus namus ir įmesdamas vyrus ir moteris į kalėjimą.

Ar ten yra daugiau Kristaus pasekėjų?

Neskriauskite mano tėčio!

Pagriebk taip pat ir moterį.

Buvo vyras turintis didelę valdžią Etiopijos karalienės patarnavime. Jis buvo jos išdininkas, rūpinęsis visais karalystės turtais. Jeruzalėje jis buvo pagarbinti žydų papročiais, o dabar buvo pakeliui atgal į Etiopiją ir skaitė Raštą.

Kaip avinėlis, vedamas pjauti ir kaip avis, kuri tyli prieš kirpėjus, jis neatvėrė savo burnos...

Girdžiu, jog skaitai iš pranašo Izaijo. Ar supranti tai, ką skaitai?

Tu atpažinai ką aš skaičiau. Bet aš negaliu suprasti iki kol man kas nors nepaaiškina. Ateik, važiuojam su manimi.

Tu ką tik iš Jeruzalės?

Taip, aš buvau ten pagarbinti. Mano šalies religija niekada neatnešė ramybės. Dievas atrodo taip toli. Aš skaičiau apie pažadėtąjį Mesiją.

Dabar, kai aš vykstu į Jeruzalę, ten yra tūkstančiai žmonių tvirtinančių, kad Jis atėjo, bet Jis buvo nukryžiuotas ir tada prisikėlė iš mirties.

Aš ieškojau pranašysčių, kurios tai būtų numatę. Ar tu žinai, ar pranašas Izaijas kalba apie save, ar apie kokį kitą žmogų?

Kaip žinai, ši Izaijo knyga buvo parašyta beveik prieš 800 metų. Šis visas 53 skyrius yra viena iš daugelio pranašysčių apie Mesiją. Jis sako, kad Jis bus "niekinamas ir atmetas."

Tu eini iš Jeruzalės, taigi tu žinai, nors Jėzus darė galingus stebuklus, mūsų vadovai Jį atmetė.

Izaijas pranašavo, kad Jėzus kentės, kad sumokėtų už mūsų nuodėmes. Ir 5 eilutėje sako, kad mūsų nusidėjėlių nusipelnyta bausmė kris ant Jėzaus.

Septintoji eilutė yra pranašystė, kai Jėzus stovės prieš savo teisėjus, Jis neapgins savęs.

Ypač kaip 6 eilutėje pasakyta: "Mes visi buvome paklydę kaip avys, kiekvienas ėjome savo keliu. Bet Viešpats uždėjo ant jo visus mūsų nusikaltimus." Tai mums sako, kad visi žmonės paliko Dievo valią ir pasuko savo paties nuodėmingu keliu, bet Dievas uždėjo mūsų nuodėmes ant Jėzaus, taigi, kai Jis mirė, Jis sumokėjo už mūsų nepaklusnumą.

Aštuntoji eilutė sako, kad Jis bus paimtas iš kalėjimo, ir nužudytas, kad sumokėtų už savo žmonių nusizengimus.

Devintoji eilutė sako, kad Jėzus bus palaidotas su turtingais ir nedorėliais.

Ir devintoji eilutė sako mums, kad Jėzus nenusidėjo kaip kiti žmonės, ir jog tai buvo Dievo valia, kad Jėzus būtų sumuštas ir labai kentėtu, nes Jėzaus siela buvo padaryta užmokėsčiu už mūsų nuodėmes.

Dešimtoji eilutė kalba apie Jo prisikėlimą ir apie tarnystę, kurią Jis vėliau turės.

Ir daugelis kitų pranašysčių mums sako, kad po prisikėlimo Jėzus sėdės soste ir po to, kai mes mirsime, mes visi stovėsime prieš Jį ir duosime apyskaitą apie savo nuogyventą gyvenimą.

Daugelį kartų esu girdėjęs raštininkus ir kunigus kalbančius pranašystes apie Mesiją. Kodėl daugelis iš jų atmetė Jėzų?

Kai kurie iš kunigų ir rašto žinovų priėmė Jėzų, bet kiti buvo pasipiktinę, kai Jis iškėlė jų veidmainiavimą. Jie norėjo Mesijo, kuris išžudytų romėnus, o ne to, kuris išskeltų jų nuodėmes. Jie norėjo valdyti karalystę, bet jie nenorėjo, kad Dievas valdytų jų širdis.

Ar yra daugiau pranašysčių, kurias Jėzus išpildė?

Psalmių 22 yra pranašystė apie Jo mirtį nukryžiuvimu.

Bet ar Psalmės nebuvo užrašytos prieš 1000 metų, prieš tai, kai niekas nukryžiuavimo nenaudojo, kaip mirties bausmės?

Taip, bet Dievas žino viską prieš kam nors įvykstant ir buvo duotos daugiau kaip 340 pranašysčių apie Mesiją. Taip mes žinome, kad Jėzus yra vienintelis tikras atsiųstas Dievo.

Psalmių 22:16 sako mums, kad Jo rankos ir kojos bus pervertos – kaip jos ir buvo pervertos vinimis. Psalmių 22:14 sako kaip Jis trokš, ir kad Jo kaulai bus išnarstyti Jo mirtyje, bet tuomet Psalmių 34:20 sako mums, kad Jį nukryžiuvus nebus sulaužytas nė vienas Jo kaulas. Ir kaip jūs žinote, kaip įprastai sulaužė kaulus nukryžiuotųjų, bet Jėzus mirė prieš tai, kai jie galėtų sulaužyti Jo kaulus.

Psalmių 22:17 numatė, kad jie stebės Jo nuogumą ir 18 eilutė sako, kaip jie dalinsis Jo apdarą ir mes dėl jo burtus, kol jie suplėšys jį į mažas dalis.

Taip pat Zacharijas sako mums, kad Jo rankos bus pervertos, ir kad vėliau žydai matys žaizdų žymes Jo rankose.

Izaijo 50:69 sako, kad Jis bus mušamas per nugarą ir spjaudomas į veidą.

Psalmių 16:10 sako mums, kad nors Jis bus palaidotas, bet Jo kūnas nepasiliks kape supūti.

Pranašystės mums sako, kad jį išduos draugas, ir kad jo išdavikas nusižudys pasikardamas, dėl to jo kūnas nukris ir žarnos pasileis ant žemės, kuri bus naudojama laidoti svetimšaliams.

Visi šie dalykai ir daugelis kitų, išsipildė taip, kai pranašai užrašė. Nėra abejonės, kad Jėzus Kristus iš Nazareto yra Mesijas, pasaulio Gelbėtojas.

Aš tikiu, jog Jėzus yra Mesijas. Jis yra pažadėtasis avinėlis, panaikinantis mūsų nuodėmes. Mums nereikia daugiau aukoti. Jėzus yra durys pas Dievą. Aš tapsiu Jėzaus mokiniu.

Aš pakrikštysiu tave, jeigu tu visa savo širdimi tiki Jėzumi.

Štai vanduo! Kas kliudo man pasikrikštyti?

**O! Taip!
Aš tikiu!**

Aš krikštiju tave mūsų Viešpaties ir Gelbėtojo, Jėzaus Kristaus vardu.

Garbė Dievui!

Kur jis nuėjo!

Jis tiesiog dingo!

Dievui jo tikriausiai reikia kur nors kitur. Grįžkime atgal į Etiopiją ir papasakokime karalienei, ką mes sužinojome apie Mesiją.

Etiopijoje buvo įkurta bažnyčia ir gyvavo iki šių laikų, kai daugumą krikščionių išžudė musulmonai.

ΝΟΥΣ ΟΥΤΟΣ ΗΝ ΕΝ ΔΟΥΛΗ ΠΡΟΣ Τ

**12 SKYRIUS:
VISAM PASAULIUI**

χωρίς αυτού έγιναν υστερ εν
νονεν εν αυτω ζωη ην και η ζ

Bijodami dėl savo gyvybių, krikščionys susitikdavo slaptose pasiklausyti skaitomo Dievo Žodžio ir giedoti Jam šlovę.

Brangūs draugai, mūsų Viešpats kentėjo, kad galėtumėte pašalinti mūsų nuodėmes. Nenuostabu, kad mes taip pat galime kentėti dėl Jo. Nenustebkite, jeigu reikės patirti persekiojimą.

Jėzus sakė: "Jeigu kas nori būti mano mokinys, teima ant savęs kryžių ir seka manimi." Tai reiškia, kad mes turime nešti savo kryžius ant nukryžiuojamo kalno, jeigu esame tam pašaukti. Dabar atsiversime Psalmių 22 ir mes...

Dieve, padėk mums. Tai žudikas Saulius.

Likite ten, kur esate! Turime uždrausti šią svetimą religiją. Jūs šventvagiškai kalbate prieš mūsų tėvus ir mūsų tautą. Jūs kvailiai! Arba atgailaukite, arba mirsite.

Griebk jų vadovą. Mes padarysime iš jo pavyzdį.

Buvo mesijų, kuriuos mes galėjome pakeisti. Kodėl tu garbini mirusį dailidę?

Mūsų Viešpats Jėzus yra gyvas ir yra visatos kūrėjas.

Galbūt tu pakeisi savo melodiją, kai mes į kalėjimą uždarysime supūti tavo žmoną.

Ne!
Ne mano
žmoną!

Trinkti!

Štai dar viena iš jūsų Kristaus mylėtojų.

Kai tapome krikščionimis, mes žinojome, jog taip gali atsitikti.

Tai fariziejus, vardu Saulius. Jis nekenčia ir žudo.

Taip, mes privalome melstis už jį. Melstis, kad Dievas suminkštintų jo širdį ir priverstų jį pamatyti tiesą.

Saulius toks pilnas neapykantos.

Prisiminkite, kai kurie iš mūsų pradžioje buvome abejojęntys.

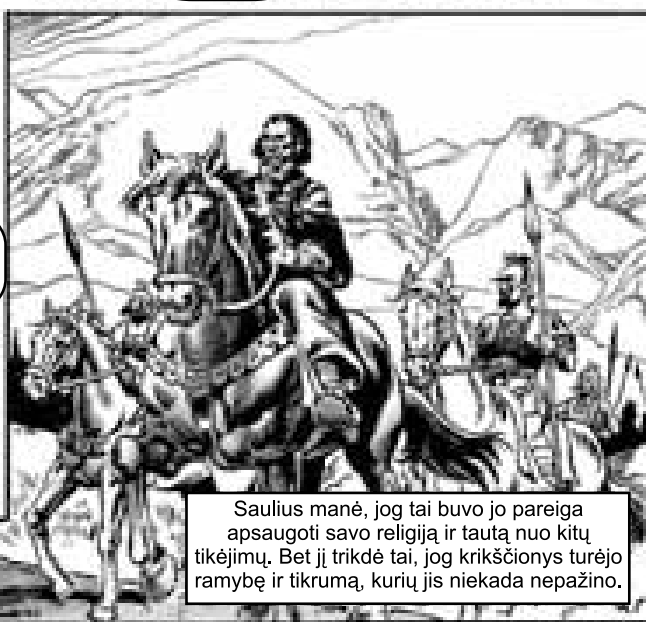

Gerai, Sauliau, aš manau, kad tu beveik išvalei Jeruzalę nuo šios, Jėzaus pasekėjų sektos.

Ne, ku daugiau mes žudome ir įkaliname, tuo jų padaugėja. Jie pasklido po kitus miestus. Jų yra pilnos sinagogos Damaske.

Aš išduosiu tau orderį jų suėmimui, ir tu galėsi eiti į Damaską.

Eisiu tuoju pat.

Saulius manė, jog tai buvo jo pareiga apsaugoti savo religiją ir tautą nuo kitų tikėjimų. Bet jį trikdė tai, jog krikščionys turėjo ramybę ir tikrumą, kurių jis niekada nepažino.

Staiga priešais Saulių pasirodė šviesa šviečianti kaip saulė.

Sauliau, Sauliau, kodėl tu mane persekioji?

Sauliaus žirgas taip išsigando, jog jis numetė jį ant kelio ir pabėgo.

Kas tu esi, Viešpatie, kurį aš persekioju?

Aš esu Jėzus, kurį tu persekioji baudamas mano pasekėjus.

Viešpatie, ką tu nori, kad aš padaryčiau?

Kelkis. Eik į miestą ir tau bus pasakyta ką daryti.

Saulius, dabar Paulius, buvo naujas žmogus su nauja žinia. Jis daugiau nebenorėjo žudyti krikščionių. Jis norėjo kitus įtikinti tikėti Jėzumi Kristumi.

Negaliu suprasti tavo abejonės. Aš taip pat netikėjau, bet sakau tau, Jėzus iš Nazareto išpildė visas senąsias pranašystes apie mūsų Mesiją.

Koks kvailys tu esi? Kaip galėjo Mesijas leistis būti nužudomas mūsų priešų?

Jis buvo Dievo avinėlis, pašalinęs mūsų nuodėmes.

Bet didžiausias įrodymas yra, kad Dievas Jį prikėlė iš mirties.

Dievas taip pat siekia pagonių. Ten buvo romėnų kareivis, kuris kreipėsi maldoje į Dievą.

Dieve, aš žinau, jog tu esi žmonių kūrėjas. Mano žmonių religija yra korumpuota ir nesuteikia ramybės. Parodyk man kelią ir aš juo eisiu.

Kas? Kaip? Kas tu esi? Iš kur tu atėjai?

Tavo maldos buvo išgirstos. Mane atsiuntė Dievas. Siųsk vyrus į Jopę, į odininko Simono namus. Jo namai yra prie jūros. Pakviesk vyrą vardu Petras. Jis ateis čia ir pasakys tau tiesą apie Dievą.

Mūsų šeimininkas yra labai religingas, geras vyras, bet jis sunerimęs dėl daugelio dalykų. Jis visą laiką meldžiasi ir duoda pinigų vargšams, bet jis neturi ramybės su Dievu.

Dievas ramybę padarė prieinama per jo kryžiaus kraują.

Ką tai reiškia?

Aš paaikšinsiu tai jūsų šimtininkui.

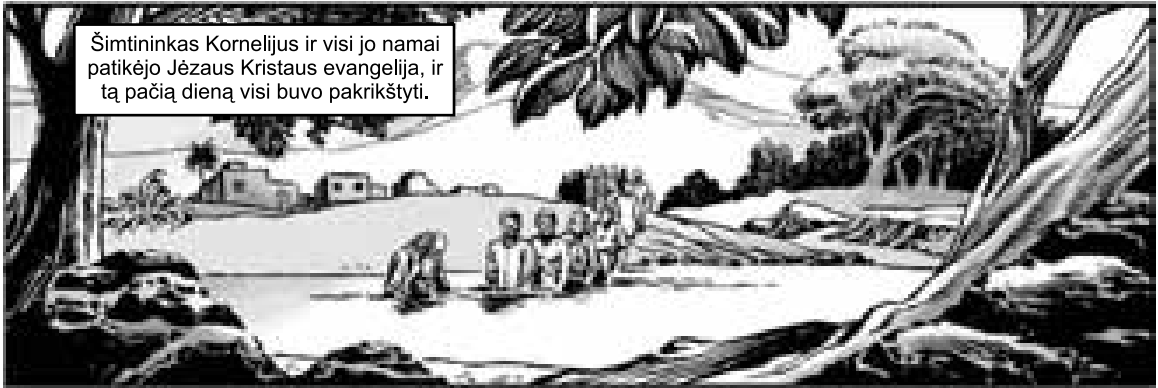
Šimtininkas susitinka Petrą prie durų ir nusilenkia jam

Kelkis. Nesilenk prieš mane. Aš esu žmogus lygiai toks kaip tu. Pakviesk visus kartu ir aš pasakysiu jums gerąją naujieną.

Tai yra didi diena. Dievas siuntė Petrą, vieną iš Jėzau mokinių, papasakoti mums apie jį.

Taip, aš su Jėzumi vaikščiojau tris su puse metų. Aš mačiau Jo nukryžiuojimą ir mačiau Jį prisikėlusį iš mirties. Vienoje vietoje kartu buvo susirinkę 500 iš mūsų išgirsti jį pamokslaujantį po Savo prisikėlimo. Jis valgė su mumis ir mes jį lietėme. Jis mokė mus mylėti savo priešus ir melstis už persekiojančius mus. Jis atsiuntė Savo dvasią...

Šimtininkas Kornelijus ir visi jo namai patikėjo Jėzaus Kristaus evangelija, ir tą pačią dieną visi buvo pakrikštyti.

Paulius nuvyko į Antiochijos sinagogą ir pamokslavo žydams sabato dieną.

Jūs pažįstate mane. Aš persekiojau ir žudžiau krikščionis, bet Jėzus pasirodė man akinančioje šviesoje ir prabilęs lyg griaustinio balsu, liepė man skelbti Jo žodį. Aš ieškojau Raštų apie Mesiją ir radau, jog Jėzus išpildė visas pranašystes.

Dievas sakė, kad Jis pakels Dovydo Sūnų būti Izraelio Gelbėtoju, ir kad Jeruzalės vadovai Jį pasmerks mirčiai.

Antroje psalmėje užrašyta: "Tu – mano Sūnus, šiandien Tave pagimdžiau."

Kitoje psalmėje pasakyta, kad Dievas neleis Savo šventajam matyti supuvimo. Tai yra pranašystė, kuri moko, kad nors Jis mirs, bet Jo kūnas nesuges. Žinokite, kad Jėzuje jūs galite rasti visišką nuodėmių atleidimą, tai, ko Mozė negalėjo duoti.

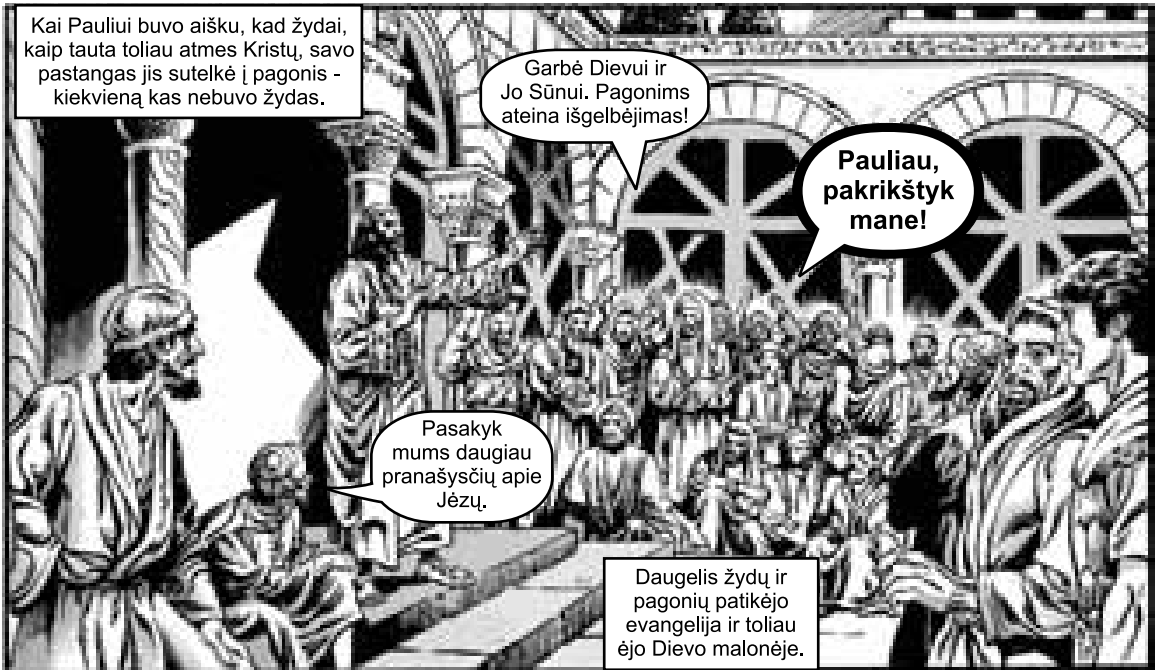
Dievas siuntė Jėzų būti šviesa pagonims, ir Gelbėtoju visoms tautoms.

Pagonys! Pagonys yra nešvarūs. Jie negali būti žydų tikėjimo dalininkais.

Tavo kalba šventvagiška! Jėzus buvo nesantuokinis sūnus. Yra užrašai, kad Jo motina laukėsi dar prieš santuoką.

Tu gali būti užmėtytas akmenimis už tokią ereziją.

Kadangi jūs atmetate amžinojo gyvenimo gerąją naujieną, mes perduosime savo žinią pagonims, taip kaip ir skelbė pranašystės.

Kai Paulius pamokslaudamas keliavo iš vienos vietos į kitą, tris kartus skendo jo laivas, kuriuo jis keliavo.

Vieną kartą jis visą dieną ir naktį plūduriavo jūroje, kol praplaukiantis laivas jį paėmė.

Paulius dažnai buvo užpuolamas plėšikų.

Bet jis vyko pamokslauti.

Paulius, bekeliaudamas po pasaulį ir pasakodamas apie Jėzų, kentėjo ligas, šaltį, karštį, alkį, ir visokius kitokius nepatogumus.

Viešpatie, pagydyk šį kūną, kad aš galėčiau eiti skelbti į kitą miestą.

Paulius keliavo iš miesto į miestą išpėdamas apie stabmeldystę ir skelbdamas Jėzaus Kristaus gerąją naujieną.

Jūs privalote nusigręžti nuo savo stabų ir gręžtis į Dievą, ir Dievas jus išteisins dėl tikėjimo, be jokios įstatymo pagalbos. Dabar jūs esate šio kūno nariai ir jūs priklausote Dievo šeimai.

Garbė Dievui!

Tai niekada man nesuteikė ramybės.

Kai žmonės gręžėsi į Dievą, jie paliko savo stabus ir talismanus. Jie sudegino viską, kas siejosi su jų religija arba su jų nuodėme. Per dvidešimt metų, visame pasaulyje buvo tikinčiųjų, garbinančių Dievą per Jėzų Kristų.

Mato 24:9-11 Jėzus įspėjo mokinius: "Tada juos atiduos kankinti ir žudyti. Jūs būsite visų tautų nekenčiami dėl mano vardo. Daugelis pasipiktins, vieni kitus išdavinės ir vieni kitų nekės. Atsiras daug netikrų pranašų, kurie daugelį suvedžios."

Viešpatie
Jėzau, priimk mano
dvasią!

Kai paseno tie, kuri buvo matę Kristų ir bažnyčia pasklido po visą Romos Imperiją, romėnai pradėjo ieškoti krikščionių ir persekioti juos iki mirties. Jeigu tikintieji neišsigauna Kristaus, jie pastatys juos arenoje ir žmonės stebės, kaip liūtai arba tigras sudraskys juos į gabalus.

Tėve,
nebausk jų
už tai, ką jie
mums daro.

Grrrr!

Aiiii!

Kartais krikščionys būdavo sukapojami romėnų gladiatorių. Žmonės stebėjosi, kad tikintieji neišsižada savo tikėjimo. Jie buvo pasiruošę mirti dėl Jėzaus.

Jasonai,
aš pamatysiu
tave rojuje.

Ne!

Prieš mirtį Jėzus pranašavo apie šventyklą:

Ar matote šią šventyklą? Aš sakau jums, kad ji bus sunaikinta ir neliks nė vieno akmens ant akmens. (Mato 24)

Praėjus keturiasdešimčiai metų, 70 m. po Kr. romėnai atėjo ir sunaikino miestą ir šventyklą. Kai šventyklos viduje degė medis, lydėsi šventyklos auksas ir tekėjo į įtrūkimus tarp akmenų ant grindų ir pamato. Kai romėnai stengėsi atgauti auksą, jiems reikėjo būtinai patraukti kiekvieną akmenį. Jėzaus pranašystė buvo išpildyta.

Žydai Jeruzalėje ir Izraelyje išgyvenę karą, pabėgo į pagonių tautas, kur daugelis iš jų gyvena iki šių dienų.

Gerai, eik į mano brolio namus Sirijoje.

Krikščionys žydai taip pat pabėgo į kitas šalis, kur jie skelbė Kristaus evangeliją, ir bažnyčia augo.

Kur tik jieėjo, ten buvo krikščionys, kurie juos pasitiko.

Mes neturėjome kur eiti.

Mes girdėjome apie siaubingus dalykus Jeruzalėje. Žinoma, jūs galite pasilikti su mumis.

Jėzaus apaštalai iki mirties skelbė Jėzaus Kristaus prisikėlimą. Vienas po kito jie buvo pasmerkti mirčiai. Jie visi mirė narsiai, žinodami, jog jie turi geresnius namus danguje.

Kai kuriuos nukryžiuojo romėnai.

Kiti buvo išdarinėti gyvi ir supjaustyti į gabalus.

Kiti buvo užmėtyti akmenimis.

Kiti buvo sumaitinti laukiniams gyvūnams.

Kiti buvo nukankinti.

Petras buvo nukryžiuotas žemyn galva.

Kitiems buvo nukirstos galvos.

Aš einu į geresnę vietą, tegul Dievas jums atleidžia.

Kiti buvo lėtai išvirti aliejuje.

Jie visi mirė tikėjime, įsitikinę, kad jie gaus naujus kūnus, ir kad jų laukia geresni namai.

Praėjus penkiasdešimt metų po Jėzaus nukryžavimo, Jonas buvo likęs vienintelis apaštalas. Jis buvo išstremtas į uolėtą salą pavadinimu Patma. Dvasia pašaukė Joną į dangų, kur Dievas jam parodė ateitį.

Jonai, aš parodysiu tau tai, kas įvyks ateityje. Užsirašyk tai, ką pamatysi, užrašyk į knygą ir išsiųsk tai septynioms Azijos bažnyčioms.

Šiam amžiui artėjant į pabaigą, Jėzus sugrįš ir atidarys visų Savo vaikų kapus. Jie visi prisikels susitikti su Jėzumi ore ir pasiliks su Juo amžiams.

Dienų pabaigoje Dievas aplankys žemę su siaubingomis negandomis. Kris ugnis ir bus kitos negandos, kurios sunaikins daugumą žemėje gyvenančių žmonių.

Ateis žmogus, kuris tvirtins esąs Mesijas, ir jis suvedžios daugelį žmonių. Jis privers žmones parodyti Jam ir Jo valdžiai ištikimybę, pasidarant ženklus kaktoje arba ant dešinės plaštakos viršutinės pusės.

Tie, kurie nepriims to ženklų, bus nužudyti galvos nukirtimu. Likusiems žemėje, tai bus didelių kentėjimų laikas.

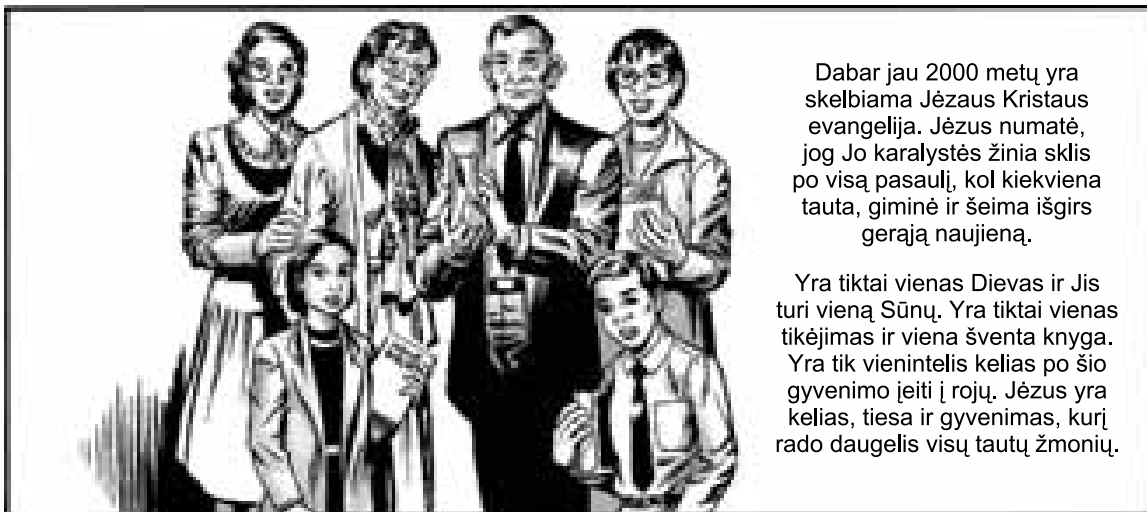
Kaip buvo pranašaujama, Jėzus dar kartą sugrįš laikų pabaigoje.

Jis ateis visoje savo šlovėje ir jėgoje kaip nemirtingas žmogus. Dangus atsivers ir Jis nusileis jodamas ant balto žirgo.

Jis švies kaip saulė ir ant savo galvos jis nešios daug karūnų. Savo rankoje Jis laikys septynias žvaigždes ir iš Jo burnos išeis tiesos kalavijas.

Jis stos prieš šėtoną ir įmes jį į ugnies ežerą, kurs jis amžiams bus pasmerktas amžinoms kančioms ir daugiau niekada negundys žmonių. Į ugnies ežerą Jėzus taip pat įmes ir mirtį, savo paskutinį priešininką, ir pasaulis taps naujas.

Dievas surinks visus, kurie tiki Jo Sūnumi ir suteiks jiems amžinąjį gyvenimą naujoje žemėje. Dievas nušluostys kiekvieną ašarą ir daugiau nebebus mirties, liūdesio, skausmo, dejonės, nes kas buvo pirmiau - praėjo. Jėzus bus karalius ir Gelbėtojas savo teisiems žmonėms pasaulyje, laisvame nuo nuodėmės ir mirties.

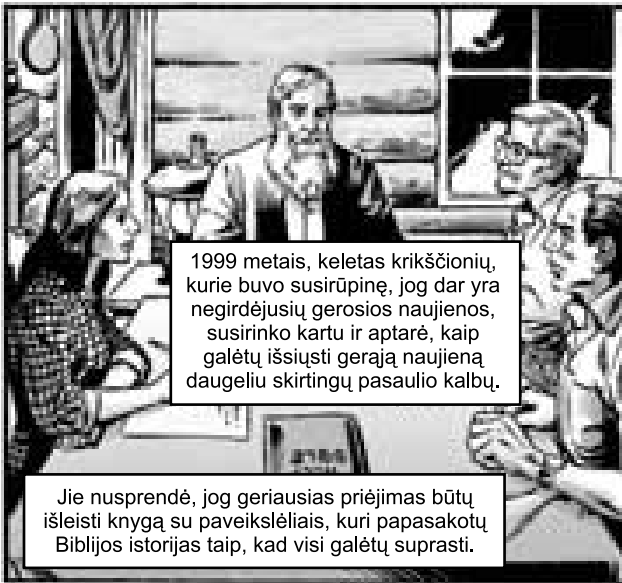
Dabar jau 2000 metų yra skelbiama Jėzaus Kristaus evangelija. Jėzus numatė, jog Jo karalystės žinia sklis po visą pasaulį, kol kiekviena tauta, giminė ir šeima išgirs gerąją naujieną.

Yra tik vienas Dievas ir Jis turi vieną Sūnų. Yra tik vienas tikėjimas ir viena šventa knyga. Yra tik vienintelis kelias po šio gyvenimo įėjimą. Jėzus yra kelias, tiesa ir gyvenimas, kurį rado daugelis visų tautų žmonių.

Kristaus evangelija skiriasi nuo pasaulio religijų, nes ji neskleidžiama prievarta ar įbauginimu. Jėzus savo mokinius mokė mylėti savo priešus ir būti pilniems džiaugsmo ir giedojimo. Šiandieną, visų tautų žmonės džiaugiasi atleidimu ir amžinuoju gyvenimu.

Tačiau nuo Jėzaus prisikėlimo praėjo 2000 metų, bet vis dar yra žmonių negirdėjusių gerosios naujienos. Kažkas turi jiems pasakyti.

Brangus Jėzau,
ačiū, kad myli mane, ir
kad numirei mano vietoje.
Aš noriu sekti Tavimi, visą
likusį savo gyvenimą.

Man atleista!
Dievas dabar
gyvena manyje!

Žmona, ką tik įvyko
nuostabiausias dalykas, šią knygą
man davė žmogus, kurio aš niekada
nemačiau. Joje pasakojama istorija,
kaip Dievas žmogaus pavidalu atėjo į
žemę ir panaikino mūsų nuodėmes.

Mahomedai,
ar perskaitysi
ją mums?

Tėti, ar
galiu aš skaityti?
Ar galiu aš?

Mes jau žinome
tą dalį apie Abraomą
ir Možę. Bet mūsų religijos
užrašuose nėra likusios
istorijos. Dievas siuntė
Savo Sūnų Jėzų pralieti
savo kraują ir sumokėti
už mūsų nuodėmes.

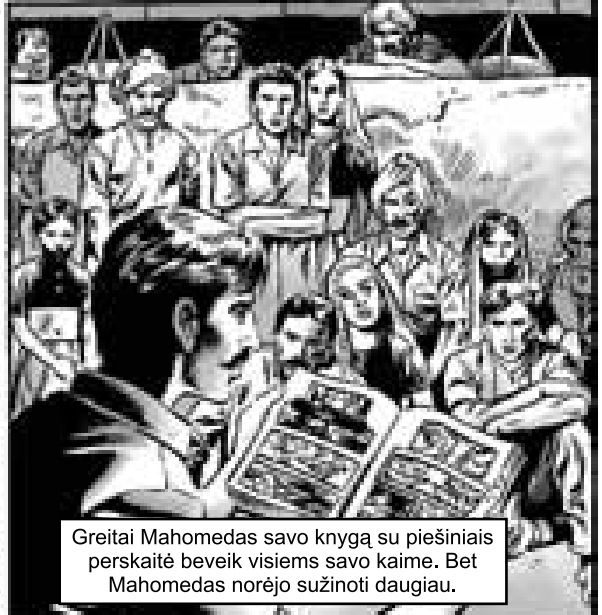
Ar gali būti atleista
moterims, ir ar jos gali
būti priimtos į Dievo
šeimą, kaip vyrai?

Taip.
Jėzus laukia
visų.

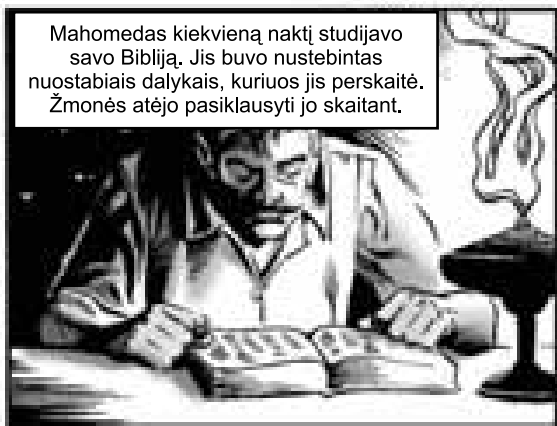
Žmonės pamatė ramybę, kuri
įsivyravo Raulio šeimoje ir atėjo
išgirsti nuostabių naujienų.

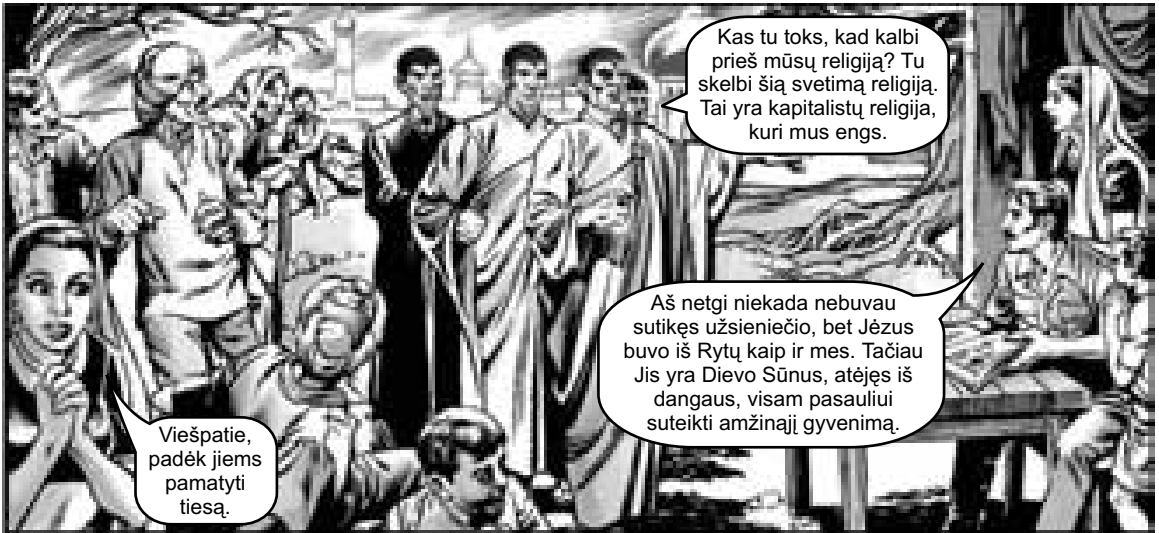
Tai tikrai
nuostabios naujienos.
Aš atvesiu savo šeimą,
kad taip pat išgirstų.

Greitai Mahomedas savo knygą su piešiniais
perskaitė beveik visiems savo kaime. Bet
Mahomedas norėjo sužinoti daugiau.

Mes
privalome
paskubėti,
pastatas
greitai nugrius
ant mūsų!

Mahomedas ištraukė
savo brolius iš ugnies.

Kai Mahomedas buvo beveik grįžęs
atgal į degantį pastatą pažiūrėti kitų...

ČERKŠTI!

BRAKŠTI!

Pastatas
sugriuvo ant
jų abiejų!

Jis mirė
tarnaudamas
mūsų religijai. Mes
nubausime už tai
krikščionis.

Jie palaidojo kunigą su liūdesiu ir baime,
nes jie neturėjo amžinojo gyvenimo vilties.

Mahomedas
atidavė savo
gyvenimą už savo
draugus. Nėra
didesnės meilės.

Mama,
nenusimink.
Tėvas dabar yra
su Jėzumi.

Atėjo angelas ir paėmė Mahomedą į dangų.

Kur mane neši?
Aš miręs. Aš privalau sugrįžti į gyvenimą kitu pavidalu.

Reinkarnacija yra melas. Dabar tu eini į savo paskutinį teismą.

Tu melavai žmonėms. Tu niekada manęs nepažinojai. Tu nemylėjai savo kaimynų ir nebuvai malonus savo priešams. Tu buvai godus ir tingus. Tavo širdis pilna išdidumo. Tavo gyvenimas užsibaigė tavo paties neapykanta.

Tu nesi vertas amžinojo gyvenimo. Meskite jį į tolimiausią tamsą.

Ne, nenoriu daugiau ugnies!

Gerai atlikta, mano gerasis ir ištikimas tarne. Dabar tu įeisi į mano džiaugsmą. Aš paruošiau tau namus.

Bet, Viešpatie, kaip mano šeima?

Po kurio laiko, jie prisijungs prie tavęs. Aš turiu jiems daugiau darbo.

Kaip dėl mano likusių tėvynainių, kurie negirdėjo?

Ten vis dar yra krikščionių, kad jiems pasakytų. Jeigu jie patikės, jie taip pat bus išgelbėti. Bet jeigu ne...